

Rada
Európskej únie

V Bruseli 12. decembra 2022
(OR. en)

15896/22

**Medziinštitucionálny spis:
2022/0408(COD)**

JUSTCIV 168
ECOFIN 1316
COMPET 1020
JAI 1666
CODEC 1981
IA 220

NÁVRH

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	8. decembra 2022
Komu:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generálna tajomníčka Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2022) 702 final
Predmet:	Návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, ktorou sa harmonizujú určité aspekty insolvenčného práva

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2022) 702 final.

Príloha: COM(2022) 702 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 7. 12. 2022
COM(2022) 702 final

2022/0408 (COD)

Návrh

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,
ktorou sa harmonizujú určité aspekty insolvenčného práva**

(Text s významom pre EHP)

{SEC(2022) 434 final} - {SWD(2022) 395 final} - {SWD(2022) 396 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Táto iniciatíva, ktorá bola oznámená v septembri 2020, je súčasťou priority Komisie dosiahnuť pokrok v súvislosti s úniou kapitálových trhov, kľúčovým projektom na ďalšiu finančnú a hospodársku integráciu v Európskej únii¹.

Absencia harmonizovaných režimov platobnej neschopnosti bola dlho označovaná za jednu z kľúčových prekážok voľného pohybu kapitálu v EÚ a lepšej integrácie kapitálových trhov EÚ. Európsky parlament, Rada, Komisia a Európska centrálna banka (ECB) v roku 2015 spoločne označili insolvenčné právo za kľúčovú oblasť na dosiahnutie „skutočnej“ únie kapitálových trhov². Tento názor zastávajú aj medzinárodné inštitúcie, ako je Medzinárodný menový fond (MMF) a celý rad think-tankov. Medzinárodný menový fond v roku 2019 označil postupy pri platobnej neschopnosti ako jednu z „troch kľúčových prekážok lepšej integrácie kapitálových trhov v Európe“ popri transparentnosti a kvalite regulačných opatrení. ECB opakovane zdôraznila potrebu „riešiť hlavné nedostatky a rozdiely medzi rámcami platobnej neschopnosti [...] nad rámec návrhu smernice o platobnej neschopnosti, reštrukturalizácii a druhej šanci“, pretože „efektívnejšie a harmonizovanejšie právne predpisy v oblasti platobnej neschopnosti [spolu s inými opatreniami] môžu zvýšiť istotu pre investorov, znížiť náklady a uľahčiť cezhraničné investície a zároveň zvýšiť prítťažlivosť a dostupnosť rizikového kapitálu pre spoločnosti“³.

Pravidlá v oblasti platobnej neschopnosti sú fragmentované podľa jednotlivých štátov. Výsledkom je, že v jednotlivých členských štátoch vedú k rôznym výsledkom a líšia sa najmä stupňom efektívnosti, pokiaľ ide o čas potrebný na likvidáciu spoločnosti a uspokojovanie pohľadávok, ktoré možno nakoniec dosiahnuť. V niektorých členských štátoch to vedie k zdĺhavým insolvenčným konaniam a k nízkej priemernej hodnote uspokojených pohľadávok v prípadoch likvidácie. Rozdiely vo vnútroštátnych režimoch takisto vytvárajú právnu neistotu, pokiaľ ide o výsledky insolvenčných konaní, a vedú k vyšším nákladom na informácie a vzdelávanie pre cezhraničných veriteľov v porovnaní s tými, ktorí pôsobia len na vnútroštátnej úrovni.

Výsledky insolvenčných konaní sa v jednotlivých členských štátoch výrazne líšia, pričom priemerný čas vymáhania sa pohybuje od 0,6 roka do 7 rokov a trovy súdneho konania sa pohybujú od 0 do viac ako 10 %. V roku 2018 priemerné zostatkové hodnoty podnikových úverov v EÚ predstavovali 40 % nesplatennej sumy v okamihu zlyhania a 34 % v prípade malých a stredných podnikov (MSP)⁴. Nízke hodnoty uspokojených pohľadávok, dlhé

¹ COM(2020) 590 final.

² Správa piatich predsedov (https://commission.europa.eu/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_sk), uznesenie Európskeho parlamentu z 9. júla 2015 o vytváraní únie kapitálových trhov [2015/2634(RSP)] a z 8. októbra 2020 o ďalšom budovaní únie kapitálových trhov (ÚKT) [2020/2036(INI)].

³ Európska centrálna banka, *Financial integration in Europe* (Finančná integrácia v Európe), máj 2018, <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/fie/ecb.financialintegrationineurope201805.en.pdf>, a *Financial Integration and Structure in the Euro Area* (Finančná integrácia a štruktúra v eurozóne), apríl 2022, <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/fie/ecb.fie202204~4c4f5f572f.en.pdf>.

⁴ Údaje pochádzajú z referenčného porovnávania, ktoré vykonal Európsky orgán pre bankovníctvo. Pozri Európsky orgán pre bankovníctvo, *Report on the benchmarking of national loan enforcing frameworks* (Správa o referenčnom porovnávaní vnútroštátnych rámcov na vymáhanie úverov), 2020, EBA/REP/2020/29, https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Call%20for%20Advice/2020/Report%20on%20the%20benchmarking%20of%20national

insolvenčné konania a vysoké náklady na konania nemajú vplyv len na efektívnosť likvidácie spoločnosti. Sú takisto prvoradým hľadiskom pre investorov alebo veriteľov pri určovaní úrovne rizikovej prirážky, ktorú pri investícii budú chcieť účtovať. Čím je režim platobnej neschopnosti menej efektívny, tým vyššie prirážky si budú investori účtovať za predpokladu, že všetko ostatné ostáva konštantné. Vysokoriziková prirážka zvyšuje náklady spoločnosti na kapitál a v prípade obzvlášť vysokého rizika odrádza investorov od poskytovania úverov. To zase obmedzuje výber financovania, ktoré má spoločnosť k dispozícii, a celkovo obmedzuje jej schopnosť získať dostupné financovanie na rozšírenie svojej činnosti.

Cezhraničné poskytovanie úverov zahŕňalo desať až dvadsať percent zo 120 000 až 150 000 prípadov platobnej neschopnosti ročne v EÚ. Rozdielne režimy platobnej neschopnosti v rámci EÚ predstavujú osobitný problém pre cezhraničných investorov, ktorí musia pri posudzovaní investičnej príležitosti mimo svojho domovského členského štátu potenciálne zohľadňovať 27 rôznych režimov platobnej neschopnosti. Podmienky nie sú rovnaké, pričom podobné investície v členských štátoch s efektívnejšími režimami platobnej neschopnosti sa považujú za atraktívnejšie ako v členských štátoch s menej efektívnymi režimami platobnej neschopnosti, čím sa vytvára významná prekážka cezhraničného toku kapitálu a fungovania jednotného kapitálového trhu v EÚ. Je takisto pravdepodobné, že spoločnosti v členských štátoch s efektívnejšími rámcami platobnej neschopnosti získajú prístup k lacnejšiemu financovaniu, čo im v porovnaní so spoločnosťami z iných členských štátov poskytuje konkurenčnú výhodu. Rozdielne režimy platobnej neschopnosti v jednotlivých členských štátoch navyše odrádzajú investorov od zvažovania investícií v členských štátoch, ktorých právne systémy títo investori tak dobre nepoznajú. Týka sa to najmä tých investorov, ktorí nemajú zdroje na posúdenie 27 rôznych režimov platobnej neschopnosti. Tým sa znižuje celkový potenciál cezhraničných investícií v EÚ, pričom sa obmedzuje hĺbka a šírka kapitálových trhov EÚ a narúša celkový úspech projektu únie kapitálových trhov.

Prebiehajúca energetická kríza a obmedzený fiškálny priestor pre verejné dotácie môžu v budúcnosti viesť k zvýšenému zániku podnikov. Viac spoločností sa môže dostať do situácie, keď ich dlhové zaťaženie prestane byť udržateľné. Najnovší hospodársky vývoj okrem toho ukazuje, že hospodárstvo EÚ je stále zraniteľné voči značným hospodárskym otrasom a ťažkostiam. V prípade hospodárskych otrasov a ťažkostí by efektívnejšie a lepšie zosúladené pravidlá v oblasti platobnej neschopnosti v EÚ zvýšili absorpčnú kapacitu takýchto otrasov. Pomohli by takisto obmedziť negatívny vplyv (a náklady pre investorov) neriadených operácií súvisiacich s likvidáciou. V základnom scenári budú prípady platobnej neschopnosti naďalej predstavovať výzvu pre kapacitu súdnych systémov, ale nerealizujú sa žiadne riešenia na odstránenie problému dlhých a neefektívnych konaní, nižších hodnôt uspokojených pohľadávok a v konečnom dôsledku aj nižšej miery poskytovania úverov a štrukturálnych úprav v hospodárstve.

Absencia väčšej konvergenzie v režimoch platobnej neschopnosti bude znamenať, že úroveň cezhraničných investícií a cezhraničných obchodných vzťahov nenaplní svoj potenciál.

Na podstatné zníženie roztrieštenosti režimov platobnej neschopnosti je potrebné prijať opatrenia na úrovni EÚ. Tým sa podporí zblížovanie cielených prvkov pravidiel členských

[%20loan%20enforcement%20frameworks/962022/Report%20on%20the%20benchmarking%20of%20national%20loan%20enforcement%20frameworks.pdf](#). Národní experti na platobnú neschopnosť, ktorí poskytli odhady pre referenčný scenár použitý pre ukazovatele platobnej neschopnosti v správe Svetovej banky o podnikaní (Doing Business), poukázali na rozpätie 1,5 až 3,5 roka, pokiaľ ide o čas na vymáhanie a trovy súdneho konania v rozmedzí 9 až 15 % pre členské štáty EÚ. Miera uspokojenia pohľadávok v prípade likvidácie v členskom štáte EÚ sa pohybovala medzi 32 % a 44 %, pričom priemer pre dotknuté členské štáty bol 38 %.

štátov v oblasti platobnej neschopnosti a vytvoria sa spoločné normy vo všetkých členských štátoch, čím sa uľahčia cezhraničné investície.

Opatreniami na úrovni EÚ sa zabezpečia rovnaké podmienky a zabráni sa narušeniu cezhraničných investičných rozhodnutí v dôsledku nedostatku informácií o režimoch platobnej neschopnosti a rozdielov v tvorbe režimov platobnej neschopnosti. Prispejú aj k uľahčeniu cezhraničných investícií a hospodárskej súťaže, ako aj k ochrane riadneho fungovania jednotného trhu. Keďže rozdiely v režimoch platobnej neschopnosti sú kľúčovou prekážkou cezhraničných investícií, odstránenie tejto prekážky je pre vytvorenie jednotného kapitálového trhu v EÚ rozhodujúce.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Tento návrh je plne v súlade s ostatnými právnymi predpismi EÚ v tejto oblasti politiky, najmä so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023⁵ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848⁶, keďže sa zaoberá problémami, ktoré iné existujúce právne predpisy neriešia. Týmto opatrením EÚ sa preto rieši skutočná legislatívna medzera.

Smernica (EÚ) 2019/1023 je nástrojom cielenej harmonizácie, ktorý sa zameriava na dva osobitné druhy konaní: predinsolvenčné konania; a oddlžovacie konania pre neúspešných podnikateľov. Obidva druhy konaní boli nové a vo vnútroštátnych rámcoch platobnej neschopnosti väčšina členských štátov chýbali. Konania preventívnej reštrukturalizácie [hlava II smernice (EÚ) 2019/1023] sú schémy, ktoré sú k dispozícii dlžníkom vo finančných ťažkostiach pred tým, ako sa dostanú do platobnej neschopnosti, t. j. keď existuje len hrozba platobnej neschopnosti. Vychádzajú zo skutočnosti, že pravdepodobnosť záchranu podnikov v ťažkostiach je oveľa väčšia, ak majú k dispozícii nástroje na reštrukturalizáciu svojich dlhov vo veľmi skorom štádiu, a to skôr, ako sa definitívne dostanú do platobnej neschopnosti. Minimálne harmonizačné normy smernice (EÚ) 2019/1023 o rámcoch preventívnej reštrukturalizácie sa uplatňujú len na podniky, ktoré ešte nie sú v platobnej neschopnosti, a ich cieľom je zabrániť insolvenčným konaniam v prípade podnikov, ktorých životaschopnosť ešte možno obnoviť. Nezaoberajú sa situáciou, keď sa podnik dostane do platobnej neschopnosti a musí sa podrobiť insolvenčnému konaniu. Podobne v rámci minimálnych noriem týkajúcich sa druhej šance pre neúspešných podnikateľov [hlava III smernice (EÚ) 2019/1023] sa nerieši spôsob, akým sa vedú insolvenčné konania. Namiesto toho sa týkajú oddlženia podnikateľov insolventných v dôsledku platobnej neschopnosti a mohli by sa opísať ako regulácia účinkov po platobnej neschopnosti, čím sa však neharmonizuje samotné insolvenčné právo.

Nariadenie (EÚ) 2015/848 bolo prijaté na právnom základe pre justičnú spoluprácu v občianskych a obchodných veciach (článok 81 ZFEÚ)⁷. Nariadením (EÚ) 2015/848 sa zaviedli jednotné pravidlá v oblasti medzinárodnej súdnej právomoci a rozhodného práva, ktoré pri cezhraničných insolvenčných konaniach určovali, v ktorom členskom štáte sa má insolvenčné konanie začať a ktoré právo sa má uplatňovať. Súčasne existovali jednotné pravidlá, ktoré zabezpečovali, aby sa rozhodnutia vydané súdmi príslušnými na konanie o predmetných veciach uznávali a v prípade potreby vykonávali na území všetkých členských štátov. Nariadenie (EÚ) 2015/848 nemá žiadny vplyv na obsah vnútroštátneho insolvenčného

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023 z 20. júna 2019 o rámcoch preventívnej reštrukturalizácie, o oddlžení a diskvalifikácii a o opatreniach na zvýšenie účinnosti reštrukturalizačných, konkurzných a oddlžovacích konaní a o zmene smernice (EÚ) 2017/1132 (Smernica o reštrukturalizácii a insolvenčii) (Ú. v. EÚ L 172, 26.6.2019, s. 18).

⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 19).

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní.

práva. Určuje rozhodné právo, ale nestanovujú sa ním žiadne vlastnosti ani minimálne normy tohto rozhodného práva. Preto nerieši rozdiely v právnych predpisoch členských štátov v oblasti platobnej neschopnosti (a z toho vyplývajúce problémy a náklady).

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Tento návrh je plne v súlade s prioritou Komisie, ktorou je dosiahnuť pokrok v súvislosti s úniou kapitálových trhov, a najmä s opatrením 11 akčného plánu Komisie na vybudovanie únie kapitálových trhov a následným oznámením Komisie o únii kapitálových trhov. Komisia v akčnom pláne na vybudovanie únie kapitálových trhov z roku 2020⁸ oznámila, že vytvorí legislatívnu alebo nelegislatívnu iniciatívu na minimálnu harmonizáciu alebo vyššiu konvergenciu v cieľených oblastiach právnych predpisov o nebankovej platobnej neschopnosti s cieľom zvýšiť predvídateľnosť výsledkov insolvenčných konaní. Predsedníčka von der Leyenová 15. septembra 2021 vo svojom vyhlásení o zámere⁹ adresovanom Parlamentu a predsedníctvu Rady oznámila iniciatívu na harmonizáciu určitých aspektov hmotného práva v oblasti insolvenčného konania, ktorá bola zahrnutá do pracovného programu Komisie na rok 2022¹⁰. Komisia v oznámení o únii kapitálových trhov, ktoré bolo uverejnené v novembri 2021, oznámila pripravovanú smernicu, prípadne doplnenú odporúčaním Komisie, a to v oblasti platobnej neschopnosti podnikov¹¹.

Návrh je takisto plne v súlade s cieľenými odporúčaniami pre jednotlivé krajiny v súvislosti s európskym semestrom zameranými na zlepšenie efektívnosti a rýchlosti vnútroštátnych režimov platobnej neschopnosti, ktoré v niektorých členských štátoch viedli k reformám insolvenčného konania.

Návrh je takisto v súlade so smernicou Rady 2001/23/ES¹², pretože nekoliduje so zásadou, že zamestnanci si nezachovávajú svoje práva, keď sa prevod uskutočňuje v rámci insolvenčného konania. V článku 5 ods. 1 smernice 2001/23/ES sa konkrétne uvádza, že pokiaľ členské štáty nestanovia inak, články 3 a 4 o zachovaní práv zamestnancov v prípade prevodu vlastníctva spoločnosti neplatia, ak je prevádzateľ subjektom konkurzného konania alebo iného podobného konania riešiaceho platobnú neschopnosť, ktoré bolo ustanovené v súvislosti s likvidáciou majetku prevádzateľa a ktoré je pod dozorom príslušného orgánu verejnej moci. Návrh je pri regulácii „postupov pre-pack“¹³ plne v súlade s týmto ustanovením. V súlade s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci Heiploeg¹⁴ sa v tomto návrhu vysvetľuje najmä to, že fáza likvidácie postupu pre-pack sa musí považovať za konkurzné alebo insolvenčné konanie ustanovené v súvislosti s likvidáciou majetku prevádzateľa pod dohľadom príslušného orgánu verejnej moci na účely článku 5 ods. 1 smernice 2001/23/ES.

⁸ COM(2020) 590 final.

⁹ Pozri s. 4: state_of_the_union_2021_letter_of_intent_en.pdf (europa.eu).

¹⁰ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov – Pracovný program Komisie na rok 2022 Spolu za silnejšiu Európu [COM(2021) 645 final], cwp2022_en.pdf (europa.eu).

¹¹ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, Únia kapitálových trhov – rok po akčnom pláne [COM(2021) 720 final], dostupné na adrese EUR-Lex – 52021DC0720 – SK – EUR-Lex (europa.eu).

¹² Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 16).

¹³ V rámci postupu pre-pack sa podnik dlžníka alebo jeho časť predáva ako podnik s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, a to na základe zmluvy, ktorá je dôverne dohodnutá pred začatím insolvenčného konania pod dohľadom kontrolóra vymenovaného súdom, a potom nasleduje krátke insolvenčné konanie, počas ktorého sa vopred dohodnutý predaj formálne povolí a vykoná.

¹⁴ Rozsudok Súdneho dvora z 28. apríla 2022 vo veci C-237/20 (Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV), EU:C:2022:321.

Návrh je takisto v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES¹⁵, ktorej cieľom je obmedziť nahromadenie environmentálnej zodpovednosti a zabezpečiť dodržiavanie zásady „znečisťovateľ platí“. Smernicou 2004/35/ES sa členským štátom ukladá povinnosť prijať opatrenia na podporu vytvorenia nástrojov a trhov finančného zabezpečenia príslušnými ekonomickými a finančnými prevádzkovateľmi, vrátane finančných mechanizmov pre prípad platobnej neschopnosti, s cieľom umožniť prevádzkovateľom, aby využívali finančné záruky na krytie svojich zodpovedností vyplývajúcich zo smernice 2004/35/ES. Cieľom týchto mechanizmov je zabezpečiť, aby sa pohľadávky plnili aj v prípadoch, keď sa dlžník dostane do platobnej neschopnosti. Návrh nekoliduje s týmito opatreniami podľa smernice 2004/35/ES. Naopak, efektívnejší rámec platobnej neschopnosti by podporil rýchlejšie a účinnejšie vymáhanie hodnoty aktív vo všeobecnosti, a tým by uľahčil kompenzáciu environmentálnych pohľadávok voči spoločnosti v platobnej neschopnosti aj bez použitia nástrojov finančného zabezpečenia, a to plne v súlade s cieľmi smernice 2004/35/ES.

A napokon, tento návrh pomôže väčšiemu počtu podnikateľov využiť oddĺženie, keďže insolvenčné konania voči mikropodnikom sa budú začínať jednoduchšie a vykonávať efektívnejšie. Je to v súlade s cieľom balíka pomoci pre MSP, ktorý predsedníčka von der Leyenová oznámila v septembri 2022 vo svojej správe o stave Únie.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Návrh vychádza z článku 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ktorý umožňuje prijímať opatrenia na aproximáciu vnútroštátnych ustanovení, ktorých cieľom je vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu.

Právne predpisy v oblasti platobnej neschopnosti zabezpečujú riadnu likvidáciu spoločností, ktoré majú finančné a hospodárske ťažkosti. Považujú sa za jeden z kľúčových faktorov pri určovaní nákladov na finančné investície, pretože umožňujú stanoviť konečnú zostatkovú hodnotu investícií do spoločností v platobnej neschopnosti.

Veľké rozdiely v efektívnosti vnútroštátnych insolvenčných konaní vytvárajú prekážky voľného pohybu kapitálu a riadneho fungovania vnútorného trhu tým, že znižujú atraktivnosť cezhraničných investícií v dôsledku obmedzenej predvídateľnosti výsledkov insolvenčných konaní v prípade podnikov v jednotlivých členských štátoch a z toho vyplývajúcich vyšších nákladov cezhraničných investorov na zisťovanie informácií. Okrem toho tieto rozdiely vedú k veľkým rozdielom v zostatkovej hodnote investícií v spoločnostiach v platobnej neschopnosti v rámci EÚ. V Únii teda nie sú rovnaké podmienky, pričom podobné investície v členských štátoch s efektívnejšími právnymi predpismi v oblasti platobnej neschopnosti sa považujú za atraktívnejšie, ako v členských štátoch s menej efektívnymi právnymi predpismi v oblasti platobnej neschopnosti. Spoločnosti z členských štátov s efektívnejšími právnymi predpismi v oblasti platobnej neschopnosti môžu využívať výhody vyplývajúce z nižších kapitálových nákladov ako spoločnosti z iných členských štátov, a teda vo všeobecnosti môžu mať prospech z ľahšieho prístupu ku kapitálu.

Cieľom návrhu je znížiť rozdiely vo vnútroštátnych právnych predpisoch v oblasti platobnej neschopnosti, a teda riešiť otázku menej efektívnych právnych predpisov v oblasti platobnej neschopnosti v niektorých členských štátoch, zvýšiť predvídateľnosť insolvenčných konaní vo všeobecnosti a znížiť prekážky voľného pohybu kapitálu. Harmonizáciou cielených

¹⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd (Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56).

aspektov právnych predpisov v oblasti platobnej neschopnosti sa návrh zameriava najmä na zníženie nákladov cezhraničných investorov na informácie a vzdelávanie. Jednoduchšie právne predpisy v oblasti platobnej neschopnosti by tak mali rozšíriť výber financovania dostupného spoločnostiam v celej Únii.

Tento návrh nevychádza z článku 81 ZFEÚ, keďže sa nezaoberá výlučne situáciami, ktoré majú cezhraničné dôsledky. Zatiaľ čo hlavným cieľom návrhu je odstrániť najmä prekážky cezhraničných investícií, návrh sa usiluje o aproximáciu vnútroštátnych ustanovení, ktoré by sa bez rozdielu vzťahovali na spoločnosti aj podnikateľov pôsobiacich v jednom a vo viacerých členských štátoch. Návrh by sa preto zaoberal aj situáciami bez akéhokoľvek cezhraničného rozmeru a použitie článku 81 ako právneho základu by nebolo odôvodnené.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Prekážky vyplývajúce zo značne odlišných vnútroštátnych režimov platobnej neschopnosti bránia realizácii jednotného trhu v EÚ vo všeobecnosti a konkrétne vytvoreniu únie kapitálových trhov, a preto sú dôvodom na to, aby vznikol jednotnejší regulačný rámec EÚ pre platobnú neschopnosť. Rôzne východiská, právne tradície a politické preferencie členských štátov však znamenajú, že reformy v tejto oblasti na vnútroštátnej úrovni pravdepodobne nepovedú k úplnej konvergencii systémov platobnej neschopnosti, a tým k zlepšeniu ich celkovej efektívnosti.

Harmonizácia vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti platobnej neschopnosti môže viesť k homogénnejšiemu fungovaniu kapitálových trhov EÚ, k zníženiu fragmentácie trhu a k zabezpečeniu lepšieho prístupu k financovaniu podnikov. Opatrenia na úrovni EÚ sú vhodnejšie na to, aby výrazne znížili fragmentáciu vnútroštátnych režimov platobnej neschopnosti a zabezpečili zblížovanie cielených prvkov pravidiel členských štátov v oblasti platobnej neschopnosti v rozsahu, ktorý by uľahčil cezhraničné investície vo všetkých členských štátoch. Opatreniami na úrovni EÚ sa takisto zabezpečia rovnaké podmienky a zníži sa riziko narušenia cezhraničných investičných rozhodnutí v dôsledku skutočných rozdielov v režimoch platobnej neschopnosti a nedostatku informácií o týchto rozdieloch.

- **Proporcionalita**

Cieľom tohto návrhu je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a odstrániť prekážky výkonu základných slobôd, ako je voľný pohyb kapitálu a sloboda usadiť sa, ktoré vyplývajú z rozdielov medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi v oblasti platobnej neschopnosti podnikov. Na dosiahnutie tohto cieľa sa v tomto návrhu stanovujú len minimálne požiadavky na harmonizáciu a len v cielených oblastiach hmotného insolvenčného práva, ktoré budú mať pravdepodobne najvýznamnejší vplyv na efektívnosť a dĺžku týchto konaní.

Týmto návrhom sa členským štátom ponecháva dostatočná flexibilita na prijatie opatrení v oblastiach mimo jeho rozsahu pôsobnosti, ako aj na stanovenie dodatočných opatrení v oblastiach, ktoré sú harmonizované, za predpokladu, že tieto opatrenia sú v súlade s cieľom tohto návrhu. V súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii preto tento návrh neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie jeho cieľov.

- **Výber nástroja**

V článku 114 ZFEÚ sa umožňuje prijímanie aktov v podobe nariadenia alebo smernice. Integráciu vnútorného trhu EÚ v oblasti právnych predpisov týkajúcich sa platobnej neschopnosti možno najlepšie dosiahnuť aproximáciou právnych predpisov pomocou harmonizácie prostredníctvom smernice, keďže v smernici sa rešpektujú rôzne právne kultúry a právne systémy členských štátov v oblasti právnych predpisov týkajúcich sa platobnej

neschopnosti a poskytuje sa dostatočná flexibilita v procese transpozície na vykonávanie spoločných minimálnych noriem spôsobom zlučiteľným s týmito rôznymi systémami.

Odporúčaním by nebolo možné dosiahnuť požadovanú aproximáciu v tejto oblasti politiky, v ktorej sa zistili veľké rozdiely zakotvené v záväzných právnych predpisoch členských štátov. Zároveň aproximácia prostredníctvom nariadenia by členským štátom neponechala dostatočnú flexibilitu na prispôsobenie sa miestnym podmienkam a na zachovanie súladu procesných pravidiel v oblasti platobnej neschopnosti so širším vnútroštátnym právnym poriadkom.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Neuplatňuje sa

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia počas celého procesu prípravy tohto návrhu viedla konzultácie so zainteresovanými stranami. Okrem iných iniciatív Komisia najmä:

- i) uskutočnila špecializovanú otvorenú verejnú konzultáciu (18. decembra 2020 – 16. apríla 2021);
- ii) konzultovala s verejnosťou o úvodnom posúdení vplyvu (11. novembra 2020 – 9. decembra 2020);
- iii) 22. marca 2022 a [25.] októbra 2022 usporiadala špecializované stretnutia s odborníkmi z členských štátov;
- iv) 8. marca 2022 usporiadala špecializované stretnutie so zainteresovanými stranami.

V rámci verejnej konzultácie online bolo predložených 129 príspevkov zo 17 členských štátov a Spojeného kráľovstva. Jedna tretina odpovedí bola poskytnutá v mene správcov a odborníkov zaoberajúcich sa platobnou neschopnosťou (do tejto kategórie patria správcovia, ako aj právnici). Približne 20 % odpovedí predložili zainteresované strany vo finančnom sektore, približne 12 % zainteresované strany z podnikateľského a obchodného sektora, 7 % zo sociálnych a hospodárskych záujmových organizácií a 5,5 % spomedzi sudcov. Okrem toho bolo prijatých desať odpovedí (7,75 %) od orgánov verejnej moci ôsmich členských štátov, pričom sedem z týchto odpovedí pochádzalo z úrovne ústrednej štátnej správy.

Zainteresované strany uviedli, že problémy vnútorného trhu spôsobené rozdielmi v rámci platobnej neschopnosti členských štátov sú vážne a že rozdiely vo vnútroštátnych rámcoch platobnej neschopnosti odrádzajú od cezhraničných investícií a poskytovania úverov. Podľa zainteresovaných strán tieto rozdiely ovplyvňujú fungovanie vnútorného trhu, najmä pokiaľ ide o: 1) odporovacie žaloby; 2) vyhľadávanie a vymáhanie majetku patriaceho do konkurznej podstaty; 3) povinnosti a zodpovednosť štatutárnych orgánov pri hrozbe platobnej neschopnosti a 4) spôsob začatia insolvenčného konania. Prevažná väčšina zainteresovaných strán preto podporila opatrenia EÚ na zlepšenie konvergenzie v tejto oblasti politiky, a to buď vo forme cielených právnych predpisov (37,21 %), ako odporúčania (23,26 %), alebo ako kombináciu oboch (27,13 %).

Komisia takisto zorganizovala špecializované stretnutie so skupinou vybraných zainteresovaných strán. Medzi pozvanými boli zástupcovia finančného sektora, ako aj podnikateľského a obchodného sektora, zástupcovia zamestnancov, spotrebiteľov, správcov a odborníkov zaoberajúcich sa insolvenčným konaním, ako aj zástupcovia akademickej obce

a členov think-tankov. Zainteresované strany sa na stretnutí aktívne zúčastnili tým, že predložili správy o praktických ťažkostiach vyplývajúcich z fragmentácie vnútroštátnych rámcov platobnej neschopnosti a rôznych úrovni kvality. Vyjadrili takisto podporu väčšej konvergencii právneho prostredia týkajúceho sa insolvenčných konaní v EÚ.

Prípravu iniciatívy podporila skupina odborníkov na právne predpisy v oblasti reštrukturalizácie a platobnej neschopnosti. Túto expertnú skupinu pôvodne zriadila Komisia s cieľom pripraviť návrh vedúci k smernici (EÚ) 2019/1023. Skupina sa potom rozšírila, pričom bolo vymenovaných desať jednotlivých odborníkov, aby zastupovali spoločný záujem v konkrétnej oblasti politiky (zastúpenými záujmovými skupinami boli finanční veritelia, obchodní veritelia, veritelia spotrebiteľských úverov, zamestnanci, ktorí sú veriteľmi zamestnávateľa, platobne neschopní alebo predĺžení dlžníci).

V rámci práce na príprave návrhu si Komisia vyžiadala dve externé štúdie, ktoré sa zaoberali osobitnými oblasťami platobnej neschopnosti. Obidve štúdie boli zadané konzorciu pozostávajúcemu zo spoločností Tipik a Spark Legal Network. Prvá štúdia, v ktorej sa posudzujú nečestné praktiky spočívajúce v taktizovaní pri výbere súdu v insolvenčnom konaní po zmenách nariadenia (EÚ) 2015/848 v roku 2015, sa takisto zaoberá otázkou, do akej miery rozdiely medzi vnútroštátnymi rámcami platobnej neschopnosti pôsobia ako stimul pre nečestné taktizovanie pri výbere súdu zo strany zainteresovaných strán. Druhá štúdia sa zaoberá analýzou otázky vyhľadávania a vymáhania majetku v insolvenčnom konaní. Obidve štúdie zahŕňajú empirickú analýzu, v prípade ktorej sa zber údajov dodávateľom uskutočnil prostredníctvom verejných online prieskumov a štruktúrovaných rozhovorov s radom zainteresovaných strán zo všetkých členských štátov. Komisia okrem toho vypracovala špecializovanú štúdiu, ktorú zadala spoločnosti Deloitte/Grimaldi, o vplyve cieľených opatrení pri insolvenčnom konaní v prípade podnikov na uspokojovanie pohľadávok a efektívnosť insolvenčných konaní. Tieto tri štúdie sú uvedené na webovom sídle Komisie.

Komisia počas prípravy návrhu takisto opakovane viedla konzultácie s členskými štátmi. O tejto iniciatíve sa niekoľkokrát diskutovalo na úrovni ministrov financií členských štátov, ktorí vyjadrili tejto iniciatíve podporu. Rada vo svojich záveroch (ECOFIN) z 3. decembra 2020 o akčnom pláne pre úniu kapitálových trhov¹⁶ vyzvala Komisiu, aby túto iniciatívu uskutočnila. Tieto závery sa potvrdili vo vyhlásení zo samitu eurozóny z 11. decembra 2020¹⁷. Ministri z oblasti, ktorá je súčasťou Euroskupiny, v apríli 2021 dospeli k záveru, že vnútroštátne reformy režimov platobnej neschopnosti by mali napredovať v súlade s paralelnými činnosťami inštitúcií EÚ, ktoré sa uskutočnili v rámci akčného plánu na vybudovanie únie kapitálových trhov¹⁸. Vo vyhlásení zo samitu eurozóny z 25. júna 2021 sa potvrdilo, že „je potrebné identifikovať a riešiť štrukturálne výzvy vo vzťahu k integrácii a rozvoju kapitálových trhov, najmä v cieľových oblastiach právnych predpisov o platobnej neschopnosti podnikov“¹⁹. Podobne aj Európsky parlament vyjadril podporu efektívnejším a harmonizovanejším režimom platobnej neschopnosti a vyzval Komisiu, aby prijala pevnejší

¹⁶ Závery Rady o akčnom pláne Komisie, dok. č. 12898/1/20 REV 1.

¹⁷ Dok. č. EURO 502/20.

¹⁸ Pozri poznámku Komisie k diskusii na adrese <https://www.consilium.europa.eu/media/49192/20210416-eg-com-note-on-insolvency-frameworks.pdf>. Súhrnný list je dostupný na adrese <https://www.consilium.europa.eu/media/49366/20210416-summing-up-letter-eurogroup.pdf>.

¹⁹ Dok. č. EURO 502/21.

záväzok dosiahnuť skutočný pokrok v tejto oblasti, ktorá podľa Parlamentu stále predstavuje hlavnú prekážku v skutočnej integrácii kapitálových trhov EÚ²⁰.

Zároveň vzhľadom na úzku väzbu medzi právnymi predpismi v oblasti platobnej neschopnosti a inými oblasťami vnútroštátneho práva (ako je majetkové právo a pracovné právo) a na rozdiely v hlavných politických cieľoch insolvenčného práva niektoré členské štáty vyjadrili výhrady k záväzným právnym predpisom, ktorými sa harmonizuje insolvenčné právo, a to aj v liste zaslanom Komisii 1. apríla 2021.

Komisia 22. marca 2022 usporiadala špecializovaný seminár s vládnyimi expertmi z členských štátov. Členské štáty zdôraznili potrebu dôkladnej a podrobnej analýzy problémov zainteresovaných strán, ktorých sa tieto problémy týkajú, ako aj význam jasnej diagnózy rozsahu týchto problémov a ich skutočného vplyvu na vnútorný trh. Rovnako pokiaľ ide o povahu akýchkoľvek budúcich opatrení na úrovni EÚ, niektoré členské štáty vyjadrili názor, že je potrebný opatrný prístup, a navrhli, aby sa opatrenia zamerali na zvýšenie efektívnosti insolvenčných konaní.

Komisia 25. októbra 2022 usporiadala druhý seminár s vládnyimi expertmi z členských štátov s cieľom informovať ich o možnostiach politiky zahrnutých v posúdení vplyvu a o súčasnom stave prípravy návrhu.

• **Získavanie a využívanie expertízy**

Posúdenie vplyvu priložené k tomuto návrhu vychádza z údajov sekundárneho výskumu, a najmä z týchto štúdií a odborných znalostí²¹:

· Deloitte/Grimaldi (2022), *Study to support the preparation of an impact assessment on a potential EU initiative increasing convergence of national insolvency laws* (Štúdia na podporu vypracovania posúdenia vplyvu potenciálnej iniciatívy EÚ na zvýšenie konvergencie vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti platobnej neschopnosti), *návrh záverečnej správy*, GR JUST, marec 2022.

· Spark, Tipik, *Study on the issue of abusive forum shopping in insolvency proceedings* (Štúdia o problematike nečestných praktík spočívajúcich v taktizovaní pri výbere súdu v insolvenčnom konaní), GR JUST, február 2022 (konkrétna zmluva č. JUST/2020/JCOO/FW/CIVI/0160).

²⁰ Uznesenie Európskeho parlamentu z 8. októbra 2020 o ďalšom budovaní únie kapitálových trhov (ÚKT): zlepšenie prístupu k financovaniu na kapitálovom trhu, najmä pre MSP, a ďalšia podpora účasti retailových investorov [2020/2036(INI)].

²¹ Pri príprave tejto iniciatívy boli v mene Komisie vypracované ďalšie štúdie: 1) Európska komisia, *Improving the evidence base on transfer of business in Europe: annex C: case study on the cross-border dimension of business transfers* (Zlepšenie dôkazovej základne o prevode podnikov v Európe: príloha C: prípadová štúdia o cezhraničnom rozmere prevodov podnikov), Výkonná agentúra pre malé a stredné podniky, Úrad pre vydávanie publikácií, február 2021, k dispozícii na adrese: , 2) Steffek, F., *Analysis of individual and collective loan enforcement laws in the EU Member States* (Analýza zákonov o individuálnom a kolektívnom vymáhaní úverov v členských štátoch EÚ), GR FISMA, november 2019, k dispozícii na adrese , 3) McCormack, G., a kol., *Study on a new approach to business failure and insolvency, comparative legal analysis of the Member States' relevant provisions and practices* (Štúdia o novom prístupe k neúspechu v podnikaní a platobnej neschopnosti, porovnávacia právna analýza príslušných ustanovení a postupov členských štátov), GR JUST, január 2016, k dispozícii na adrese , 4) Správa EBA o referenčnom porovnávaní vnútroštátnych rámcov na vymáhanie úverov, Odpoveď na výzvu Európskej komisie na poskytnutie poradenstva o referenčnom porovnávaní vnútroštátnych rámcov na vymáhanie úverov (vrátane rámcov platobnej neschopnosti) z hľadiska bankových veriteľov, Európsky orgán pre bankovníctvo, november 2020, EBA/Rep/2020/29.

· Spark, Tipik, *Study on tracing and recovery of debtor's assets by insolvency practitioners* (Štúdiá o vyhľadávaní a vymáhaní majetku dlžníka správcami) GR JUST, marec 2022 (konkrétna zmluva č. JUST/2020/JCOO/FW/CIVI/0172).

Získaný materiál použitý na vypracovanie posúdenia vplyvu bol vo všeobecnosti faktický alebo pochádzal z dôveryhodných a uznávaných zdrojov, ktoré predstavujú referenčné hodnoty a referenčné body uvedenej témy. Informácie prijaté od zainteresovaných strán počas konzultačných činností sa vo všeobecnosti, ak neboli faktickej povahy, považovali za názory.

• **Posúdenie vplyvu**

V posúdení vplyvu sa analyzovali tri kľúčové aspekty insolvenčného práva: i) vymáhanie majetku patriaceho do likvidovanej konkurznej podstaty; ii) efektívnosť konaní a iii) predvídateľné a spravodlivé rozdelenie hodnoty výťažku medzi veriteľov. Tieto tri aspekty sa týkajú najmä otázok súvisiacich s odporovacími žalobami, vyhľadávaním majetku, povinnosťami a zodpovednosťami štatutárnych orgánov, predajom spoločnosti ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti „postupom pre-pack“, so spúšťacím mechanizmom platobnej neschopnosti, s osobitným režimom platobnej neschopnosti pre mikropodniky a malé podniky, ako aj s poradím pohľadávok a výbormi veriteľov. Možnosti sa určili na základe informácií od skupiny expertov na právne predpisy v oblasti reštrukturalizácie a platobnej neschopnosti, špecializovanej štúdie a výmen so zainteresovanými stranami. Analyzovali sa so zreteľom na tri ciele, a to či: i) umožnia vyššiu hodnotu uspokojených pohľadávok; ii) povedú ku skráteniu insolvenčného konania a iii) či znížia právnu neistotu a náklady na informácie, najmä pre cezhraničných investorov.

Návrh a revidované posúdenie vplyvu sa zaoberajú pripomienkami, ktoré predložil výbor pre kontrolu regulácie, ktorý vo svojom prvom stanovisku z 24. júna 2022 dospel k záveru, že pred ďalším pokračovaním v tejto iniciatíve treba upraviť posúdenie vplyvu. Zhromaždili sa ďalšie dôkazy o tom, ako súčasné insolvenčné konania negatívne ovplyvňujú cezhraničné investície na jednotnom trhu a ako to možno porovnať s inými faktormi. Do základného textu a prílohy 5 boli doplnené ďalšie informácie o rozdieloch medzi jednotlivými krajinami, pokiaľ ide o pravidlá v oblasti platobnej neschopnosti. Rozdiely medzi smernicou (EÚ) 2019/1023, nariadením (EÚ) 2015/848 a týmto návrhom boli podrobnejšie vysvetlené. Vykonala sa ďalšia analýza vplyvu rôznych opatrení na súdnu právomoc a na to, ako zainteresované strany vnímali rôzne opatrenia. Kompromisy medzi možnosťami politiky boli jasnejšie formulované a názory zainteresovaných strán boli uvedené podrobnejšie.

Výbor pre kontrolu regulácie preskúmal revidované posúdenie vplyvu a 10. októbra 2022 vydal druhé kladné stanovisko bez výhrad. Výbor konštatoval, že posúdenie vplyvu sa výrazne zlepšilo, a predložil len málo návrhov na ďalšie zlepšenie.

Tento návrh má mierne pozitívny vplyv na digitalizáciu, a to najmä vďaka vyššiemu stupňu automatizácie procesov v zjednodušenom likvidačnom konaní v prípade mikropodnikov a vďaka využívaniu digitálneho portálu (Európskeho portálu elektronickej justície) na poskytovanie ľahko použiteľných informácií o kľúčových prvkoch režimov platobnej neschopnosti a poradí pohľadávok.

• **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Vďaka zvýšeniu efektívnosti insolvenčného konania sa skráti dĺžka insolvenčného konania a zvýši hodnota uspokojených pohľadávok v prípadoch platobnej neschopnosti, čo sa premietne do nižších nákladov na likvidáciu spoločností a vyššej miery uspokojenia pohľadávok veriteľov a investorov.

Cieľom tohto návrhu je aj zlepšenie podnikateľského prostredia pre MSP. Zvýšením očakávanej miery uspokojenia pohľadávok veriteľov a investorov, ktorí čelia MSP a iným

spoločnostiam, sa návrh snaží znížiť vnímané riziko investovania do MSP, čo by sa malo odraziť v nižších nákladoch na financovanie pre MSP, pričom ostatné podmienky ostávajú nezmenené. Návrh zatiaľ MSP, ktoré sú ekonomicky aktívne, neukladá povinnosti ani neznamená náklady na dodržiavanie predpisov a zjednodušuje postupy pre tie MSP, ktorým hrozí platobná neschopnosť.

Týmto návrhom sa takisto zavádza osobitný postup na uľahčenie a urýchlenie likvidácie mikropodnikov, ktorý týmto mikropodnikom umožní nákladovo efektívnejšie insolvenčné konanie. Tieto opatrenia podporujú aj riadnu likvidáciu mikropodnikov „bez aktív“, čím sa rieši problém, že niektoré členské štáty odmietajú prístup k insolvenčnému konaniu, ak je predpokladaná hodnota uspokojených pohľadávok nižšia ako trovy súdneho konania. Týmto návrhom sa všetkým mikropodnikom poskytuje možnosť začať konanie s cieľom riešiť ich finančné ťažkosti, čím sa zabezpečuje, aby zakladajúci podnikatelia mohli využiť oddĺženie a začať nanovo v súlade s ustanoveniami smernice (EÚ) 2019/1023.

• **Základné práva**

V tomto návrhu sa rešpektujú základné práva a slobody zakotvené v Charte základných práv Európskej únie a musí sa uplatňovať v súlade s nimi. V tomto návrhu sa rešpektujú najmä práva a slobody zakotvené v článku 7 (rešpektovanie súkromného a rodinného života), článku 8 (ochrana osobných údajov), článku 15 (slobodná voľba povolania a právo na prácu), článku 16 (sloboda podnikania), článku 17 (vlastnícke právo), článku 27 (právo pracovníkov na informácie a konzultácie) a článku 47 ods. 2 (právo na spravodlivý proces).

V návrhu sa určeným súdom poskytne prístup k vnútroštátnym registrom bankových účtov a k elektronickým systémom vyhľadávania údajov, ako aj k prepojenému systému centralizovaných registrov bankových účtov, k jednotnému prístupovému bodu k registrom bankových účtov. V návrhu sa správcom poskytne aj prístup k registru konečných užívateľov výhod zriadenému v členskom štáte, v ktorom sa začalo konanie, ako aj k systému prepojenia registrov konečných užívateľov výhod (BORIS).

Vnútroštátne registre bankových účtov a elektronické systémy vyhľadávania údajov, ako aj registre konečných užívateľov výhod centralizujú osobné údaje. Rozšírenie prístupu k týmto registrom a systémom a k jednotným európskym miestam prístupu bude mať preto vplyv na základné práva dotknutých osôb, najmä na právo na súkromie a právo na ochranu osobných údajov. Každé z toho vyplývajúce obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných chartou musí byť v súlade s požiadavkami stanovenými v charte, najmä v článku 52 ods. 1.

Obmedzenie je stanovené zákonom a je odôvodnené potrebou účinne posilniť výsledovateľnosť aktív v súvislosti s prebiehajúcim insolvenčným konaním, a to aj v cezhraničnom prostredí, s cieľom maximalizovať hodnotu uspokojených pohľadávok veriteľov od spoločnosti v platobnej neschopnosti. Navyše je dodržaná podstata dotknutých práv a slobôd a obmedzenia sú primerané sledovanému cieľu. Vplyv bude relatívne obmedzený, keďže prístupné údaje s možnosťou vyhľadávania sa týkajú len dátového súboru stanoveného v tomto návrhu, ako aj v nástrojoch EÚ, ktorými sa tieto systémy zriaďujú, ktorý je nevyhnutne potrebný na vyhľadanie majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Týmto návrhom sa zabezpečuje, že sa pri spracúvaní týchto údajov budú dodržiavať platné pravidlá EÚ v oblasti ochrany údajov. Na spracúvanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Únie na účely tohto návrhu sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2018/1725²².

²² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

V návrhu sa konkrétne stanovujú účely spracúvania osobných údajov a členským štátom sa ukladá povinnosť, aby určili insolvenčné súdy oprávnené požadovať informácie priamo z vnútroštátnych registrov bankových účtov a elektronických systémov vyhľadávania údajov. V návrhu sa takisto členským štátom ukladá povinnosť zabezpečiť, aby zamestnanci určených súdov dodržiavali prísne odborné štandardy v oblasti ochrany údajov, aby sa zaviedli technické a organizačné opatrenia na ochranu bezpečnosti údajov podľa prísnych technologických noriem na účely výkonu právomoci určených súdov na prístup k informáciám o bankových účtoch a na vyhľadávanie v nich a aby orgány, ktoré prevádzkujú centralizované registre bankových účtov, evidovali každý prístup určeného súdu k informáciám o bankových účtoch a vyhľadávanie v nich.

Okrem toho sa v návrhu jasne stanovuje rozsah informácií uchovávaných v registroch konečných užívateľov výhod, ku ktorým majú správcovia prístup.

Napokon sa v návrhu uvádza, že Komisia nebude uchovávať osobné údaje v súvislosti s prepojením vnútroštátnych systémov elektronickej aukcie a obsahuje ustanovenia o prevádzkovaní údajov zo strany Komisie.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh má vplyv z hľadiska nákladov a administratívneho zaťaženia pre Komisiu. Tieto náklady a zaťaženie vyplývajú z povinnosti stanovenej v článku 51 tohto návrhu vytvoriť systém prepojenia vnútroštátnych systémov elektronickej aukcie prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície. Na základe skúseností s inými projektmi prepojenia prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície sa náklady Komisie na vykonávanie odhadujú na 1,75 milióna EUR v rámci súčasného dlhodobého rozpočtu (viacročný finančný rámec)²³. Dodatočné náklady budú kryté prerozdelením v rámci programu Spravodlivosť.

Finančný a rozpočtový vplyv tohto návrhu je podrobne vysvetlený v legislatívnom finančnom výkaze, ktorý je prílohou k tomuto návrhu.

5. ĎALŠIE PRVKY

• Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

Hodnotenie sa očakáva päť rokov po vykonaní opatrení a v súlade s usmerneniami Komisie pre lepšiu právnu reguláciu. Cieľom hodnotenia bude posúdiť účinnosť a efektívnosť smernice pri dosahovaní cieľov politiky a rozhodnúť, či sú potrebné nové opatrenia alebo zmeny. Členské štáty musia Komisii poskytnúť informácie potrebné na vypracovanie uvedeného hodnotenia.

• Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu

Tento návrh sa zameriava na tri kľúčové aspekty insolvenčného práva: i) vymáhanie majetku patriaceho do likvidovanej konkurznej podstaty; ii) efektívnosť konaní a iii) predvídateľné a spravodlivé rozdelenie hodnoty výtazku medzi veriteľov. Jeho základné prvky boli starostlivo vybrané na základe skúseností z rokovaní o smernici o reštrukturalizácii a platobnej neschopnosti, z rokovaní a záverečných odporúčaní expertnej skupiny, výsledkov verejnej konzultácie, štúdie externého konzultanta a rozsiahlej interakcie so zainteresovanými stranami.

²³ Tieto náklady by sa mali doplniť o ďalšie náklady na vykonávanie vo výške 1,6 milióna EUR v rozpočtovom roku 2028. Odhadované ročné náklady na údržbu systému prepojenia na Európskom portáli elektronickej justície od roku 2029 predstavujú 600 000 EUR.

Cieľom tohto návrhu je maximalizovať pre veriteľov zostatkovú hodnotu spoločnosti v platobnej neschopnosti. Na tento účel sa ustanovenia o odporovacích žalobách a vyhladávaní majetku navzájom posilňujú. Dosahuje sa to zavedením minimálneho súboru harmonizovaných podmienok na uplatňovanie odporovacích žalôb a posilnením výsledovateľnosti aktív pomocou zlepšenia prístupu správcov k informáciám o bankových účtoch, k informáciám o vlastníckych právach a k niektorým vnútroštátnym registrom majetku vrátane registrov z iných členských štátov. Tieto ustanovenia sa spájajú s možnosťou maximalizovať zostatkovú hodnotu podniku v počiatočnom štádiu prostredníctvom postupu pre-pack a s povinnosťou štatutárnych orgánov urýchlene podať žiadosť o začatie insolvenčného konania, aby sa predišlo potenciálnym stratám hodnoty aktív pre veriteľov.

Cieľom tohto návrhu je aj posilnenie efektívnosti konania, najmä pri likvidácii mikropodnikov v platobnej neschopnosti. Je dôležité zabezpečiť, aby nové pravidlá dobre fungovali aj pre mikropodniky v EÚ. Náklady na bežné insolvenčné konania pre tieto spoločnosti sú neúnosne vysoké a možnosť využiť oddĺženie by im umožnila odblokovať kapitál na podnikanie pre nové projekty. Toto dopĺňa vyššia transparentnosť pre veriteľov, pokiaľ ide o kľúčové prvky vnútroštátneho práva v oblasti insolvenčného konania vrátane spúšťačieho mechanizmu platobnej neschopnosti.

A napokon, aby sa zabezpečilo spravodlivé a predvídateľné rozdelenie hodnôt výťažkov medzi veriteľov, sa návrhom zavádzajú požiadavky na zlepšenie zastúpenia záujmov veriteľov v konaní prostredníctvom výborov veriteľov. Toto dopĺňa vyššia transparentnosť pre veriteľov vo vzťahu k pravidlám, ktorými sa riadi poradie pohľadávok.

Navrhovaná smernica je rozdelená do deviatich hláv.

Hlava I obsahuje všeobecné ustanovenia o rozsahu pôsobnosti a vymedzenie pojmov.

V hlave II o odporovacích žalobách sa stanovujú minimálne harmonizačné pravidlá zamerané na ochranu konkurznej podstaty pred nezákonným vyňatím majetku uskutočneným pred začatím insolvenčného konania. Cieľom je zabezpečiť, aby sa v právnych predpisoch členských štátov v oblasti insolvenčného konania stanovoval minimálny štandard ochrany týkajúci sa neplatnosti, odporovateľnosti alebo nevymáhateľnosti právnych úkonov, ktoré poškodzujú kolektívny záujem veriteľov. Členské štáty môžu zároveň zaviesť alebo zachovať pravidlá, ktorými sa zabezpečí vyššia úroveň ochrany veriteľov, napríklad stanovením väčšieho počtu dôvodov odporovania. V ustanoveniach tejto hlavy sa stanovujú všeobecné predpoklady neplatnosti právneho úkonu, dôvody odporovania a právne dôsledky odporovacích žalôb.

V článku 4 sa stanovujú všeobecné podmienky odporovacích žalôb, pričom sa uvádza, že všetky právne úkony – vrátane opomenutia – môžu byť predmetom odporovacích žalôb za predpokladu, že poškodzujú kolektívny záujem veriteľov a že je splnený niektorý dôvod odporovania uvedený v nasledujúcich článkoch.

V článku 5 sa vysvetľuje, že ustanovenia týkajúce sa odporovacích žalôb sú minimálnymi harmonizačnými pravidlami, a preto členské štáty môžu zachovať alebo prijať ustanovenia, ktorými sa zabezpečí vyššia úroveň ochrany veriteľov.

V článku 6 sa stanovuje prvý osobitný dôvod odporovania („preferencie“). Ide o právne úkony, z ktorých mal prospech veriteľ (alebo skupina veriteľov) a ktoré sa vykonali do troch mesiacov pred podaním návrhu na insolvenčné konanie alebo po ňom (ďalej len „podozrivé obdobie“). Keďže tento dôvod odporovania je vyvolaný len dokončením právneho úkonu, podozrivé obdobie je v porovnaní s podozrivými obdobiami iných dôvodov odporovania najkratšie. Okrem toho, pokiaľ ide o tzv. zhodné krytia (t. j. plnenia, ktoré boli úplne v súlade s pohľadávkou veriteľa, ako napríklad uspokojenie splatnej pohľadávky obvyklými

platobnými prostriedkami), právne úkony možno z tohto dôvodu vyhlásiť za neplatné len vtedy, ak veriteľ vedel alebo mal vedieť, že dlžník nie je schopný splatiť svoje dlhy alebo že bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania. Napokon sa v tomto ustanovení uvádzajú určité druhy právnych úkonov, ktoré z tohto dôvodu nemožno vyhlásiť za neplatné.

V článku 7 sa stanovuje druhý osobitný dôvod odporovania: právne úkony z dôvodu podhodnotenej ceny. Tento dôvod zahŕňa nielen dary alebo iné dotácie, ale aj právne úkony proti nezvyčajne nízkej protihodnote. Zohráva významnú úlohu v právnych predpisoch týkajúcich sa odporovacích žalôb, pretože je (okrem iného) účinným prostriedkom nápravy proti prípadnému úsiliu dlžníka dostať majetok z dosahu veriteľov tým, že ho prevedie na tretie strany, akými sú rodinní príslušníci alebo subjekty, ktoré vlastnia aktíva, pričom má aj naďalej možnosť tento majetok využívať.

V článku 8 sa stanovuje tretí a posledný dôvod odporovania, a to úmyselné podvodné konanie, t. j. právne úkony s cieľom podviesť veriteľov.

V článku 9 sa určujú všeobecné dôsledky odporovacích žalôb. Patrí sem nevymáhateľnosť pohľadávok vyplývajúcich z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, ako aj povinnosť strany, ktorá má z tohto právneho úkonu prospech, plne nahradiť škodu spôsobenú na konkurznej podstate. V článku sa vysvetľuje, že povinnosť nahradiť škodu spôsobenú na konkurznej podstate nemožno započítať voči pohľadávkam druhej strany právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný.

V článku 10 sa stanovujú ustanovenia o právach druhej strany právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný. Konkrétne nároky, ktoré sú uspokojené právnym úkonom, ktorý bol vyhlásený za neplatný, sa obnovia v takom rozsahu, v akom strana nahradí škodu spôsobenú na konkurznej podstate.

Článok 11 sa zaoberá zodpovednosťou tretích strán: každý dedič alebo univerzálny nástupca druhej strany právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, je nástupcom tejto strany, a to aj pokiaľ ide o právne dôsledky odporovacích žalôb. Jednotliví nástupcovia sú zodpovední, len ak nadobudli majetok za podhodnotenú cenu alebo ak poznali alebo mali poznať okolnosti, na ktorých sa zakladajú odporovacie žaloby.

V článku 12 sa potvrdzuje výsada reštrukturalizácie zavedená článkami 17 a 18 smernice (EÚ) 2019/1023. Uvádza sa v ňom, že pravidlami týkajúcimi sa odporovacích žalôb v tejto hlave nie je dotknuté uplatňovanie článkov 17 a 18 smernice (EÚ) 2019/1023.

Hlava III o vyhľadávaní majetku patriaceho do konkurznej podstaty predstavuje cieľnú intervenciu, ktorá by sa mala uviesť do kontextu nariadenia (EÚ) 2015/848, v ktorom sa stanovuje, že správcovia môžu v zásade vykonávať právomoci, ktoré im priznáva právo členského štátu, v ktorom sa začalo hlavné insolvenčné konanie a v ktorom boli vymenovaní, aj v iných členských štátoch. Cieľené pravidlá v uvedenej hlave sa zameriavajú na prístup správcov k rôznym registrom, ktoré obsahujú relevantné informácie o aktívach, ktoré patria alebo by mali patriť do konkurznej podstaty. Niektoré vnútroštátne elektronické registre sú verejné alebo dokonca prístupné prostredníctvom jednotných platforiem vzájomného prepojenia zriadených EÚ, ako napríklad systém vzájomného prepojenia insolvenčných registrov (IRI)²⁴. Ustanoveniami navrhovanej smernice sa rozširuje rozsah registrov, ktoré sú správcov prístupné, na niektoré registre, ktoré nie sú verejne dostupné, ako napríklad tie, ktoré boli pôvodne zriadené v rámci boja proti praniu špinavých peňazí EÚ (vnútroštátne centrálné registre bankových účtov alebo informácie o správach zvereného majetku v registroch konečných užívateľov výhod členských štátov). V hlave III sa takisto členským

²⁴ https://e-justice.europa.eu/content_interconnected_insolvency_registers_search-246-sk.do.

štátom ukladá povinnosť poskytnúť zahraničným správcom priamy a rýchly prístup k registrom uvedeným v prílohe (pokiaľ sú už v členskom štáte dostupné).

Podľa článku 13 sú členské štáty povinné určiť insolvenčné súdy na svojom území, ktoré budú mať priamy prístup k vnútroštátnym centralizovaným automatizovaným mechanizmom, ako sú centralizované registre bankových účtov alebo elektronické systémy vyhľadávania údajov zriadené podľa článku 32a smernice (EÚ) 2015/849²⁵. Smernicou (EÚ) 2015/849 sa členským štátom uložila povinnosť zaviesť centralizované automatizované mechanizmy, ktorými sa môžu identifikovať všetky fyzické alebo právnické osoby, ktoré vlastnia alebo kontrolujú platobné účty a bankové účty identifikované číslom IBAN a bezpečnostné schránky vedené úverovou inštitúciou. Smernicou o boji proti praniu špinavých peňazí sa takisto finančným spravodajským jednotkám členských štátov poskytuje okamžitý a nefiltrovaný prístup k týmto registrom. Smernicou (EÚ) 2019/1153²⁶ sa orgánom presadzovania práva určeným na tento účel členskými štátmi poskytuje priamy a bezprostredný prístup k vnútroštátnym registrom bankových účtov, ak je takýto prístup potrebný na plnenie ich úloh v boji proti závažným trestným činom. Úradníkom zodpovedným za vyhľadávanie majetku sa má takisto poskytnúť priamy prístup podľa smernice (EÚ) 2019/1153. Článkom 12 sa zabezpečí, aby k registrom bankových účtov alebo elektronickým systémom vyhľadávania údajov mali priamy prístup len insolvenčné súdy, ktoré boli riadne určené a oznámené Komisii.

V článkoch 14 a 15 sa vysvetľujú konkrétne podmienky prístupu určených súdov k registrom bankových účtov. Určené súdy budú mať prístup k vnútroštátnym centrálnym registrom bankových účtov svojho členského štátu a ostatných členských štátov prostredníctvom jednotného prístupového bodu k registrom bankových účtov, keď sa zriadi a bude fungovať systém prepojenia centrálnych registrov členských štátov²⁷.

Článok 16 sa zaoberá vedením evidencie o vyhľadávaniach v registroch bankových účtov.

V článku 17 sa stanovujú pravidlá týkajúce sa prístupu správcov k registrom konečných užívateľov výhod. Patrí sem prístup k vnútroštátnym registrom konečných užívateľov výhod zriadeným v členskom štáte, v ktorom sa začalo konanie, ako aj k systému prepojenia registrov konečných užívateľov výhod. Právny základ pre tieto registre je určený v článku 30 ods. 3 a v článku 31 ods. 3a smernice (EÚ) 2015/849. Právny základ pre prepojenie týchto registrov je určený v článku 30 ods. 10 a v článku 31 ods. 9 smernice (EÚ) 2015/849. Minimálny súbor informácií v registroch konečných užívateľov výhod je verejne prístupný pre podnikateľské subjekty a iné právne subjekty. V prípade správ zvereného majetku a podobných právnych štruktúr nie je prístup k tomuto minimálnemu súboru informácií verejný, ale je podmienený preukázaním oprávneného záujmu. V článku 17 sa vysvetľuje, že existuje oprávnený záujem vždy, keď správca žiada o informácie o správach zvereného majetku a podobných právnych štruktúrach v úsilí identifikovať a vyhľadať aktíva pre

²⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 0849, 9.7.2018, s. 1).

²⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1153 z 20. júna 2019, ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 122).

²⁷ Prepojenie vnútroštátnych centrálnych registrov bankových účtov v celej EÚ navrhla Európska komisia vo svojom návrhu šiestej smernice o boji proti praniu špinavých peňazí. Pozri články 14 a 15 návrhu [COM(2021) 423 final z 20. 7. 2021]. O tomto návrhu sa v súčasnosti rokuje v Európskom parlamente a Rade.

insolvenčné konanie, pre ktoré je vymenovaný, a prístup sa obmedzuje na vopred určený rozsah informácií.

V článku 18 sa stanovujú pravidlá priameho a rýchleho prístupu správcov k vnútroštátnym registrom, ktoré obsahujú informácie o majetku. Registre majetku by v tejto súvislosti mali zahŕňať registre uvedené v prílohe k navrhovanej smernici za predpokladu, že takéto registre sú v príslušnom členskom štáte dostupné. V tomto ustanovení sa takisto vyžaduje, aby správcovia vymenovaní v iných členských štátoch mali rovnaké podmienky prístupu ako správcovia vymenovaní v členských štátoch, v ktorých sa register majetku nachádza.

Cieľom hlavy IV o postupe pre-pack je zabezpečiť, aby tento postup, ktorý sa vo všeobecnosti pri uspokojovaní pohľadávok veriteľov považuje za účinný, bol dostupný štruktúrovaným spôsobom v rámci režimov platobnej neschopnosti všetkých členských štátov. Pri postupe pre-pack je predaj podniku dlžníka (alebo jeho časti) pripravený a dohodnutý pred formálnym začatím insolvenčného konania. Tým sa umožní uskutočniť predaj a získať výťažok zo spešného majetku krátko po začatí formálneho insolvenčného konania, ktoré má za cieľ likvidáciu spoločnosti. Tento návrh obsahuje niekoľko záruk na zabezpečenie toho, aby sa potenciálni kupujúci oslovili a aby sa procesom súťažného predaja dosiahla čo najlepšia tržná hodnota. Tieto záruky sú navrhnuté tak, aby si členské štáty mohli vybrať medzi zabezpečením konkurencieschopnosti, transparentnosti a spravodlivosti procesu predaja realizovaného vo (zvyčajne dôvernej) „fáze prípravy“ a uskutočnením rýchlej verejnej dražby vo „fáze likvidácie“ po začatí formálneho konania.

V článku 19 sa členským štátom ukladá povinnosť zahrnúť do svojho režimu platobnej neschopnosti postup pre-pack pozostávajúci z dvoch po sebe nasledujúcich fáz („fáza prípravy“ a „fáza likvidácie“).

Článok 20 sa zaoberá vzťahom medzi navrhovanou smernicou a inými nástrojmi Únie. Stanovuje sa v ňom, že fáza likvidácie sa považuje za insolvenčné konanie v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 4 nariadenia (EÚ) 2015/848. Členským štátom sa takisto ponecháva možnosť považovať kontrolórov za správcov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 5 nariadenia (EÚ) 2015/848. Posledný odsek ustanovenia vysvetľuje vzťah medzi navrhovanou smernicou a smernicou Rady 2001/23/ES v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci Heiploeg. V tomto ustanovení sa uvádza, že na účely uplatňovania článku 5 ods. 1 smernice 2001/23/ES sa likvidačná fáza postupu pre-pack považuje za insolvenčné konanie ustanovené na účely likvidácie majetku prevádzateľa pod dohľadom príslušného orgánu.

V článku 21 sa stanovujú pravidlá právomoci pre postup pre-pack. V tomto článku sa vysvetľuje, že súd, ktorý má medzinárodnú súdnu právomoc vo vzťahu k hlavnému insolvenčnému konaniu dlžníka, má právomoc aj vo vzťahu k postupu pre-pack.

V článku 22 sa stanovujú pravidlá týkajúce sa „kontrolóra“, ktorý je hlavným aktérom vo „fáze prípravy“ postupu pre-pack. V tomto článku sa uvádzajú úlohy, ktoré musí kontrolór vykonať na riadenie procesu predaja a nájdenie potenciálnych kupujúcich. Ako „potenciálny správca“ musí kontrolór spĺňať všetky kritériá oprávnenosti na vymenovanie správcu, ktoré si vyžaduje insolvenčné právo v členskom štáte, v ktorom sa začal postup pre-pack, čím sa zabezpečí, aby tá istá osoba mohla vykonávať obidve úlohy počas dvoch nasledujúcich fáz postupu pre-pack.

Článkom 23 sa uplatňovanie pravidiel prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov voči dlžníkovi stanovených v článkoch 6 a 7 smernice (EÚ) 2019/1023, rozširuje (s potrebnými úpravami) na fázu prípravy postupu pre-pack za predpokladu, že je

splnená podmienka hrozby platobnej neschopnosti dlžníka alebo vyhlásenia platobnej neschopnosti dlžníka.

Predmetom článku 24 sú zásady uplatniteľné na proces predaja podniku dlžníka. Kontrolór musí zabezpečiť, aby bol proces predaja, ktorý prebieha vo fáze prípravy zvyčajne dôverným spôsobom, konkurencieschopný, transparentný a spravodlivý a splňal trhové normy. K týmto zásadám nie je nutné prihliadať len vtedy, ak sa členský štát rozhodne zaviesť povinnosť súdu uskutočniť rýchlu verejnú dražbu po začatí fázy likvidácie.

Článkom 25 sa zabezpečuje, aby bol kontrolór vymenovaný za správcu, keď sa začne fáza likvidácie postupu pre-pack.

Predmetom článku 26 je proces udelenia povolenia na predaj podniku dlžníka insolvenčným súdom vo fáze likvidácie. Podľa odseku 1 musí súd posúdiť, či je proces predaja, ktorý prebieha vo fáze prípravy, v súlade s uplatniteľnými zásadami a podmienkami. Ak súd nepotvrdí predaj podniku nadobúdateľovi navrhnutému kontrolórom, insolvenčné konanie začaté na začiatku fázy likvidácie pokračuje bez uskutočnenia predaja pre-pack. V odseku 2 sa tým členským štátom, ktoré sa rozhodnú ustanoviť, že sa verejná dražba uskutoční na začiatku fázy likvidácie, nariaďuje využiť najlepšiu ponuku prijatú vo fáze prípravy ako ponuku „bieleho koňa“, t. j. ako prvotnú ponuku, ktorá slúži ako spodná hranica kúpnej ceny, aby ostatní uchádzači nemohli kúpnu cenu podhodnotiť. Takisto sa v ňom vyžaduje, aby ochrana poskytovaná uchádzačovi, ktorý slúži ako biely kôň, bola primeraná a uplatňovala sa v rozsahu, v akom nebude brániť skutočnej hospodárskej súťaži.

V článku 27 sa zavádzajú ustanovenia o postúpení nesplnených zmlúv, t. j. zmlúv medzi dlžníkom a protistranou, podľa ktorých majú zmluvné strany v čase začatia insolvenčného konania stále povinnosti plnenia. Takéto zmluvy by mali byť spravidla postúpené nadobúdateľovi podniku, a to aj bez súhlasu protistrany.

V článku 28 sa uvádza, že prostredníctvom predaja pre-pack sa podnik alebo jeho časť nadobúda bez dlhov a záväzkov.

Článkom 29 sa zabezpečuje, aby odvolania proti povolenému predaju pre-pack neodďaľovali vykonanie dohody o predaji, a tým aj speňaženie majetku. Podľa tohto ustanovenia môžu mať takéto odvolania odkladný účinok na realizáciu predaja iba vtedy, ak účastník konania, ktorý podal odvolanie, poskytne dostatočnú zábezpeku pokrývajúcu prípadné škody, ktoré by vznikli v dôsledku takéhoto odkladu. Článok 29 zároveň umožňuje súdu, ktorý rozhoduje o odvolaní, úplne alebo čiastočne oslobodiť fyzickú osobu, ktorá podala odvolanie, od poskytnutia zábezpeky, ak považuje takéto oslobodenie vzhľadom na okolnosti daného prípadu za vhodné.

V článku 30 sa vysvetľuje, že kritériá výberu najlepšej ponuky by mali zodpovedať kritériám použitým na výber medzi konkurenčnými ponukami v štandardnom insolvenčnom konaní.

V článku 31 sa stanovuje, že kontrolór a správca postupu pre-pack sú osobne zodpovední za akékoľvek škody spôsobené nedodržaním svojich povinností.

V článku 32 sa stanovujú dodatočné záruky v prípadoch, keď je potenciálny kupujúci stranou úzko prepojenou s dlžníkom. Dodatočné záruky zahŕňajú povinnosť správcu posúdiť v situáciách, keď jediná ponuka pochádza od úzko prepojenej strany, či ponuka splňa test najlepšieho záujmu veriteľov. V prípade negatívneho záveru posúdenia by mal správca ponuku zamietnuť.

Článok 33 obsahuje rôzne ustanovenia, ktorých cieľom je maximalizovať hodnotu predávaného podniku. Tým sa zabezpečí, že sa bude hľadať dočasné financovanie pri čo najnižších nákladoch a že poskytovatelia dočasného financovania získajú určité záruky.

V tomto článku sa zároveň zakazuje priznanie predkupných práv uchádzačom, keďže možnosť uplatniť takéto práva by poškodila hospodársku súťaž v súvislosti s procesom predaja. Ďalším ustanovením sa obmedzuje možnosť „credit bidding“, t. j. možnosť ponúknuť časť sumy zabezpečenej pohľadávky voči dlžníkovi ako protiplnenie za nákup majetku, na ktorý má zábezpeku.

Článok 34 chráni záujmy veriteľov počas postupu pre-pack. Patrí sem právo na vypočutie počas konania a spravidla zosúladenie požiadaviek na oslobodenie od záložných nárokov s požiadavkami, ktoré sa majú uplatňovať v insolvenčnom konaní podľa vnútroštátneho práva.

Článok 35 sa zaoberá situáciami, keď nadobudnutie podniku prostredníctvom postupu pre-pack podlieha rozhodnutiu orgánu na ochranu hospodárskej súťaže.

Hlava V o povinnostiach štatutárnych orgánov je súčasťou opatrení zameraných na maximalizáciu hodnoty konkurznej podstaty. Hoci navrhovaná smernica neobsahuje harmonizované vymedzenie štatutárnych orgánov, pri transponovaní ustanovení uvedených v tejto hlave by členské štáty mali vziať do úvahy, že pojem štatutárny orgán by sa mal chápať všeobecne. Je to v súlade s návrhom legislatívneho usmernenia o insolvenčnom práve Komisie OSN pre medzinárodné obchodné právo (UNCITRAL)²⁸, podľa ktorého „ako všeobecné usmernenie [...] možno určitú osobu považovať za štatutárny orgán, ak je poverená prijímať alebo v skutočnosti prijíma, alebo by mala prijímať kľúčové rozhodnutia vo vzťahu k vedeniu spoločnosti“. Štatutárne orgány sú zvyčajne medzi prvými, ktoré si uvedomujú, že sa spoločnosť blíži k platobnej neschopnosti alebo sa dostala za jej hranicu. Preto by mali mať povinnosť včas podať návrh na začatie insolvenčného konania. Navrhovanou smernicou sa zavádza lehota na splnenie tejto povinnosti spolu s občianskoprávnou zodpovednosťou. Ustanovenia v tejto hlave sú minimálnymi harmonizačnými pravidlami, takže členské štáty si môžu zachovať alebo zaviesť prísnejšie povinnosti pre štatutárne orgány spoločností, ktoré sa blížia k platobnej neschopnosti.

Hlava VI obsahuje pravidlá týkajúce sa zjednodušeného likvidačného konania pre mikropodniky. Vnútroštátne rámce platobnej neschopnosti nie sú vždy vhodné na riadne a primerané zaobchádzanie s mikropodnikmi v platobnej neschopnosti. Mikropodniky len zriedka podávajú návrhy na začatie štandardného insolvenčného konania, a keď sa tak stane, je často príliš neskoro na to, aby si zachovali svoju hodnotu. V mnohých členských štátoch nedochádza k riadnej likvidácii takýchto podnikov, pretože štandardné insolvenčné konania nie sú dostupné alebo sa začatie takýchto konaní zamieta. K tomu dochádza, ak konkurzná podstata neobsahuje žiaden majetok alebo ak hodnota majetku nepokrýva administratívne náklady konania. Cieľom navrhovanej smernice je preto zabezpečiť, aby mikropodniky, dokonca aj tie, ktoré nemajú žiaden majetok, boli zlikvidované riadnym spôsobom, a to prostredníctvom rýchleho a nákladovo efektívneho konania. Hlavným cieľom ustanovení hlavy VI je zjednodušiť postup a znížiť súvisiace administratívne náklady. Napríklad spravidla by pre konanie nemal byť vymenovaný žiadny správca, keďže zásah správcu je hlavným nákladovým faktorom insolvenčného konania a činnosť týchto spoločností zvyčajne nie je taká zložitá, aby si vyžadovala správcu. Podobne sa v navrhovanej smernici uvádza, že by dlžník v zásade mal počas celého konania zostať vlastníkom majetku podniku a riadiť svoje záležitosti. Ďalším faktorom na zmiernenie nákladov je možnosť, aby súd pristúpil

²⁸ UNCITRAL Legislative Guide on Insolvency Law, Part four: Directors' obligations in the period approaching insolvency (including in enterprise groups) [Legislatívne usmernenie o insolvenčnom práve komisie UNCITRAL, štvrtá časť: Povinnosti štatutárnych orgánov v období blížiacom sa k platobnej neschopnosti (aj v skupinách podnikov)], s. 19 (poznámka na okraji 15).

k speňaženiu majetku systémom elektronickej aukcie, ktorý by si mal každý členský štát zriadiť ako súčasť svojho zjednodušeného konania pre mikropodniky.

V článku 38 sa členským štátom ukladá povinnosť zahrnúť do svojich vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti insolvenčného konania pravidlá, ktoré umožňujú likvidáciu mikropodnikov prostredníctvom zjednodušeného konania, ktoré je v súlade s normami stanovenými v hlave VI. Toto ustanovenie sa zaoberá aj podmienkou platobnej neschopnosti na účely začatia zjednodušeného likvidačného konania a riešenia konaní „bez aktív“.

V článku 39 sa vysvetľuje, že vymenovanie správcu v zjednodušenom likvidačnom konaní by malo byť výnimkou.

Podľa článku 40 majú členské štáty povinnosť umožniť používanie prostriedkov elektronickej komunikácie na celú komunikáciu medzi príslušným orgánom a prípadne správcou, ako aj účastníkmi konania.

V článku 41 sa stanovuje, že zjednodušené likvidačné konanie sa môže začať na žiadosť mikropodniku alebo na žiadosť veriteľa. V snahe zjednodušiť postup podávania žiadostí sa na základe vykonávacieho aktu Komisie vytvorí vzorový formulár.

Predmetom článku 42 je rozhodnutie o začatí zjednodušeného likvidačného konania vrátane dôvodov, na základe ktorých môže príslušný orgán zamietnuť začatie konania.

V článku 43 sa uvádza, že dlžník by mal počas celého konania v zásade zostať vlastníkom majetku a riadiť svoje záležitosti.

V článku 44 sa stanovuje, že dlžník by mal mať prístup k prerušeniu jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov. Príslušný orgán však za vopred určených okolností môže na individuálnom základe určité pohľadávky vyňať.

Článkom 45 sa zabezpečuje zverejnenie začatia zjednodušeného likvidačného konania.

Článok 46 sa týka prihlasovania a schvaľovania pohľadávok veriteľmi v zjednodušenom likvidačnom konaní. V tomto ustanovení sa predpokladá, že väčšina pohľadávok sa prihlasuje na základe písomného vyhlásenia predloženého dlžníkom. Okrem pohľadávok uvedených v tomto vyhlásení môžu veritelia prihlásiť ďalšie pohľadávky. V snahe zjednodušiť postup schvaľovania sa pohľadávky uvedené vo vyhlásení dlžníka považujú za schválené, pokiaľ veriteľ voči nim výslovne nevznesie námietku.

Článok 47 obsahuje osobitné ustanovenia o začatí a vedení odporovacích žalôb ako súčasti zjednodušeného likvidačného konania pre mikropodniky.

Predmetom článku 48 je stanovenie konkurznej podstaty tým, že sa určí, ktorý majetok je zahrnutý, a zabezpečí sa, aby príslušné orgány jasne stanovili, ktorý majetok je z konkurznej podstaty vylúčený, a preto si ich dlžník môže ponechať, keď je dlžníkom podnikateľ.

V článku 49 sa uvádza, že po stanovení konkurznej podstaty príslušný orgán rozhodne, či a) pristúpi k speňaženiu majetku, alebo b) okamžite zastaví zjednodušené likvidačné konanie, pretože speňaženie je v dôsledku hodnoty majetku neopodstatnené. V tomto ustanovení sa takisto stanovuje, že majetok dlžníka by sa mal speňažiť elektronickou verejnou dražbou, pokiaľ sa príslušný orgán nedomnieva, že použitie iných prostriedkov na predaj majetku by bolo vzhľadom na povahu majetku alebo okolnosti konania vhodnejšie.

V článku 50 sa členským štátom ukladá povinnosť zriadiť a prevádzkovať jednu alebo viac elektronických aukčných platforiem na speňaženie majetku tvoriaceho konkurznú podstatu v insolvenčnom konaní. Toto ustanovenie takisto umožňuje členským štátom stanoviť, aby používatelia takýchto platforiem smeli takisto predkladať ponuky na kúpu podniku dlžníka s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti. Platformy by mali byť dostupné

v zjednodušenom likvidačnom konaní, hoci sa členské štáty môžu rozhodnúť rozšíriť ich používanie na iné insolvenčné konania. Týmto ustanovením sa členským štátom ukladá povinnosť sprístupniť platformy všetkým obyvateľom alebo osobám, ktoré majú sídlo na území EÚ.

V článku 51 sa podľa vzoru iných projektov EÚ, ktoré spájajú decentralizované elektronické registre [napr. systém prepojenia obchodných registrov (BRIS), systém vzájomného prepojenia insolvenčných registrov (IRI)], vyžaduje, aby Komisia vytvorila systém prepojenia vnútroštátnych systémov elektronickej aukcie prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície, ktorý by mal slúžiť ako centrálny elektronický prístupový bod. Pridanou hodnotou takéhoto systému prepojenia je dostupnosť všetkých dražieb prostredníctvom jednej platformy, ktorá je dostupná vo všetkých úradných jazykoch EÚ. Technické špecifikácie tohto systému prepojenia sa určia prostredníctvom vykonávacích aktov. Výber týkajúci sa vývoja a obstarávania informačných technológií bude podliehať predbežnému schváleniu Radou Európskej komisie pre informačné technológie a kybernetickú bezpečnosť.

Predmetom článku 52 sú náklady na vytvorenie a prepojenie systémov elektronickej aukcie, zatiaľ čo v článku 53 sa stanovujú povinnosti Komisie v súvislosti so spracúvaním osobných údajov v systéme prepojenia elektronických aukčných platforiem.

V článku 54 sa stanovujú pravidlá predaja majetku tvoriaceho konkurznú podstatu prostredníctvom elektronickej aukcie v zjednodušenom likvidačnom konaní.

V článku 55 sa upravuje rozhodnutie o zastavení zjednodušeného likvidačného konania a stanovuje sa, že v takomto rozhodnutí by sa mala určiť lehota na oddĺženie.

V článku 56 sa stanovuje zásada, že nielen podnikatelia – dlžníci, ale aj zakladatelia, vlastníci alebo spoločníci mikropodniku s neobmedzeným ručením, ktorí osobne zodpovedajú za dlhy dlžníka, by mali mať účinný prístup k úplnému oddĺženiu v dôsledku zastavenia zjednodušeného likvidačného konania. Podmienky, dôvody, lehota a ďalšie okolnosti postupu vedúceho k oddĺženiu sa stanovujú v súlade s pravidlami hlavy III smernice (EÚ) 2019/1023.

V článku 57 sa vysvetľuje, že konania o osobných zárukách poskytnutých na prevádzkové potreby mikropodnikov by sa mali koordinovať alebo konsolidovať s príslušnými zjednodušenými likvidačnými konaniami uvedeného mikropodniku.

Hlava VII obsahuje ustanovenia o výbore veriteľov. Výbor veriteľov je kľúčovým nástrojom na zabezpečenie toho, aby sa insolvenčné konanie viedlo spôsobom, ktorým sa ochráni záujmy veriteľov a zabezpečuje účasť jednotlivých veriteľov, ktorí by sa inak nemuseli na konaní zúčastniť z dôvodu obmedzených zdrojov alebo veľkej geografickej vzdialenosti. Cieľom ustanovení v tejto hlave je preto posilniť postavenie veriteľov v konaní. Dosahuje sa to tak, že sa zabezpečí zriadenie výboru veriteľov, ak s tým súhlasí valné zhromaždenie veriteľov, a stanovujú sa minimálne harmonizačné pravidlá vo vzťahu ku kľúčovým aspektom, ako je vymenovanie členov a zloženie výboru, pracovné postupy, funkcia výboru, ako aj osobná zodpovednosť jeho členov.

Predmetom článku 58 sú požiadavky na zriadenie výboru veriteľov stanovením zásady, že rozhodnutie o zriadení výboru veriteľov by sa malo prijať na valnom zhromaždení veriteľov. Tento článok ďalej povoľuje členským štátom, aby umožnili veriteľom zriadiť výbor veriteľov po podaní žiadosti o začatie insolvenčného konania (a pred začatím konania), pričom sa zabezpečí zvolanie prvého valného zhromaždenia veriteľov, na ktorom sa rozhodne o jeho pokračovaní a zložení. Okrem toho môžu členské štáty vo vnútroštátnom práve vylúčiť možnosť zriadiť výbor veriteľov v rámci insolvenčného konania, ak náklady na zriadenie a prevádzku takéhoto výboru nie sú úmerné hodnote, ktorú vytvára.

V článku 59 sa stanovuje postup vymenovania členov výboru veriteľov a požiadavky na spravodlivé zastúpenie veriteľov vo výbore.

V článku 60 sa stanovuje zásada, že výbor veriteľov zastupuje výhradne kolektívne záujmy veriteľov a koná nezávisle od správcu. Tento článok takisto umožňuje členským štátom ponechať si vnútroštátne ustanovenia, ktoré umožňujú zriadiť viac výborov veriteľov zastupujúcich rôzne skupiny veriteľov. V článkoch 61 a 62 sa stanovuje počet členov výboru veriteľov a požiadavky týkajúce sa odvolania a výmeny člena výboru veriteľov.

V článku 63 sa stanovujú minimálne spôsoby organizácie práce pre výbor veriteľov vrátane postupov pri hlasovaní.

V článku 64 sa stanovuje funkcia, ako aj minimálne práva, povinnosti a právomoci výboru veriteľov, napríklad právo na vypočutie v insolvenčnom konaní, povinnosť vykonávať dohľad nad správcom a právomoc požiadať o externé poradenstvo v určitých veciach.

V článku 65 sa vymedzujú požiadavky týkajúce sa výdavkov, ktoré vzniknú výboru veriteľov pri výkone jeho práv a funkcií, ako aj požiadavky týkajúce sa odmeňovania členov.

Na členov výboru veriteľov sa zároveň vzťahujú osobitné ustanovenia o zodpovednosti podľa článku 66.

A napokon článok 67 priznáva právo odvolať sa proti rozhodnutiam výboru veriteľov, ak je výboru veriteľov zverená právomoc schvaľovať rozhodnutia podľa vnútroštátneho práva.

Predmetom hlavy VIII sú opatrenia na posilnenie transparentnosti vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti insolvenčného konania. V tejto hlave sa členským štátom ukladá povinnosť vypracovať a pravidelne aktualizovať jasne vymedzený štandardný informačný prehľad pre investorov s praktickými informáciami o hlavných prvkoch ich vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti insolvenčného konania. Tento informačný prehľad musí byť dostupný na Európskom portáli elektronickej justície. V rámci obsahu, ktorý poskytla Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci²⁹, na Európskom portáli elektronickej justície sú už k dispozícii určité informácie o vnútroštátnych režimoch platobnej neschopnosti členských štátov. Obsah týchto existujúcich vnútroštátnych stránok však nie je zosúladený spôsobom, ktorý investorom umožňuje jednoducho porovnávať rôzne režimy.

V článku 68 sa stanovujú požiadavky na obsah a uverejňovanie informačného prehľadu s kľúčovými informáciami, ktorý by mal obsahovať základné prvky vnútroštátneho práva v oblasti insolvenčného konania.

Hlava IX obsahuje záverečné ustanovenie navrhovanej smernice. V článku 69 sa zavádzajú požiadavky, pokiaľ ide o úlohu výboru pre reštrukturalizáciu a platobnú neschopnosť, ktorý sa uvádza v článku 30 smernice (EÚ) 2019/1023. V článku 70 sa zavádza doložka o preskúmaní a v článku 71 sa stanovujú podmienky transpozície navrhovanej smernice. V článku 72 sa stanovuje dátum nadobudnutia účinnosti navrhovanej smernice a v článku 73 sa stanovuje, komu je určená.

²⁹ Rozhodnutie Rady z 28. mája 2001 o vytvorení Európskej súdnej siete pre občianske a obchodné veci (2001/470/ES). Informácie o vnútroštátnych právnych predpisoch v oblasti platobnej neschopnosti vypracované v súvislosti s Európskou justičnou sieťou pre občianske a obchodné veci sú k dispozícii na Európskom portáli elektronickej justície na adrese: <https://e-justice.europa.eu/447/SK/insolvencybankruptcy>.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,**ktorou sa harmonizujú určité aspekty insolvenčného práva**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru³⁰,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov³¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Cieľom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a odstrániť prekážky výkonu základných slobôd, ako je voľný pohyb kapitálu a sloboda usadiť sa, ktoré vyplývajú z rozdielov medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi v oblasti platobnej neschopnosti.
- (2) Veľké rozdiely v oblasti hmotného insolvenčného práva potvrdené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848³² vytvárajú prekážky pre vnútorný trh tým, že znižujú atraktivnosť cezhraničných investícií, čím ovplyvňujú cezhraničný pohyb kapitálu v rámci Únie, do tretích krajín a z nich.
- (3) Insolvenčné konania zabezpečujú riadnu likvidáciu spoločností alebo reštrukturalizáciu spoločností alebo podnikateľov vo finančných a hospodárskych ťažkostiach. Tieto konania majú kľúčový význam v prípade finančných investícií, pretože určujú konečnú zostatkovú hodnotu týchto investícií. Rozdielne pravidlá medzi členskými štátmi prispeli k zvýšeniu právnej neistoty a nepredvídateľnosti výsledkov insolvenčných konaní, čím sa vytvorili prekážky najmä pre cezhraničné investície na vnútornom trhu. Veľké rozdiely v hodnote uspokojených pohľadávok a v čase potrebnom na dokončenie insolvenčného konania v rámci Únie majú negatívny vplyv na predvídateľnosť nákladov pre veriteľov a investorov v cezhraničných situáciách na vnútornom trhu.
- (4) Integrácia vnútorného trhu v oblasti právnych predpisov týkajúcich sa platobnej neschopnosti, ktorá je cieľom tejto smernice, predstavuje kľúčový nástroj na efektívnejšie fungovanie kapitálových trhov v Európskej únii vrátane lepšieho prístupu

³⁰ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].³¹ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].³² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 19).

k financovaniu podnikov. Preto je potrebné stanoviť minimálne požiadavky v cielených oblastiach vnútroštátnych insolvenčných konaní, ktoré majú významný vplyv na efektívnosť a dĺžku týchto konaní, najmä na cezhraničné insolvenčné konania.

- (5) Aby sa vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti platobnej neschopnosti ochránila hodnota konkurznej podstaty pre veriteľov, mali by tieto predpisy obsahovať účinné pravidlá, ktoré umožnia zrušenie právnych úkonov, ktoré poškodzujú veriteľov a ktoré boli dokončené pred začatím insolvenčného konania (odporovacie žaloby). Vzhľadom na to, že cieľom odporovacích žalôb je zvrátiť nepriaznivý vplyv právneho úkonu na majetok, je vhodné odvolávať sa na splnenie podmienky žalobného dôvodu v súvislosti s touto ujmou ako na rozhodujúci okamih, a to konkrétne na dokončenie právneho úkonu, namiesto odvolávania sa na výkon plnenia. Napríklad v prípade elektronického prevodu finančných prostriedkov by rozhodujúcim okamihom nemal byť čas, keď dlžník dá pokyn finančnej inštitúcii na prevod finančných prostriedkov veriteľovi (vykonanie právneho úkonu), ale skôr čas pripísania finančných prostriedkov na účet veriteľa (dokončenie právneho úkonu). Pravidlá týkajúce sa odporovacích žalôb by mali umožňovať aj náhradu škody spôsobenej takýmito právnymi úkonmi na konkurznej podstate a odškodnenie veriteľov.
- (6) Rozsah pôsobnosti právnych úkonov, ktoré by mohli byť napadnuté podľa pravidiel týkajúcich sa odporovacích žalôb, by sa mal vymedziť všeobecne, aby sa vzťahoval na akékoľvek ľudské správanie s právnymi účinkami. Zásada rovnakého zaobchádzania s veriteľmi znamená, že právne úkony by mali zahŕňať aj opomenutia, pretože nie je významný rozdiel v tom, či veritelia utrpia škodu v dôsledku konania alebo pasivity dotknutej strany. Napríklad nie je rozdiel, či sa dlžník aktívne vzdáva nároku voči svojmu dlžníkovi, alebo či zostáva pasívny a akceptuje premlčanie nároku. Medzi ďalšie príklady opomenutí, ktoré môžu byť predmetom odporovacích žalôb, patrí opomenutie podať opravný prostriedok proti nevýhodnému rozsudku alebo iným rozhodnutiam súdov alebo orgánov verejnej moci alebo opomenutie zapísať právo duševného vlastníctva. Z rovnakého dôvodu by sa pravidlá odporovania nemali obmedzovať na právne úkony vykonávané dlžníkom, ale mali by zahŕňať aj právne úkony vykonávané protistranou alebo treťou stranou. Na druhej strane, by sa pravidlá odporovania mali vzťahovať len na právne úkony, ktoré poškodzujú kolektívny záujem veriteľov.
- (7) Aby sa ochránili oprávnené očakávania protistrany dlžníka, akýkoľvek zásah do platnosti alebo vykonateľnosti právneho úkonu by mal byť primeraný okolnostiam, za ktorých je tento úkon dokončený. Takéto okolnosti by mali zahŕňať úmysel dlžníka, znalosť protistrany alebo časové rozpätie medzi dokončením právneho úkonu a začatím insolvenčného konania. Je preto potrebné rozlišovať medzi rôznymi konkrétnymi dôvodmi odporovania, ktoré sú založené na spoločných a typických zoskupeniach skutočností a ktoré by mali dopĺňať všeobecné podmienky odporovacích žalôb. Pri akomkoľvek zasahovaní by sa mali rešpektovať aj základné práva zakotvené v Charte základných práv Európskej únie.
- (8) V súvislosti s odporovacími žalobami by sa malo rozlišovať medzi právnymi úkonmi, pri ktorých bola pohľadávka protistrany splatná a vykonateľná a bola uspokojená spôsobom, ktorý je v súlade s pohľadávkou veriteľa (zhodné krytie), a úkonmi, pri ktorých plnenie nebolo úplne v súlade s pohľadávkou veriteľa (nezhodné krytie). Medzi nezhodné krytia patria najmä predčasné platby, uspokojenie pohľadávky neobvyklými platobnými prostriedkami, následné zabezpečenie dovtedy nezabezpečenej pohľadávky kolaterálom, ktoré nebolo dohodnuté už v pôvodnej

zmluve o dlhu, priznanie práva mimoriadne vypovedať zmluvu alebo iných zmien, ktoré neboli stanovené v základnej zmluve, vzdanie sa právnej obhajoby alebo námietok alebo uznanie sporných dlhov. V prípade zhodného krytia sa na dôvod odporovania spočívajúci v preferenciách možno odvolávať len vtedy, ak veriteľ právneho úkonu, ktorý možno vyhlásiť za neplatný, vedel alebo v čase transakcie mal vedieť, že je dlžník platobne neschopný.

- (9) Určité zhodné krytia, konkrétne právne úkony, ktoré sa vykonávajú priamo za primeranú protihodnotu v prospech konkurznej podstaty, by mali byť vyňaté z rozsahu pôsobnosti právnych úkonov, ktoré možno vyhlásiť za neplatné. Cieľom týchto právnych úkonov je podporovať bežnú každodennú podnikateľskú činnosť dlžníka. Právne úkony, na ktoré sa vzťahuje táto výnimka, by mali mať zmluvný základ a mali by si vyžadovať priamu výmenu vzájomných plnení, ale nie nevyhnutne súčasnú výmenu plnení, pretože v niektorých prípadoch môžu nevyhnutné oneskorenia vyplývať z praktických okolností. Táto výnimka by sa však nemala vzťahovať na poskytovanie úverov. Okrem toho by plnenie a protiplnenie v rámci týchto právnych úkonov mali mať rovnocennú hodnotu. Zároveň by protiplnenie malo byť prínosom pre majetok a nie pre tretiu stranu. Táto výnimka by sa mala vzťahovať najmä na bezodkladné úhrady komodít, miezd alebo poplatkov za služby, najmä v prípade právnych alebo hospodárskych poradcov; na platby v hotovosti alebo kartou za tovar potrebný na každodennú činnosť dlžníka; na dodanie tovaru, výrobkov alebo služieb za okamžitú úhradu; na vytvorenie záložného práva proti vyplateniu úveru; na bezodkladné úhrady verejných poplatkov za protihodnotu (napr. poskytnutie prístupu do verejných priestorov alebo inštitúcií).
- (10) Nové alebo dočasné financovanie poskytnuté počas pokusu o reštrukturalizáciu, a to aj v priebehu preventívneho insolvenčného konania podľa hlavy II smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023³³, by sa malo v následných insolvenčných konaniach chrániť. V dôsledku toho by sa odporovacie žaloby z dôvodu preferencií nemali povoliť voči platbám poskytovateľom takéhoto nového alebo dočasného financovania alebo zabezpečeniu kolaterálom v ich prospech, ak sa tieto platby alebo zabezpečenie kolaterálom vykonávajú v súlade s pohľadávkami poskytovateľov. Takéto platby alebo zabezpečenie kolaterálom by sa preto mali považovať za právne úkony vykonané priamo za primeranú protihodnotu v prospech konkurznej podstaty.
- (11) Hlavným dôsledkom vyhlásenia právneho úkonu za neplatný v odporovacom konaní je povinnosť strany, ktorá má úžitok z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, nahradiť škodu spôsobenú takýmto právnym úkonom na konkurznej podstate. Náhrada by v súlade s rozhodným všeobecným občianskym právom mala zahŕňať prípadné odmeny, ako aj úroky. Náhrada predstavuje úhradu sumy, ktorá sa rovná hodnote prijatého plnenia, ak ju nemožno do konkurznej podstaty vrátiť *in natura*.
- (12) Strany, ktoré sú úzko prepojené s dlžníkom, napríklad príbuzní v prípade, že dlžníkom je fyzická osoba, alebo aktéri, ktorí plnia rozhodujúce úlohy vo vzťahu k dlžníkovi, ktorý je právnickou osobou, majú zvyčajne informačnú výhodu v súvislosti s finančnou situáciou dlžníka. Mali by sa zaviesť dodatočné záruky s cieľom zabrániť zneužívaniu. V súvislosti s odporovacími žalobami by sa preto mali zaviesť právne

³³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023 z 20. júna 2019 o rámcoch preventívnej reštrukturalizácie, o oddľžení a diskvalifikácii a o opatreniach na zvýšenie účinnosti reštrukturalizačných, konkurzných a oddľžovacích konaní a o zmene smernice (EÚ) 2017/1132 (Smernica o reštrukturalizácii a insolvenčii) (Ú. v. EÚ L 172, 26.6.2019, s. 18).

domnienky o oboznámenosti s okolnosťami, z ktorej vychádzajú podmienky týkajúce sa odporovania, ak druhá strana, ktorá je účastníkom právneho úkonu, ktorý možno vyhlásiť za neplatný, je stranou úzko prepojenou s dlžníkom. Tieto domnienky by mali byť vyvrátené a mali by byť zamerané na obrátenie dôkazného bremena v prospech konkurznej podstaty.

- (13) Zlepšenie možností správcov identifikovať a vyhľadať majetok patriaci do konkurznej podstaty je nevyhnutné na maximalizáciu hodnoty tejto konkurznej podstaty. Pri výkone svojich povinností môžu správcovia už teraz získať prístup k informáciám uchovávaným vo verejných registroch údajov, ktoré sú čiastočne zriadené na základe práva Únie a vzájomne prepojené na európskej úrovni, napríklad systém prepojenia obchodných registrov (BRIS), systém vzájomného prepojenia insolvenčných registrov (IRI) alebo systém prepojenia registrov konečných užívateľov výhod (BORIS). Prístup k informáciám uchovávaným vo verejných databázach však často nie je na uspokojivej úrovni na identifikáciu a vyhľadávanie dôležitých aktív, ktoré sú alebo by mali byť súčasťou konkurznej podstaty. Správcovia čelia najmä praktickým ťažkostiam, keď sa pokúšajú získať prístup k registrom majetku, ktoré sa nachádzajú v zahraničí.
- (14) Je preto potrebné prijať ustanovenia, ktorými sa zabezpečí, aby mohli mať správcovia pri výkone svojich povinností v insolvenčnom konaní priamy alebo nepriamy prístup k informáciám uchovávaným v databázach, ktoré nie sú verejne prístupné.
- (15) Na maximalizáciu hodnoty konkurznej podstaty je často nevyhnutný rýchly priamy prístup k centralizovaným registrom bankových účtov alebo systémom vyhľadávania údajov. Preto by sa mali stanoviť pravidlá umožňujúce určeným súdom členských štátov, ktoré majú právomoc konať v insolvenčnom konaní, priamy prístup k informáciám uchovávaným v centralizovaných registroch bankových účtov alebo systémoch vyhľadávania údajov. Ak členský štát poskytne prístup k informáciám o bankových účtoch prostredníctvom centrálného elektronického systému vyhľadávania údajov, tento členský štát by mal zabezpečiť, aby orgán, ktorý prevádzkuje systém vyhľadávania, okamžite oznamoval nefiltrované výsledky vyhľadávania určeným súdom.
- (16) Aby sa rešpektovalo právo na ochranu osobných údajov a právo na súkromie, mal by sa priamy a bezprostredný prístup k registrom bankových účtov umožňovať len súdom s právomocou konať v insolvenčnom konaní, ktoré na tento účel určia členské štáty. Správcovia by preto mali mať prístup k informáciám uchovávaným v registroch bankových účtov len nepriamo, a to tak, že požiadajú určené súdy vo svojom členskom štáte o prístup a vykonávanie vyhľadávania.
- (17) V smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) RRRR/XX³⁴ [OP: *smernica, ktorou sa nahrádza smernica (EÚ) 2015/849*], sa stanovuje, že centralizované automatizované mechanizmy sú vzájomne prepojené prostredníctvom jednotného prístupového bodu k registrom bankových účtov, ktorý má vytvoriť a prevádzkovať Komisia. Vzhľadom na rastúci význam prípadov platobnej neschopnosti s cezhraničnými dôsledkami a na význam relevantných finančných informácií na maximalizáciu hodnoty konkurznej podstaty v insolvenčnom konaní by určené vnútroštátne súdy, ktoré majú právomoc konať v insolvenčných veciach, mali mať možnosť priameho prístupu k centralizovaným registrom bankových účtov iných členských štátov a vyhľadávať v nich prostredníctvom jednotného prístupového bodu k registrom bankových účtov zriadeného podľa smernice (EÚ) RRRR/XX [OP: *smernica, ktorou sa nahrádza smernica (EÚ) 2015/849*].

³⁴

Ú. v.

- (18) Akékoľvek osobné údaje získané podľa tejto smernice by určené súdy a správčia mali spracúvať v súlade s uplatniteľnými pravidlami ochrany údajov len vtedy, ak je to potrebné a primerané na účely identifikácie a vyhľadávania majetku patriaceho do konkurznej podstaty dlžníka v prebiehajúcom insolvenčnom konaní.
- (19) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849³⁵ sa zabezpečuje, aby sa osobám, ktoré môžu preukázať oprávnený záujem, poskytol prístup k informáciám o vlastníckych právach týkajúcich sa správ zvereneného majetku a iných druhov právnych štruktúr, a to v súlade s pravidlami týkajúcimi sa ochrany údajov. Týmto osobám sa poskytuje najmä prístup k informáciám o mene, mesiaci a roku narodenia, krajine pobytu a štátnej príslušnosti konečného užívateľa výhod, ako aj o povahe a rozsahu držaného podielu konečného užívateľa výhod. Je nevyhnutné, aby správčia mali rýchly a jednoduchý prístup k tomuto súboru informácií na účely plnenia svojich úloh s cieľom vyhľadať majetok v súvislosti s prebiehajúcim insolvenčným konaním. Je preto potrebné vysvetliť, že v takomto prípade prístup správca predstavuje oprávnený záujem. Rozsah údajov, ku ktorým by mali správčia priamy prístup, by zároveň nemal byť širší ako rozsah údajov, ku ktorým majú prístup iné strany, ktoré majú oprávnený záujem.
- (20) V úsilí zabezpečiť, aby bolo možné efektívne vyhľadávať majetok v súvislosti s cezhraničnými insolvenčnými konaniami, by sa správcom vymenovaným v určitom členskom štáte mal poskytnúť rýchly prístup k registrom majetku aj vtedy, keď sa tieto registre nachádzajú v inom členskom štáte. Podmienky prístupu, ktoré sa vzťahujú na zahraničných správca, by preto nemali byť komplikovanejšie ako podmienky, ktoré sa vzťahujú na domácich správca.
- (21) V súvislosti s likvidáciou v prípade platobnej neschopnosti by vnútroštátne právne predpisy v oblasti platobnej neschopnosti mali umožňovať, aby sa speňaženie majetku podniku uskutočnilo predajom podniku alebo jeho časti ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti. Predaj podniku ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti by mal v tejto súvislosti znamenať prevod celého podniku alebo jeho časti na nadobúdateľa takým spôsobom, aby podnik (alebo jeho časť) mohol naďalej fungovať ako ekonomicky produktívna jednotka. Predaj podniku ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti by sa mal chápať ako predaj, ktorý sa líši od predaja majetku podniku po častiach (likvidácia po častiach).
- (22) Vo všeobecnosti sa predpokladá, že v prípade likvidácie možno získať väčšiu hodnotu predajom podniku (alebo jeho časti) s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, a nie jeho likvidáciou po častiach. V snahe podporiť predaj s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti v prípade likvidácie by vnútroštátne režimy platobnej neschopnosti mali zahŕňať postup pre-pack, keď dlžník vo finančných ťažkostiach s pomocou „kontrolóra“ hľadá možných nadobúdateľov, ktorý by mohli mať záujem o kúpu, a pripravuje predaj podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti pred formálnym začatím insolvenčného konania, aby sa majetok mohol rýchlo speňažiť krátko po začatí formálneho insolvenčného konania. Postupy pre-pack by mali pozostávať z dvoch fáz, a to z fázy prípravy a fázy likvidácie.

³⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (23) V záujme účinného riadenia postupu pre-pack by súd, ktorému bol predložený návrh na takýto postup, mal mať aj právomoc rozhodovať o otázkach, ktoré úzko súvisia s predajom podniku alebo jeho časti podľa postupu pre-pack.
- (24) Postupom pre-pack by sa malo zabezpečiť, aby kontrolór vymenovaný vo fáze prípravy mohol predložiť najlepšiu ponuku získanú počas procesu predaja na schválenie súdom len vtedy, ak vyhlási, že podľa jeho názoru by likvidácia po častiach veriteľom očividne nepriniesla vyššiu hodnotu, ako je trhovú cenu získanú za podnik (alebo jeho časť) s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti. Účtovná hodnota podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti je spravidla vyššia ako hodnota podniku v likvidácii po častiach, pretože sa vychádza z predpokladu, že podnik pokračuje vo svojej činnosti s minimálnym prerušením, má dôveru finančných veriteľov, akcionárov a klientov a naďalej vytvára príjmy. Nemalo by sa preto v prípade vyhlásenia kontrolóra vyžadovať, aby sa vždy vykonávalo ocenenie. Kontrolór by mal len odôvodnene konštatovať, že predajná cena nie je výrazne nižšia ako výťažok, ktorý by bolo možné získať likvidáciou po častiach. Kontrolór alebo správca by však mal vykonávať väčšiu kontrolu v prípadoch, keď jediná existujúca ponuka predloží strana, ktorá je úzko prepojená s dlžníkom. V takýchto situáciách by kontrolór alebo správca mali ponuku odmietnuť, ak nespĺňa test najlepšieho záujmu veriteľov.
- (25) V snahe zaručiť, aby sa podnik počas postupu pre-pack predal za najlepšiu trhovú hodnotu, by členské štáty mali buď zabezpečiť prísne normy konkurencieschopnosti, transparentnosti a spravodlivosti procesu predaja uskutočneného vo fáze prípravy, alebo stanoviť, aby súd po začatí fázy likvidácie uskutočnil krátku verejnú dražbu.
- (26) Ak sa členský štát rozhodne uplatňovať prísne normy vo fáze prípravy, kontrolór (ktorý má byť následne vo fáze likvidácie vymenovaný za správcu) by mal byť zodpovedný za zabezpečenie, aby bol proces predaja konkurencieschopný, transparentný, spravodlivý a splňal trhové normy. V tejto súvislosti by si dodržiavanie trhových noriem malo vyžadovať, aby bol proces zlučiteľný so štandardnými pravidlami a postupmi v oblasti fúzií a akvizícií v dotknutom členskom štáte, čo zahŕňa výzvu pre potenciálne zainteresované strany, aby sa zúčastnili na procese predaja, pričom sa potenciálnym kupujúcim poskytnú rovnaké informácie, čím sa im umožní vykonávať náležitú starostlivosť a získavať ponuky od zainteresovaných strán prostredníctvom štruktúrovaného procesu.
- (27) Ak sa členský štát rozhodne stanoviť, že súd po začatí fázy likvidácie uskutoční verejnú dražbu, ponuka, ktorú vybral kontrolór počas fázy prípravy, by sa mala použiť ako počiatočná ponuka (tzv. ponuka bieleho koňa) počas dražby. Dlžník by mal mať možnosť ponúknuť stimuly „uchádzačovi, ktorý slúži ako biely kôň“ a to tak, že bude predovšetkým súhlasiť s refundáciou nákladov alebo poplatkov za neuskutočnenie transakcie v prípade, že sa prostredníctvom verejnej dražby vyberie lepšia ponuka. Členské štáty by však mali zabezpečiť, aby takéto stimuly, ktoré dlžníci poskytnú „uchádzačovi, ktorý slúži ako biely kôň“ počas fázy prípravy, boli primerané a neodrádzali ostatných potenciálnych uchádzačov od účasti na verejnej dražbe vo fáze likvidácie.
- (28) Začatie insolvenčného konania by nemalo viesť k predčasnému ukončeniu zmlúv, na základe ktorých majú strany ešte stále povinnosti plniť (nesplnené zmluvy), ktoré sú potrebné na pokračovanie obchodných operácií. Takéto ukončenie by neprimerane ohrozilo hodnotu podniku alebo jeho časti, ktoré sa majú predat' v rámci postupu pre-pack. Malo by sa preto zabezpečiť, aby sa tieto zmluvy postúpili nadobúdateľovi

podniku dlžníka alebo jeho časti, a to aj bez súhlasu protistrany uvedených zmlúv s dlžníkom. Napriek tomu existujú situácie, keď nemožno postúpenie nesplnených zmlúv opodstatnene očakávať, napríklad keď je nadobúdateľ konkurentom protistrany zmluvy. Podobne môže súd v rámci individuálneho posúdenia nesplnenej zmluvy dospieť k záveru, že jej ukončenie by poslúžilo záujmom podniku dlžníka lepšie ako jej postúpenie, napríklad ak by postúpenie zmluvy viedlo k neprimeranému zaťaženiu podniku. Súd by však nemal mať možnosť vypovedať nesplnené zmluvy týkajúce sa licencií na práva duševného a priemyselného vlastníctva, keďže sú zvyčajne kľúčovými prvkami prevádzky predávaného podniku.

- (29) Možnosť presadzovať predkupné práva v priebehu procesu predaja by narušila hospodársku súťaž v rámci postupu pre-pack. Potenciálni uchádzači by mohli upustiť od predkladania ponúk pre práva, na základe ktorých by ich mohol držiteľ podľa vlastného uváženia zamietnuť bez ohľadu na investovaný čas a zdroje a ekonomickú hodnotu ponuky. V snahe zabezpečiť, aby víťazná ponuka odzrkadľovala najlepšiu dostupnú cenu na trhu, by sa predkupné práva nemali uchádzačom priznávať, ani by sa takéto práva nemali v priebehu ponukového konania presadzovať. Nositelia predkupných práv, ktoré boli priznané pred začatím postupu pre-pack, by sa namiesto uplatnenia svojej opcie mali vyzvať, aby sa zúčastnili na predkladaní ponúk.
- (30) Členské štáty by mali zabezpečeným veriteľom umožniť, aby sa zúčastnili na ponukovom konaní v rámci postupu pre-pack, a to tak, že ponúknú sumu svojich zabezpečených pohľadávok ako protihodnotu za nákup majetku, na ktorý majú zábezpeku (tzv. credit bidding). Postup „credit bidding“ by sa však nemal používať spôsobom, ktorý by zabezpečeným veriteľom poskytol neoprávnenú výhodu v ponukovom konaní, napríklad ak je výška ich zabezpečenej pohľadávky voči majetku dlžníka vyššia ako trhovú hodnotu podniku.
- (31) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté uplatňovanie práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, najmä nariadenia Rady (ES) č. 139/2004³⁶, ani by sa ňou nemalo členským štátom brániť v presadzovaní vnútroštátnych systémov kontroly fúzií. Pri výbere najlepšej ponuky by kontrolór mal mať možnosť zohľadniť regulačné riziká vyplývajúce z ponúk, ktoré si vyžadujú povolenie orgánov na ochranu hospodárskej súťaže, a ak to umožňujú platné pravidlá, môže s týmito orgánmi konzultovať. Uchádzači by mali byť naďalej zodpovední za poskytovanie všetkých informácií potrebných na posúdenie týchto rizík a mali by včas začať spolupracovať s príslušnými orgánmi na ochranu hospodárskej súťaže v snahe zmierniť tieto riziká. Aby sa zvýšila pravdepodobnosť, že postup bude úspešný, kontrolór by v prípade ponuky, ktorá predstavuje takéto riziká, mal mať povinnosť vykonávať svoju funkciu spôsobom, ktorý uľahčí predkladanie alternatívnych ponúk.
- (32) Štatutárne orgány dohliadajú na riadenie záležitostí právnickej osoby a majú najlepší prehľad o jej finančnej situácii. Štatutárne orgány sú zvyčajne medzi prvými, ktoré si uvedomujú, že sa právnická osoba blíži k platobnej neschopnosti alebo sa dostala za jej hranicu. Oneskorené podanie žiadosti o začatie insolvenčného konania zo strany štatutárnych orgánov môže viesť k zníženiu hodnoty uspokojených pohľadávok pre veriteľov. Členské štáty by preto mali zaviesť povinnosť štatutárnych orgánov podať žiadosť o začatie insolvenčného konania v stanovenej lehote. Členské štáty by mali takisto vymedziť, na koho by sa mali vzťahovať povinnosti štatutárnych orgánov, pričom by mali zohľadniť, že pojem „štatutárny orgán“ by sa mal vykladať vo

³⁶ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1).

všeobecnosti, aby sa vzťahoval na všetky osoby, ktoré sú poverené prijímaním alebo v skutočnosti prijímajú, alebo by mali prijímať kľúčové rozhodnutia v súvislosti s riadením právneho subjektu.

- (33) V snahe zabezpečiť, aby štatutárne orgány nekonali vo vlastnom záujme tým, že oddialia podanie žiadosti o začatie insolvenčného konania, a to napriek náznakom platobnej neschopnosti, by členské štáty mali prijať ustanovenia, na základe ktorých by štatutárne orgány niesli občianskoprávnu zodpovednosť za porušenie povinnosti takúto žiadosť predložiť. V takom prípade by štatutárne orgány mali odškodniť veriteľov za škody vyplývajúce zo zníženia zostatkovej hodnoty právnickej osoby v porovnaní so situáciou, keď by žiadosť bola podaná včas. Členské štáty by mali mať možnosť prijať alebo zachovať vnútroštátne pravidlá týkajúce sa občianskoprávnej zodpovednosti štatutárnych orgánov v súvislosti s podaním žiadosti o začatie insolvenčného konania, ktoré sú prísnejšie ako pravidlá stanovené v tejto smernici.
- (34) Mikropodniky majú často formu spoločnosti s jediným spoločníkom alebo malých partnerstiev, ktorých zakladatelia, vlastníci alebo spoločníci nevyužívajú ochranný režim obmedzenia zodpovednosti, a preto sa voči nim vyvodzuje neobmedzená zodpovednosť za podnikateľské dlhy. Ak mikropodniky pôsobia ako subjekty s ručením obmedzeným, ochranný režim obmedzenia zodpovednosti je pre vlastníkov mikropodnikov zvyčajne iluzórny, pretože sa od nich často očakáva, že podnikateľské dlhy mikropodnikov si zabezpečia osobným majetkom ako kolaterálom. Okrem toho, keďže mikropodniky vo veľkej miere závisia od platieb od svojich klientov, často sa stretávajú s problémami s peňažnými tokmi a s vyššími úverovými rizikami, ktoré prináša strata dôležitého obchodného partnera alebo oneskorené platby klientov. Mikropodniky okrem toho čelia aj nedostatku prevádzkového kapitálu, vyšším úrokovým sadzbám a väčším požiadavkám na kolaterál, čo sťažuje, ak rovno neznemožňuje získavanie finančných prostriedkov, a to najmä v prípade finančných ťažkostí. V dôsledku toho je pri nich vyššie riziko platobnej neschopnosti než v prípade väčších podnikov.
- (35) Vnútroštátne pravidlá v oblasti platobnej neschopnosti nie sú vždy vhodné na riadne a primerané zaobchádzanie s mikropodnikmi v platobnej neschopnosti. Vzhľadom na jedinečné vlastnosti mikropodnikov a ich osobitné potreby v prípade finančných ťažkostí, najmä na potrebu rýchlejších, jednoduchších a cenovo dostupných postupov, by sa na vnútroštátnej úrovni mali pripraviť samostatné insolvenčné konania v súlade s ustanoveniami tejto smernice. Hoci sa ustanovenia tejto smernice týkajúce sa zjednodušeného likvidačného konania vzťahujú len na mikropodniky, členské štáty by mali mať možnosť rozšíriť ich uplatňovanie aj na malé a stredné podniky, ktoré nie sú mikropodnikmi.
- (36) Je vhodné zabezpečiť, aby členské štáty mohli zveriť vedenie zjednodušeného likvidačného konania a dohľad nad ním príslušnému orgánu, ktorým je buď súd, alebo správny orgán. Voľba bude okrem iného závisieť od správnych a právnych systémov členských štátov, ako aj od kapacity súdov a potreby zabezpečiť nákladovú efektívnosť a rýchlosť konania.
- (37) Test zastavenia platieb a test súvahy predstavujú v členských štátoch dva bežné spúšťače mechanizmy na začatie štandardného insolvenčného konania. Test súvahy však môže byť pre dlžníkov, ktorými sú mikropodniky, neuskutočniteľný, najmä ak je dlžníkom jednotlivý podnikateľ, a to z dôvodu možnej absencie riadnej evidencie a jasného rozlíšenia medzi osobnými aktívami a pasívami a obchodnými aktívami a pasívami. Kritériom na začatie zjednodušeného likvidačného konania by preto mala

byť neschopnosť splácať dlhy v čase ich splatnosti. Členské štáty by mali takisto vymedziť osobitné podmienky, za ktorých je toto kritérium splnené, pokiaľ sú tieto podmienky pre dotknutý mikropodnik jasné, jednoduché a ľahko zistiteľné.

- (38) V záujme nákladovo efektívnych a rýchlych zjednodušených likvidačných konaní pre mikropodniky by sa mali zaviesť krátke lehoty. Podobne by sa mali minimalizovať formality pre všetky procedurálne postupy vrátane začatia konania, prihlásenia a schvaľovania pohľadávok, stanovenia konkurznej podstaty a speňaženia majetku. Na podanie žiadosti o začatie zjednodušeného likvidačného konania by sa mal použiť vzorový formulár a na všetku komunikáciu medzi príslušným orgánom a prípadne správcom, ako aj účastníkmi konania by sa mali používať elektronické prostriedky.
- (39) Všetky mikropodniky by mali mať možnosť začať konanie s cieľom riešiť svoje finančné ťažkosti a dosiahnuť oddlženie. Prístup k zjednodušenému likvidačnému konaniu by nemal závisieť od schopnosti mikropodniku pokryť administratívne náklady takéhoto konania. V právnych predpisoch členských štátov by sa mali zaviesť pravidlá na pokrytie nákladov na správu zjednodušených likvidačných konaní, ak majetok a zdroje príjmov dlžníka nestačia na pokrytie týchto nákladov.
- (40) V zjednodušenom likvidačnom konaní je vymenovanie správcu zvyčajne zbytočné vzhľadom na jednoduché obchodné operácie vykonávané mikropodnikmi, vďaka čomu je možný a dostatočný dohľad príslušného orgánu. Dlžník by si preto mal naďalej zachovať kontrolu nad svojím majetkom a každodennou prevádzkou podniku. Zároveň v snahe zabezpečiť, aby sa zjednodušené likvidačné konanie mohlo viesť účinne a efektívne, by mal dlžník na začiatku a počas celého konania poskytovať presné, spoľahlivé a úplné informácie týkajúce sa jeho finančnej situácie a obchodných záležitostí.
- (41) Dlžník, ktorým je mikropodnik, by mal mať možnosť využiť dočasné prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, aby mohol zachovať hodnotu konkurznej podstaty a zabezpečiť spravodlivý a riadny priebeh konania. Členské štáty však môžu príslušným orgánom povoliť, aby za presne vymedzených podmienok vylúčili určité pohľadávky z pôsobnosti prerušenia.
- (42) Sporné pohľadávky by sa mali riešiť tak, aby sa vedenie zjednodušeného likvidačného konania pre mikropodniky zbytočne nekomplikovalo. Ak sporné pohľadávky nemožno vyriešiť rýchlo, možnosť namietať pohľadávku možno využiť na zbytočné zdržiavanie. Pri rozhodovaní o riešení spornej pohľadávky by mal byť príslušný orgán oprávnený povoliť pokračovanie zjednodušeného likvidačného konania len v súvislosti s nespornými pohľadávkami.
- (43) V súvislosti so zjednodušeným likvidačným konaním by mal odporovacie žaloby podávať iba veriteľ alebo správca, ak bol vymenovaný. Pri prijímaní rozhodnutia o premene zjednodušeného likvidačného konania na štandardné insolvenčné konanie na účely vedenia odporovacieho konania by mal príslušný orgán zvážiť rôzne aspekty vrátane predpokladaných nákladov, dĺžky a zložitosti odporovacieho konania, pravdepodobnosti úspešného vymáhania majetku a očakávaných prínosov pre všetkých veriteľov.
- (44) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa majetok tvoriaci konkurznú podstatu v zjednodušenom likvidačnom konaní mohol speňažiť prostredníctvom verejnej elektronickej súdnej aukcie, ak príslušný orgán považuje tento spôsob speňaženia majetku za vhodný. Z tohto dôvodu by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa na ich území na tieto účely udržiaval jeden alebo viac systémov elektronickej aukcie. Touto

povinnosťou by nemali byť dotknuté viaceré platformy, ktoré existujú v niektorých členských štátoch na elektronické súdne aukcie konkrétnych druhov majetku.

- (45) Aukčné systémy prevádzkované na účely speňazenia majetku dlžníkov v zjednodušenom likvidačnom konaní by mali byť prepojené prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície. Európsky portál elektronickej justície by mal slúžiť ako centrálny elektronický prístupový bod k postupom elektronickej súdnej aukcie, ktoré fungujú v rámci vnútroštátneho systému alebo vnútroštátnych systémov, mal by používateľom poskytovať funkciu vyhľadávania a nasmerovať ich na príslušné vnútroštátne online platformy, ak majú v úmysle zúčastniť sa na ponukovom konaní. Pri určovaní technických špecifikácií uvedeného systému prepojenia prostredníctvom vykonávacieho aktu by Komisia mala v súlade so svojím prístupom založeným na dvoch pilieroch³⁷ predložiť výsledok analýzy existujúcich riešení, ktoré už Komisia poskytla, s potenciálom ich opätovného použitia alebo by mala vykonať prieskum trhu, pokiaľ ide o prípadné komerčné bežne dostupné riešenia, ktoré by sa mohli použiť tak, ako sú, alebo s malou úpravou.
- (46) V prípade platobnej neschopnosti dlžníka, ktorým je mikropodnik s neobmedzeným ručením, by jednotlivci, ktorí sú osobne zodpovední za dlhy dlžníka, nemali byť osobne zodpovední za neuspokojené pohľadávky po likvidácii konkurznej podstaty dlžníka. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby v zjednodušenom likvidačnom konaní boli úplne oddlžení podnikatelia – dlžníci, ako aj tí zakladatelia, vlastníci alebo spoločníci dlžníka, ktorým je mikropodnik s neobmedzeným ručením, ktorí sú osobne zodpovední za dlhy mikropodniku, ktorý je predmetom zjednodušeného likvidačného konania. Na účely povolenia takéhoto oddlženia by členské štáty mali primerane uplatňovať hlavu III smernice (EÚ) 2019/1023.
- (47) Je dôležité v insolvenčnom konaní zabezpečiť primeranú rovnováhu medzi záujmami dlžníka a veriteľov. Výbory veriteľov umožňujú lepšiu účasť veriteľov na insolvenčnom konaní, najmä ak by sa inak veritelia nemali možnosť zúčastniť individuálne, a to z dôvodu obmedzených zdrojov, hospodárskeho významu ich pohľadávok alebo veľkej geografickej vzdialenosti. Výbory veriteľov môžu predovšetkým pomôcť cezhraničným veriteľom lepšie uplatňovať ich práva a zabezpečiť spravodlivé zaobchádzanie s nimi. Členské štáty by mali umožniť zriadenie výboru veriteľov po začatí konania. Výbor veriteľov by sa mal zriadiť len za predpokladu, že s tým veritelia súhlasia. Členské štáty môžu takisto povoliť jeho zriadenie pred začatím konania a po podaní žiadosti o začatie insolvenčného konania. V tomto prípade by však členské štáty mali stanoviť, že veritelia by mali súhlasiť s jeho pokračovaním a zložením na valnom zhromaždení. Ak veritelia nesúhlasia so zložením, môžu takisto zriadiť nový výbor veriteľov.
- (48) Náklady na zriadenie a fungovanie výboru veriteľov by mali byť úmerné hodnote, ktorú vytvára. Zriadenie výboru veriteľov by nemalo byť opodstatnené v tých prípadoch, keď sú náklady na jeho zriadenie a prevádzku podstatne vyššie ako ekonomický význam rozhodnutí, ktoré môže prijať. Môže to byť v prípade, ak je veriteľov príliš málo, ak má veľká väčšina veriteľov malý podiel na pohľadávke voči dlžníkovi alebo ak je očakávaná hodnota uspokojených pohľadávok z konkurznej podstaty v insolvenčnom konaní podstatne nižšia ako náklady na zriadenie

³⁷

V prípade digitálnych riešení prístup založený na dvoch pilieroch spočíva v opätovnom použití existujúcich riešení vrátane podnikových základných prvkov pred posúdením hotových trhových riešení. Prispôsobený rozvoj predstavuje poslednú možnosť. Pozri digitálnu stratégiu Európskej komisie Digitálna Komisia novej generácie, C(2022) 4388 final, s. 13.

a fungovanie výboru veriteľov. K tomu dochádza najmä v prípadoch platobnej neschopnosti mikropodnikov.

- (49) Členské štáty by mali objasniť požiadavky, povinnosti a postupy týkajúce sa vymenovania členov výboru veriteľov, ako aj funkcie pridelené výboru veriteľov. Členské štáty by mali mať možnosť rozhodnúť, či vymenovanie vykoná valné zhromaždenie veriteľov alebo súd. Aby sa predišlo zbytočnému zdržiavaniu pri zriaďovaní výboru veriteľov, spoločníci by mali byť vymenovaní bezodkladne. Členské štáty by mali zabezpečiť spravodlivé zastúpenie veriteľov vo výbore a zabezpečiť, aby sa veriteľom, ktorých pohľadávka ešte nie je uznaná, ani veriteľom, ktorí majú sídlo v inom členskom štáte, nebránilo v účasti vo výbore veriteľov.
- (50) Spravodlivé zastúpenie veriteľov vo výbore veriteľov je obzvlášť dôležité vo vzťahu k nezabezpečeným veriteľom, ktorými sú mikropodniky, malé alebo stredné podniky a ktorým v prípade platobnej neschopnosti dlžníka, ktorým je veľký podnik, takisto hrozí platobná neschopnosť (dominový efekt), ak nedostanú zaplatené okamžite. Riadnym zastúpením takýchto veriteľov vo výbore veriteľov by sa mohlo zabezpečiť, aby v priebehu rozdeľovania výťažku zo speňazenia majetku dostali svoje časti bez zdržiavania.
- (51) Dôležitou úlohou výboru veriteľov by malo byť overenie, či sa insolvenčné konanie vykonáva spôsobom, ktorý chráni záujmy veriteľov. Úlohu výboru pri monitorovaní spravodlivosti a integrity konania možno účinne vykonávať len vtedy, ak výbor veriteľov a jeho členovia konajú nezávisle od správcu a zodpovedajú sa len veriteľom, ktorí výbor zriadili.
- (52) Počet členov výboru veriteľov by mal byť na jednej strane dostatočný na to, aby sa zabezpečila rôznorodosť názorov a záujmov vo výbore, a na druhej strane by mal zostať relatívne obmedzený, aby mohol účinne a včas plniť svoje úlohy. Členské štáty by mali objasniť, kedy a ako je potrebné zmeniť zloženie výboru, čo by sa mohlo stať, ak by zástupcovia už neboli schopní konať, a to aj v najlepšom záujme veriteľov, alebo ak by chceli odstúpiť. Mali by takisto objasniť podmienky odvolania členov, ktorí vytrvalo konali proti záujmom veriteľov.
- (53) Členovia výboru veriteľov disponujú právom konať pri organizácii práce podľa vlastného uváženia, ak sú pracovné postupy zákonné, transparentné a účinné. Členské štáty by preto mali vyžadovať, aby výbor veriteľov stanovil pracovné postupy, spresnil, ako by mali zasadnutia prebiehať, kto sa na nich môže zúčastňovať a hlasovať a ako sa zabezpečuje nestrannosť a dôvernosť práce výboru. Týmto pracovnými postupmi by malo byť možné stanoviť aj úlohu zástupcov zamestnávateľov alebo transparentnosť voči ostatným veriteľom. Veritelia by mali mať možnosť sa zúčastniť a hlasovať elektronicky alebo delegovať hlasovacie právo na tretiu osobu za predpokladu, že táto osoba je riadne oprávnená. Táto možnosť bude výhodná najmä pre veriteľov, ktorí majú sídlo v iných členských štátoch.
- (54) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby mal súd právomoc určiť pracovné postupy výboru veriteľov, ak nie sú stanovené bezodkladne. Komisia by mala stanoviť štandardné pracovné postupy, ktoré by mali uľahčiť úlohu výboru veriteľov a znížiť potrebu zásahu súdov v prípade chýbajúcich pracovných postupov.
- (55) Výboru veriteľov by sa mali priznať dostatočné práva na účinné a efektívne plnenie jeho funkcií. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby výbor veriteľov mohol podľa potreby komunikovať so správcami, súdmi, dlžníkom, externými poradcami a veriteľmi, ktorých zastupuje, s cieľom umožniť výboru, aby si vytvoril a oznámil

stanovisko k záležitostem, které představují přímý zájem veritelův a které sú pro nich relevantné, a aby sa toto stanovisko náležite zohľadnilo v konaní. Členské štáty by takisto mohli splnomocniť výbor veritelův na prijímanie rozhodnutí.

- (56) Keďže fungovaním výboru veritelův vznikajú náklady, členské štáty by mali vopred určiť, kto ich uhradí. Členské štáty by mali zaviesť aj záruky, aby sa zabránilo tomu, že by sa nákladmi na fungovanie výboru veritelův neúmerne znížila zostatková hodnota konkurznej podstaty.
- (57) Členské štáty by v úsilí podnietiť veritelův, aby sa stali členmi výboru veritelův, mali obmedziť ich osobnú občianskoprávnu zodpovednosť pri vykonávaní funkcií v súlade s touto smernicou. Členov výboru veritelův, ktorí pri plnení svojich funkcií konajú podvodným alebo nedbanlivým spôsobom, však možno odvolať a brať na zodpovednosť za ich konanie. V týchto prípadoch by členské štáty mali stanoviť, že členovia osobne zodpovedajú za škodu spôsobenú svojím pochybením.
- (58) Aby sa zabezpečila zvýšená transparentnosť kľúčových prvkov vnútroštátnych insolvenčných konaní a pomohlo predovšetkým cezhraničným veriteľom odhadnúť, čo by sa stalo, keby ich investície boli zahrnuté do insolvenčného konania, mal by sa investorom a potenciálnym investorom poskytnúť jednoduchý prístup k týmto informáciám vo vopred stanovenom, porovnateľnom a ľahko použiteľnom formáte. Členské štáty by mali pripraviť a sprístupniť verejnosti štandardizovaný informačný prehľad s kľúčovými informáciami. Tento dokument bude kľúčový na zbežné posúdenie pravidiel insolvenčného konania potenciálnymi investormi v danom členskom štáte. Mal by obsahovať vysvetlenia dostatočné na to, aby čitateľ dokázal pochopiť informácie v ňom uvedené bez toho, aby musel čerpať z iných dokumentov. Informačný prehľad s kľúčovými informáciami by mal obsahovať najmä praktické informácie o spúšťacom mechanizme platobnej neschopnosti, ako aj o krokoch, ktoré je potrebné vykonať s cieľom požiadať o začatie insolvenčného konania alebo o prihlásenie pohľadávky.
- (59) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011.
- (60) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, pretože rozdiely medzi vnútroštátnymi rámcami platobnej neschopnosti budú naďalej vytvárať prekážky voľného pohybu kapitálu a slobody usadiť sa, je ich však možné lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, ako sa stanovuje v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (61) Touto smernicou sú dodržané základné práva a zásady uznávané Chartou základných práv Európskej únie, predovšetkým právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života (článok 7 charty), právo na ochranu osobných údajov (článok 8 charty), slobodná voľba povolania a právo na prácu (článok 15 charty), sloboda podnikania (článok 16 charty), vlastnícke právo (článok 17 charty), právo pracovníkov na informácie a konzultácie (článok 27 charty), ako aj právo na spravodlivý proces (článok 47 ods. 2 charty).

- (62) Na spracúvanie osobných údajov na účely tejto smernice sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679³⁸. Na spracúvanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Únie na účely tejto smernice sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725³⁹.
- (63) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal svoje stanovisko [*OP: doplniť údaje o uverejnení*],

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Hlava I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa stanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa:
 - a) odporovacích žalôb;
 - b) vyhľadávania majetku patriaceho do konkurznej podstaty;
 - c) postupu pre-pack;
 - d) povinnosti štatutárnych orgánov podať žiadosť o začatie insolvenčného konania;
 - e) zjednodušeného likvidačného konania pre mikropodniky;
 - f) výborov veriteľov;
 - g) vypracovania informačného prehľadu členskými štátmi, ktorý obsahuje kľúčové informácie o určitých prvkoch ich vnútroštátneho práva v oblasti insolvenčného konania.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na konania uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré sa týkajú dlžníkov, ktorými sú:
 - a) poisťovne alebo zaist'ovne v zmysle vymedzenia v článku 13 bodoch 1 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES;
 - b) úverové inštitúcie v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013;
 - c) investičné spoločnosti alebo podniky kolektívneho investovania v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bodoch 2 a 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
 - d) centrálné protistrany v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012;

³⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

- e) centrálne depozitáre cenných papierov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014;
- f) iné finančné inštitúcie a subjekty uvedené v článku 1 ods. 1 prvom pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ;
- g) verejné subjekty podľa vnútroštátneho práva;
- h) fyzické osoby s výnimkou podnikateľov a, pokiaľ ide o oddľžovacie konania, tí zakladatelia, vlastníci alebo spoločníci dlžníka, ktorým je mikropodnik s neobmedzeným ručením, ktorí osobne zodpovedajú za dlhy dlžníka.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „správca“ je správca vymenovaný súdnym alebo správnym orgánom v rámci reštrukturalizačných, insolvenčných a oddľžovacích konaní, ako sa uvádza v článku 26 smernice (EÚ) 2019/1023;
- b) „súd“ je súdny orgán členského štátu;
- c) „príslušný orgán“ je súdny alebo správny orgán členského štátu, ktorý je zodpovedný za vedenie zjednodušeného likvidačného konania alebo za dohľad nad ním, alebo za oboje, v súlade s hlavou VI tejto smernice;
- d) „centralizované registre bankových účtov“ sú centralizované automatizované mechanizmy, ako napríklad centrálne registre alebo centrálne elektronické systémy vyhľadávania údajov, zavedené v súlade s článkom 32a ods. 1 smernice (EÚ) 2015/849;
- e) „register konečných užívateľov výhod“ je vnútroštátny centrálny register informácií o vlastníckych právach uvedený v článkoch 30 a 31 smernice (EÚ) 2015/849;
- f) „právny úkon“ je akékoľvek ľudské konanie vrátane opomenutia, ktoré má právny účinok;
- g) „nesplnená zmluva“ je zmluva medzi dlžníkom a jednou alebo viacerými protistranami, podľa ktorej majú strany ešte stále povinnosti plnenia v čase začatia insolvenčného konania vo fáze likvidácie podľa hlavy IV;
- h) „test najlepšieho záujmu veriteľov“ je test, pri ktorom postavenie žiadneho veriteľa nie je v rámci likvidácie počas postupu pre-pack horšie, ako by bolo, ak by sa uplatnilo zvyčajné poradie pohľadávok v konkurze v prípade likvidácie po častiach;
- i) „dočasné financovanie“ je ktorákoľvek nová finančná pomoc poskytnutá zo strany existujúceho alebo nového veriteľa, ktorá zahŕňa minimálne finančnú pomoc počas postupu pre-pack, pričom je primeraná a bezodkladne potrebná pre podnik dlžníka alebo jeho časť na to, aby mohol pokračovať v činnosti, alebo na zachovanie alebo zvýšenie hodnoty tohto podniku;
- j) „mikropodnik“ je mikropodnik v zmysle prílohy k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES;

- k) „mikropodnik s neobmedzeným ručením“ je mikropodnik so samostatnou právnou subjektivitou alebo bez nej a bez ochranného režimu obmedzenia zodpovednosti ktoréhokoľvek z jeho zakladateľov, vlastníkov alebo spoločníkov;
- l) „podnikateľ“ je podnikateľ v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 9 smernice (EÚ) 2019/1023;
- m) „úplné oddĺženie“ je stav, keď v zjednodušenom likvidačnom konaní, dochádza buď i) k zrušeniu vymáhania nezaplatených dlhov, ktoré môžu byť predmetom oddĺženia, voči podnikateľom alebo voči osobám, ktoré sú zakladateľmi, vlastníkmi alebo spoločníkmi mikropodniku s neobmedzeným ručením a ktoré osobne zodpovedajú za dlhy mikropodniku, alebo ii) k zrušeniu nesplatených dlhov, ktoré môžu byť predmetom oddĺženia, ako takých;
- n) „splátkový kalendár“ je plán úhrad určených súm k určeným dátumom zo strany fyzickej osoby, ktorá využíva úplné oddĺženie, v prospech veriteľov alebo plán, v ktorom sa stanovujú pravidelné prevody určitej časti disponibilného príjmu dotknutej fyzickej osoby v prospech veriteľov počas lehoty na oddĺženie;
- o) „výbor veriteľov“ je zastupujúci orgán veriteľov vymenovaný v súlade s rozhodným právom v oblasti insolvenčného konania s poradnými a inými právomocami, ako sa stanovuje v uvedenom práve;
- p) „postup pre-pack“ je zrýchlené likvidačné konanie, ktoré umožňuje predaj celého podniku dlžníka alebo jeho časti ako podniku s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti najlepšiemu uchádzačovi s cieľom likvidácie majetku dlžníka z dôvodu zistenej platobnej neschopnosti dlžníka;
- q) „strana úzko prepojená s dlžníkom“ je osoba vrátane právnických osôb, ktorá má prednostný prístup k neverejným informáciám o záležitostiach dlžníka.

Ak je dlžníkom fyzická osoba, medzi úzko prepojené strany patrí najmä:

- i) manžel/manželka alebo partner/partnerka dlžníka;
- ii) predkovia, potomkovia a súrodenci dlžníka alebo manžela/manželky alebo partnera/partnerky a manželia/manželky alebo partneri/partnerky uvedených osôb;
- iii) osoby, ktoré žijú v domácnosti dlžníka;
- iv) osoby, ktoré pracujú pre dlžníka na základe pracovnej zmluvy, ktoré majú prístup k neverejným informáciám o záležitostiach dlžníka alebo inak plnia úlohy, vďaka ktorým majú prístup k neverejným informáciám o záležitostiach dlžníka, a to vrátane poradcov, účtovníkov alebo notárov;
- v) právnické osoby, v ktorých je dlžník alebo jedna z osôb uvedených v bodoch i) až iv) tohto pododseku členom správnych, riadiacich alebo kontrolných orgánov alebo vykonáva povinnosti, ktoré umožňujú prístup k neverejným informáciám o záležitostiach dlžníka.

Ak je dlžníkom právnická osoba, medzi úzko prepojené strany patrí najmä:

- i) každý člen správnych, riadiacich alebo kontrolných orgánov dlžníka;

- ii) držitelia majetkovej účasti s kontrolným podielom v podniku dlžníka;
- iii) osoby, ktoré vykonávajú podobné funkcie ako tie, ktoré vykonávajú osoby podľa bodu i);
- iv) osoby, ktoré sú v súlade s druhým pododsekom úzko prepojené s osobami uvedenými v bodoch i), ii) a iii) tohto pododseku.

Článok 3

Rozhodujúci okamih vo vzťahu k úzkej prepojenosti

Okamihom na určenie, či je strana úzko prepojená s dlžníkom, je:

- a) na účely hlavy II deň, keď bol dokončený právny úkon, ktorý je predmetom odporovacej žaloby, alebo tri mesiace pred dokončením právneho úkonu;
- b) na účely hlavy IV deň začatia fázy prípravy alebo tri mesiace pred začatím fázy prípravy.

Hlava II

ODPOROVACIE ŽALOBY

Kapitola 1

Všeobecné ustanovenia týkajúce sa odporovacích žalôb

Článok 4

Všeobecné podmienky odporovacích žalôb

Členské štáty zabezpečia, aby právne úkony, ktoré boli dokončené pred začatím insolvenčného konania a poškodili kolektívny záujem veriteľov, mohli byť vyhlásené za neplatné za podmienok stanovených v kapitole 2 tejto hlavy.

Článok 5

Vzťah k vnútroštátnym ustanoveniam

Táto smernica nebráni členským štátom prijímať alebo zachovať si ustanovenia týkajúce sa neplatnosti, odporovateľnosti alebo nevymáhateľnosti právnych úkonov, ktoré poškodzujú kolektívny záujem veriteľov v súvislosti s insolvenčným konaním, ak sa takýmito ustanoveniami zabezpečí vyššia ochrana kolektívneho záujmu veriteľov, ako ustanoveniami uvedenými v kapitole 2 tejto hlavy.

Kapitola 2

Osobitné podmienky odporovacích žalôb

Článok 6

Preferencie

1. Členské štáty zabezpečia, aby právne úkony v prospech veriteľa alebo skupiny veriteľov uspokojením, zabezpečením kolaterálom alebo akýmkoľvek iným spôsobom, mohli byť vyhlásené za neplatné, ak boli dokončené:

- a) počas troch mesiacov pred podaním žiadosti o začatie insolvenčného konania pod podmienkou, že dlžník nebol schopný uhradiť svoje splatné dlhy, alebo
- b) po podaní žiadosti o začatie insolvenčného konania.

Ak žiadosť o začatie insolvenčného konania proti tomu istému dlžníkovi podalo viacero osôb, čas podania prvej prípustnej žiadosti sa považuje za začiatok trojmesačného obdobia uvedeného v prvom pododseku písm. a).

2. Ak bola splatná pohľadávka veriteľa uspokojená alebo zabezpečená spôsobom, ktorý je v súlade s pohľadávkou veriteľa, členské štáty zabezpečia, aby právny akt mohol byť vyhlásený za neplatný len vtedy, ak:

- a) sú splnené podmienky stanovené v odseku 1 a
- b) uvedený veriteľ vedel alebo mal vedieť, že dlžník nie je schopný splatiť svoje splatné dlhy alebo že bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania.

Oboznámenosť veriteľa uvedená v prvom pododseku písm. b) sa predpokladá, ak bol veriteľ stranou úzko prepojenou s dlžníkom.

3. Odchyľne od odsekov 1 a 2 členské štáty zabezpečia, aby tieto právne úkony nemohli byť vyhlásené za neplatné:

- a) právne úkony vykonané priamo za primeranú protihodnotu v prospech konkurznej podstaty;
- b) úhrady zmienok alebo šekov, ak sa v právnych predpisoch, ktorými sa upravujú zmenky alebo šeky, nepripúšťajú pohľadávky príjemcu vyplývajúce zo zmenky alebo šeku voči iným zmenkovým dlžníkom, ako sú indosanti, vystaviteľ alebo adresát zmenky, ak odmieta úhradu dlžníka;
- c) právne úkony, ktoré nie sú predmetom odporovacích žalôb v súlade so smernicou 98/26/ES a smernicou 2002/47/ES.

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade úhrad zmienok alebo šekov, ako sa uvádza v prvom pododseku písm. b), sumu uhradenú za zmenku alebo šek vrátil posledný indosant alebo, ak indosant previedol zmenku na tretiu stranu, uvedená strana, ak posledný indosant alebo tretia strana vedeli alebo mali vedieť, že dlžník nie je schopný zaplatiť svoje splatné dlhy alebo že bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania v čase priameho alebo sprostredkovaného prevodu zmenky. Táto znalosť sa predpokladá, ak posledný indosant alebo tretia strana bola stranou úzko prepojenou s dlžníkom.

Článok 7

Právne úkony za nulovú alebo zjavne neadekvátnu protihodnotu

1. Členské štáty zabezpečia, aby právne úkony dlžníka za nulovú alebo zjavne neadekvátnu protihodnotu mohli byť vyhlásené za neplatné, ak boli dokončené v priebehu jedného roka pred podaním žiadosti o začatie insolvenčného konania alebo po podaní takejto žiadosti.
2. Odsek 1 sa nevzťahuje na dary symbolickej hodnoty.

3. Ak žiadosť o začatie insolvenčného konania proti tomu istému dlžníkovi podalo viacero osôb, čas podania prvej prípustnej žiadosti sa považuje za začiatok jednoročného obdobia uvedeného v odseku 1.

Článok 8

Právne úkony, ktoré úmyselne poškodzujú veriteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby právne úkony, ktorými dlžník úmyselne poškodil kolektívny záujem veriteľov, mohli byť vyhlásené za neplatné, ak sú splnené obidve tieto podmienky:
 - a) uvedené úkony boli dokončené buď v priebehu štyroch rokov pred podaním žiadosti o začatie insolvenčného konania, alebo po podaní takejto žiadosti;
 - b) druhá strana právneho úkonu vedela alebo mala vedieť o úmysle dlžníka poškodiť kolektívny záujem veriteľov.Oboznámenosť uvedená v prvom pododseku písm. b) sa predpokladá, ak bola druhá strana právneho úkonu stranou úzko prepojenou s dlžníkom.
2. Ak žiadosť o začatie insolvenčného konania proti tomu istému dlžníkovi podalo viacero osôb, čas podania prvej prípustnej žiadosti sa považuje za začiatok štvorročného obdobia uvedeného v odseku 1 prvom pododseku písm. a).

Kapitola 3

Dôsledky odporovacích žalôb

Článok 9

Všeobecné dôsledky

1. Členský štát zabezpečí, aby sa pohľadávky, práva alebo povinnosti vyplývajúce z právnych úkonov, ktoré boli vyhlásené za neplatné podľa kapitoly 2 tejto hlavy, nemohli uplatniť na uspokojenie z dotknutej konkurznej podstaty.
2. Členské štáty zabezpečia, aby strana, ktorá mala úžitok z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, bola povinná v plnej výške nahradiť škodu spôsobenú takýmto právnym úkonom na dotknutej konkurznej podstate na úkor veriteľov.

Skutočnosť, že obohatenie vyplývajúce z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, sa už v majetku účastníka, ktorý mal úžitok z tohto právneho úkonu, nenachádza („zánik obohatenia“), sa možno dovolávať len vtedy, ak táto strana nevedela alebo nemohla vedieť o okolnostiach, z ktorých odporovacia žaloba vychádza.
3. Členské štáty zabezpečia, aby premlčacia lehota pre všetky pohľadávky vyplývajúce z právneho úkonu, ktorý možno voči druhej strane vyhlásiť za neplatný, bola tri roky odo dňa začatia insolvenčného konania.
4. Členské štáty zabezpečia, aby nárok na získanie úplnej náhrady podľa odseku 2 prvého pododseku mohol byť postúpený veriteľovi alebo tretej strane.
5. Členské štáty zabezpečia, aby strana, ktorá bola povinná nahradiť škodu spôsobenú na konkurznej podstate podľa odseku 2 prvého pododseku, nemohla túto povinnosť vyrovnat' svojimi pohľadávkami voči konkurznej podstate.

6. Týmto článkom nie sú dotknuté žaloby založené na všeobecnom občianskom a obchodnom práve o náhradu škody, ktorá vznikla veriteľom v dôsledku právneho úkonu, ktorý možno vyhlásiť za neplatný.

Článok 10

Dôsledky pre stranu, ktorá mala úžitok z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak strana, ktorá mala úžitok z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, nahradila škodu spôsobenú na konkurznej podstate týmto právnym úkonom, každá pohľadávka tejto strany, ktorá bola týmto právnym úkonom uspokojená, nadobudla opäť platnosť.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa za akékoľvek protiplnenie strany, ktorá mala úžitok z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, vykonané po plnení dlžníka alebo v rámci okamžitej výmeny za plnenie dlžníka podľa tohto právneho úkonu poskytla náhrada z konkurznej podstaty v rozsahu, v akom je protiplnenie stále k dispozícii ako súčasť konkurznej podstaty vo forme, ktorú možno odlíšiť od zvyšku konkurznej podstaty, alebo v akom je konkurzná podstata stále zvýšená o jeho hodnotu.

Vo všetkých prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje prvý pododsek, strana, ktorá mala úžitok z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, môže podať žiadosť o náhradu protiplnenia. Na účely poradia pohľadávok v insolvenčnom konaní sa táto pohľadávka považuje za pohľadávku, ktorá vznikla pred začatím insolvenčného konania.

Článok 11

Zodpovednosť tretích strán

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli práva stanovené v článku 9 vykonateľné voči dedičovi alebo inému univerzálnemu nástupcovi strany, ktorá mala úžitok z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný.
2. Členské štáty zabezpečia, aby boli práva stanovené v článku 9 vykonateľné aj voči každému jednotlivému nástupcovi druhej strany právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný, ak je splnená jedna z týchto podmienok:
 - a) nástupca nadobudol majetok za nulovú alebo zjavne neadekvátnu protihodnotu;
 - b) nástupca vedel alebo mal vedieť o okolnostiach, na ktorých sa zakladá odporovacia žaloba.

Oboznámenosť uvedená v prvom pododseku písm. b) sa predpokladá, ak je jednotlivý nástupca stranou úzko prepojenou so stranou, ktorá mala úžitok z právneho úkonu, ktorý bol vyhlásený za neplatný.

Článok 12

Vzťah k iným nástrojom

1. Ustanoveniami tejto hlavy nie sú dotknuté články 17 a 18 smernice (EÚ) 2019/1023.

Hlava III

VYHLADÁVANIE MAJETKU PATRIACEHO DO KONKURZNEJ PODSTATY

Kapitola 1

Prístup určených súdov k informáciám o bankových účtoch

Článok 13

Určené súdy

1. Každý členský štát spomedzi svojich súdov, ktoré sú príslušné prerokúvať prípady týkajúce sa postupov reštrukturalizácie, platobnej neschopnosti alebo oddĺženia, určí súdy, ktoré budú oprávnené na prístup k jeho vnútroštátnemu centralizovanému registru bankových účtov zriadenému podľa článku 32a smernice (EÚ) 2015/849 (ďalej len „určené súdy“) a na vyhľadávanie v ňom.
2. Každý členský štát do [šiestich mesiacov od dátumu transpozície] oznámi Komisii svoje určené súdy a každú zmenu týchto súdov. Komisia uverejní oznámenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 14

Prístup určených súdov k informáciám o bankových účtoch a vyhľadávanie v nich

1. Členské štáty zabezpečia, aby na žiadosť správcu vymenovaného v prebiehajúcom insolvenčnom konaní boli určené súdy oprávnené na priamy a bezprostredný prístup k informáciám o bankových účtoch uvedeným v článku 32a ods. 3 smernice (EÚ) 2015/849 a na priame a bezprostredné vyhľadávanie v nich, ak je to potrebné na účely identifikácie a vyhľadávania majetku patriaceho do konkurznej podstaty dlžníka v danom konaní vrátane majetku, ktorý je predmetom odporovacích žalôb.
2. Členské štáty zabezpečia, aby na žiadosť správcu vymenovaného v prebiehajúcom insolvenčnom konaní boli určené súdy oprávnené na priamy a bezprostredný prístup k informáciám o bankových účtoch v iných členských štátoch dostupným prostredníctvom jednotného prístupového bodu k registrom bankových účtov zriadeného podľa článku XX smernice (EÚ) č. RRRR/XX [OP: nová smernica o boji proti praniu špinavých peňazí] a na priame a bezprostredné vyhľadávanie v nich, ak je to potrebné na účely identifikácie a vyhľadávania majetku patriaceho do konkurznej podstaty dlžníka v uvedenom konaní vrátane majetku, ktorý je predmetom odporovacích žalôb.
3. Dodatočné informácie, ktoré členské štáty považujú za podstatné a ktoré zahrnú do centralizovaných registrov bankových účtov podľa článku 32a ods. 4 smernice (EÚ) 2015/849, nie sú určeným súdom prístupné a tieto súdy nemajú možnosť v nich vyhľadávať.
4. Na účely odsekov 1 a 2 sa prístup a vyhľadávanie považujú za priame a bezprostredné aj vtedy, keď vnútroštátne orgány, ktoré prevádzkujú centralizované registre bankových účtov, zasielajú informácie o bankových účtoch určeným súdom

bezodkladne prostredníctvom automatizovaného mechanizmu, za predpokladu, že žiadna sprostredkovateľská inštitúcia nie je schopná zasahovať do požadovaných údajov alebo informácií, ktoré sa majú poskytnúť.

Článok 15

Podmienky prístupu a vyhľadávania určenými súdmi

1. Prístup k informáciám o bankových účtoch a vyhľadávanie v nich v súlade s článkom [14](#) sa umožňuje iba v jednotlivých prípadoch zamestnancami jednotlivých určených súdov, ktorí boli osobitne určení a oprávnení na plnenie uvedených úloh.
2. Členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) zamestnanci určených súdov dodržiavali prísne odborné štandardy v oblasti dôvernosti a ochrany údajov, aby boli vysoko zásadoví a primerane kvalifikovaní.
 - b) boli zavedené technické a organizačné opatrenia na zaistenie bezpečnosti údajov podľa prísnych technologických noriem na účely výkonu práva určených súdov na prístup k informáciám o bankových účtoch a na vyhľadávanie v nich v súlade s článkom [14](#).

Článok 16

Monitorovanie prístupu určených súdov a vyhľadávania uskutočňovaného určenými súdmi

1. Členské štáty stanovujú, že orgány, ktoré prevádzkujú centralizované registre bankových účtov, sú povinné zaistiť vedenie logov vždy, keď určené súdy získajú informácie o bankových účtoch a vyhľadávajú v nich. Logy obsahujú konkrétne tieto informácie:
 - a) spisová značka veci;
 - b) dátum a čas dopytovania alebo vyhľadávania;
 - c) typ údajov použitých na spustenie dopytovania alebo vyhľadávania;
 - d) jedinečný identifikátor výsledkov;
 - e) názov určeného súdu, ktorý nahliadol do registra;
 - f) jedinečný identifikátor používateľa patriaci zamestnancovi určeného súdu, ktorý vykonal dopytovanie alebo vyhľadávanie, a prípadne sudcovi, ktorý nariadil dopytovanie alebo vyhľadávanie, a pokiaľ je to možné, jedinečný identifikátor používateľa patriaci príjemcovi výsledkov dopytovania alebo vyhľadávania.
2. Orgány, ktoré prevádzkujú centralizované registre bankových účtov, pravidelne kontrolujú logy uvedené v odseku 1.
3. Logy uvedené v odseku 1 sa používajú len na monitorovanie dodržiavania tejto smernice a povinností vyplývajúcich z uplatniteľných právnych nástrojov Únie v oblasti ochrany údajov. Monitorovanie zahŕňa overenie prípustnosti žiadosti a zákonnosti spracúvania osobných údajov a toho, či je zabezpečená integrita a dôvernosť osobných údajov. Uvedené logy sa chránia primeranými opatreniami

proti neoprávnenému prístupu a vymazávajú sa päť rokov po ich vytvorení, ak nie sú potrebné na postupy monitorovania, ktoré prebiehajú.

Kapitola 2

Prístup správcov k informáciám o vlastníckych právach

Článok 17

Prístup správcov k informáciám o vlastníckych právach

1. Členské štáty zabezpečia, aby správcovia mali pri identifikácii a vyhľadávaní aktív relevantných pre insolvenčné konanie, pre ktoré boli vymenovaní, včasný prístup k informáciám uvedeným v článku 30 ods. 5 druhom pododseku a v článku 31 ods. 4 druhom pododseku smernice (EÚ) 2015/849, ktoré sú vedené v registroch konečných užívateľov výhod zriadených v členských štátoch a sú prístupné prostredníctvom systému prepojenia registrov konečných užívateľov výhod zriadeného v súlade s článkom 30 ods. 10 a článkom 31 ods. 9 smernice (EÚ) 2015/849.
2. Prístup správcov k informáciám v súlade s odsekom 1 tohto článku predstavuje oprávnený záujem vždy, keď je to potrebné na identifikáciu a vyhľadávanie majetku patriaceho do konkurznej podstaty dlžníka v prebiehajúcom insolvenčnom konaní, a obmedzuje sa na tieto informácie:
 - a) meno, mesiac, rok narodenia, krajina pobytu a štátna príslušnosť právneho vlastníka;
 - b) povaha a rozsah držaného podielu konečného užívateľa výhod.

Kapitola 3

Prístup správcov k vnútroštátnym registrom majetku

Článok 18

Prístup správcov k vnútroštátnym registrom majetku

1. Členské štáty zabezpečia, aby správcovia bez ohľadu na členský štát, v ktorom boli vymenovaní, mali priamy a rýchly prístup k vnútroštátnym registrom majetku uvedeným v prílohe, ktoré sa nachádzajú na ich území, v prípade, že sú k dispozícii.
2. Pokiaľ ide o prístup k vnútroštátnym registrom majetku uvedeným v prílohe, každý členský štát zabezpečí, aby sa na správcov vymenovaných v inom členskom štáte nevzťahovali podmienky prístupu, ktoré sú *de jure* alebo *de facto* menej priaznivé ako podmienky priznané správcom vymenovaným v uvedenom členskom štáte.

Hlava IV

POSTUPY PRE-PACK

Kapitola 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 19

Postupy pre-pack

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa postupy pre-pack skladali z týchto dvoch po sebe nasledujúcich fáz:
 - a) fáza prípravy, ktorej cieľom je nájsť vhodného kupujúceho pre podnik dlžníka alebo jeho časť;
 - b) fáza likvidácie, ktorej cieľom je schváliť a uskutočniť predaj podniku dlžníka alebo jeho časti a rozdeliť výťažok veriteľom.
2. Postupy pre-pack musia spĺňať podmienky stanovené v tejto hlave. Pokiaľ ide o všetky ostatné záležitosti vrátane poradia pohľadávok a pravidiel rozdeľovania výťažku, členské štáty uplatňujú vnútroštátne ustanovenia o likvidačných konaniach za predpokladu, že sú v súlade s právom Únie vrátane pravidiel stanovených v tejto hlave.

Článok 20

Vzťah k iným právnym aktom Únie

1. Fáza likvidácie uvedená v článku 19 ods. 1 sa považuje za insolvenčné konanie v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 4 nariadenia (EÚ) 2015/848.

Kontrolórov uvedených v článku 22 možno považovať za správcov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 5 nariadenia (EÚ) 2015/848.
2. Na účely článku 5 ods. 1 smernice Rady 2001/23/ES⁴⁰ sa fáza likvidácie považuje za konkurzné alebo insolvenčné konanie ustanovené v súvislosti s likvidáciou majetku prevádzateľa pod dohľadom príslušného orgánu verejnej moci.

Článok 21

Súdna právomoc v rámci postupov pre-pack

Súd, ktorý má právomoc vo vzťahu k postupom pre-pack, má výlučnú právomoc vo veciach týkajúcich sa rozsahu a účinkov predaja podniku dlžníka alebo jeho časti v postupoch pre-pack na dlhy a záväzky, ako sa uvádza v článku 28.

⁴⁰ Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 16).

Kapitola 2

Fáza prípravy

Článok 22

Kontrolór

1. Členské štáty zabezpečia, aby súd na žiadosť dlžníka vymenoval kontrolóra.
Vymenovaním kontrolóra sa začína fáza prípravy uvedená v článku 19 ods. 1.
2. Členské štáty zabezpečia, aby kontrolór:
 - a) zdokumentoval a vykázal každý krok procesu predaja;
 - b) odôvodnil, prečo sa domnieva, že proces predaja je konkurencieschopný, transparentný, spravodlivý a spĺňa trhové normy;
 - c) odporučil najlepšieho uchádzača ako nadobúdateľa v postupe pre-pack v súlade s článkom 30;
 - d) uviedol, či sa domnieva, že najlepšia ponuka nepredstavuje zjavné porušenie testu najlepšieho záujmu veriteľov.Úkony kontrolóra uvedené v prvom pododseku sa vykonávajú písomne, sprístupňujú sa v digitálnom formáte a včas všetkým stranám zapojeným do fázy prípravy.
3. Členské štáty zabezpečia, aby za kontrolóra mohli byť vymenované len tie osoby, ktoré spĺňajú obidve tieto podmienky:
 - a) spĺňajú kritériá oprávnenosti uplatniteľné na správcov v členskom štáte, v ktorom sa začal postup pre-pack;
 - b) v následnej fáze likvidácie môžu byť skutočne vymenované za správcov.
4. Členské štáty zabezpečia, aby si dlžníci v priebehu fázy prípravy zachovali kontrolu nad svojím majetkom a každodennou prevádzkou svojho podniku.
5. Členské štáty zabezpečia, aby odmena kontrolóra bola hradená:
 - a) dlžníkom, ak nenastane žiadna následná fáza likvidácie;
 - b) z konkurznej podstaty ako prednostný administratívny náklad, ak nasleduje fáza likvidácie.

Článok 23

Prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov

Členské štáty zabezpečia, aby dlžník počas fázy prípravy, ak sa nachádza v situácii, keď mu hrozí platobná neschopnosť alebo keď je podľa vnútroštátneho práva v platobnej neschopnosti, mohol využiť prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, v súlade s článkami 6 a 7 smernice (EÚ) 2019/1023, ak to uľahčuje bezproblémové a účinné využitie postupu pre-pack. Pred rozhodnutím o prerušení jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, sa vypočúje kontrolór.

Článok 24

Zásady, ktoré platia pre proces predaja

1. Členské štáty zabezpečia, aby bol proces predaja, ktorý sa uskutočnil počas fázy prípravy, konkurencieschopný, transparentný, spravodlivý a splňal trhové normy.
2. Ak sa v procese predaja predloží len jedna záväzná ponuka, táto ponuka sa považuje za ponuku, ktorá zodpovedá trhovej cene.
3. Členské štáty sa môžu odchýliť od odseku 1 len vtedy, ak súd uskutočňuje verejnú dražbu vo fáze likvidácie v súlade s článkom [26](#). V takom prípade sa článok [22](#) ods. 2 písm. b) neuplatňuje.

Kapitola 3

Fáza likvidácie

Článok 25

Vymenovanie správcu

Členské štáty zabezpečia, aby po začatí fázy likvidácie súd vymenoval za správcu kontrolóra uvedeného v článku [22](#).

Článok 26

Povolenie predaja podniku dlžníka alebo jeho časti

1. Členské štáty zabezpečia, aby po začatí fázy likvidácie súd povolil predaj podniku dlžníka alebo jeho časti nadobúdateľovi navrhnutému kontrolórom za predpokladu, že kontrolór vydal stanovisko potvrdzujúce, že proces predaja uskutočnený počas fázy prípravy bol v súlade s požiadavkami stanovenými v článku [22](#) ods. 2 a 3 a v článku [24](#) ods. 1 a 2.

Súd nepovolí predaj, ak nie sú splnené požiadavky stanovené v článku [22](#) ods. 2 a 3 a v článku [24](#) ods. 1 a 2. Členské štáty zabezpečia, aby v druhom prípade súd pokračoval v insolvenčnom konaní.

2. V prípade, že členské štáty uplatňujú článok [24](#) ods. 3, verejná dražba uvedená v tomto ustanovení nesmie trvať dlhšie ako štyri týždne a začne sa do dvoch týždňov od začatia fázy likvidácie. Ponuka, ktorú vyberie kontrolór, sa vo verejnej dražbe použije ako počiatočná ponuka. Členské štáty zabezpečia, aby ochrana poskytnutá prvotnému uchádzačovi vo fáze prípravy, ako je úhrada výdavkov alebo poplatky za neuskutočnenie transakcie, bola primeraná a úmerná a neodrádzala potenciálne zainteresované strany od predkladania ponúk vo fáze likvidácie.

Článok 27

Postúpenie alebo ukončenie nesplnených zmlúv

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa nadobúdateľovi podniku dlžníka alebo jeho časti postúpili nesplnené zmluvy, ktoré sú potrebné na pokračovanie prevádzky podniku dlžníka a ktorých pozastavenie by viedlo k zastaveniu činnosti podniku. Postúpenie si nevyžaduje súhlas protistrany alebo protistrán dlžníka.

Prvý pododsek sa neuplatňuje, ak je nadobúdateľ podniku dlžníka alebo jeho časti konkurentom protistrany alebo protistrán dlžníka.

2. Členské štáty zabezpečia, aby súd mohol rozhodnúť o výpovedi nesplnených zmlúv uvedených v odseku 1 prvom pododseku za predpokladu, že sa uplatňuje jedna z týchto podmienok:

- a) výpoveď je v záujme podniku dlžníka alebo jeho časti;
- b) nesplnená zmluva obsahuje záväzky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme, v prípade ktorých je protistranou orgán verejnej moci, a nadobúdateľ podniku dlžníka alebo jeho časti nespĺňa technické a právne povinnosti na vykonávanie služieb ustanovených v takejto zmluve.

Písmeno a) prvého pododseku sa neuplatňuje na nesplnené zmluvy týkajúce sa licencií na práva duševného a priemyselného vlastníctva.

3. Rozhodným právom pre postúpenie alebo výpoveď nesplnených zmlúv je právo členského štátu, v ktorom sa začala fáza likvidácie.

Článok 28

Dlhy a záväzky podniku nadobudnuté v rámci postupu pre-pack

Členské štáty zabezpečia, aby nadobúdateľ nadobudol podnik dlžníka alebo jeho časť bez dlhov a záväzkov, pokiaľ nadobúdateľ výslovne nesúhlasí s tým, že bude znášať dlhy a záväzky podniku alebo jeho časti.

Článok 29

Osobitné pravidlá týkajúce sa odkladných účinkov odvolaní

1. Členské štáty zabezpečia, aby odvolania proti rozhodnutiam súdu, ktoré sa týkajú povolenia alebo uskutočnenia predaja podniku dlžníka alebo jeho časti mohli mať odkladný účinok len za predpokladu, že účastník konania, ktorý podal odvolanie, poskytne zábezpeku, ktorá bude primeraná na pokrytie možných škôd spôsobených pozastavením realizácie predaja.
2. Členské štáty zabezpečia, aby súd, ktorý rozhoduje o odvolaní, mohol úplne alebo čiastočne oslobodiť fyzickú osobu, ktorá podala odvolanie, od poskytnutia zábezpeky, ak považuje takéto oslobodenie vzhľadom na okolnosti daného prípadu za vhodné.

Kapitola 4

Ustanovenia týkajúce sa obidvoch fáz postupu pre-pack

Článok 30

Kritériá výberu najlepšej ponuky

Členské štáty zabezpečia, aby boli kritériá na výber najlepšej ponuky v postupoch pre-pack rovnaké ako kritériá použité na výber medzi konkurenčnými ponukami v likvidačných konaniach.

Článok 31

Občianskoprávna zodpovednosť kontrolóra a správcu

Členské štáty zabezpečia, aby kontrolór a správca zodpovedali za škody, ktoré spôsobia veriteľom a tretím stranám, ktorých sa týka postup pre-pack, v dôsledku nesplnenia svojich povinností podľa tejto hlavy.

Článok 32

Strany úzko prepojené s dlžníkom v procese predaja

1. Členské štáty zabezpečia, aby strany úzko prepojené s dlžníkom boli oprávnené nadobudnúť podnik dlžníka alebo jeho časť za predpokladu, že sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) tieto strany včas oznámia kontrolórovi a súdu svoj vzťah k dlžníkovi;
 - b) ostatné strany procesu predaja dostali primerané informácie o existencii strán, ktoré sú úzko prepojené s dlžníkom, a o ich vzťahu k dlžníkovi;
 - c) stranám, ktoré nie sú úzko prepojené s dlžníkom, sa poskytne dostatočný čas na podanie ponuky.Členské štáty môžu stanoviť, že súd zruší výhody uvedené v článku 28, ak sa preukáže, že sa porušila informačná povinnosť uvedená v prvom pododseku písm. a).
2. Ak je ponuka podaná stranou, ktorá je úzko prepojená s dlžníkom, jedinou existujúcou ponukou, členské štáty zavedú dodatočné záruky na povolenie a uskutočnenie predaja podniku dlžníka alebo jeho časti. Tieto záruky budú prinajmenšom zahŕňať povinnosť kontrolóra a správcu odmietnuť ponuku od strany úzko prepojenej s dlžníkom, ak ponuka nespĺňa test najlepšieho záujmu veriteľov.

Článok 33

Opatrenia na maximalizáciu hodnoty podniku dlžníka alebo jeho časti

1. Ak je potrebné dočasné financovanie, členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) kontrolór alebo správca podnikol potrebné kroky na získanie dočasného financovania pri čo najnižších nákladoch;
 - b) poskytovatelia dočasného financovania mali právo na prednostné získanie úhrad v rámci následných insolvenčných konaní oproti ostatným veriteľom, ktorých pohľadávky by inak boli nadradené alebo rovnocenné;
 - c) sa poskytovateľom dočasného financovania mohli priznávať záložné nároky na výnosy z predaja s cieľom zabezpečiť refundáciu;
 - d) bolo možné dočasné financovanie započítať proti cene, ktorá sa má vyplatiť v rámci prisúdenej ponuky, ak ho poskytnú zainteresovaní uchádzači.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa uchádzačom nepriznali žiadne predkupné práva.
3. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď záložné nároky zaťažujú podnik, v súvislosti s ktorým prebieha postup pre-pack, veritelia, ktorí sú oprávnenými osobami týchto záložných nárokov, mohli vo svojej ponuke započítať svoje pohľadávky len za predpokladu, že hodnota týchto pohľadávok je výrazne nižšia ako tržová hodnota podniku.

Článok 34

Ochrana záujmov veriteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby veritelia, ako aj držiteľia majetkovej účasti v podniku dlžníka mali pred povolením alebo uskutočnením predaja podniku dlžníka alebo jeho časti právo na vypočutie súdom.
Členské štáty stanovia podrobné pravidlá s cieľom zabezpečiť účinnosť práva na vypočutie podľa prvého pododseku.
2. Odchyľne od odseku 1 členské štáty nesmú zo zákona priznať právo na vypočutie:
 - a) veriteľom ani držiteľom majetkovej účasti, ktorí by nedostali žiadnu platbu ani si neponechali žiadnu účasť podľa zvyčajného poradia pohľadávok v konkurze podľa vnútroštátneho práva;
 - b) veriteľom nesplnených zmlúv, ktorých pohľadávky voči dlžníkovi vznikli pred povolením predaja podniku dlžníka alebo jeho časti a ktoré majú byť zaplatené v plnej výške podľa podmienok ponuky pre-pack.
3. Členské štáty zabezpečia, aby oslobodenie od záložných nárokov pri postupe pre-pack prebiehalo podľa rovnakých požiadaviek, aké by sa uplatňovali v likvidačných konaniach.
4. Členské štáty, v ktorých sa v likvidačnom konaní vyžaduje súhlas držiteľov zabezpečených pohľadávok na oslobodenie od záložných nárokov, sa môžu odchýliť od požiadavky takéhoto súhlasu za predpokladu, že sa záložné nároky týkajú majetku, ktorý je potrebný na pokračovanie každodennej prevádzky podniku dlžníka alebo jeho časti, a je splnená jedna z týchto podmienok:
 - a) veritelia zabezpečených pohľadávok nepreukázali, že ponuka pre-pack nespĺňa test najlepšieho záujmu veriteľov;
 - b) veritelia zabezpečených pohľadávok nepodali (priamo ani prostredníctvom tretej strany) alternatívnu záväznú ponuku na nadobudnutie, ktorá umožňuje získať lepší výťažok spešného konkurznej podstaty, ako v prípade navrhovanej ponuky pre-pack.

Článok 35

Vplyv postupov v oblasti práva hospodárskej súťaže na načasovanie alebo úspešný výsledok ponuky

1. Členské štáty zabezpečia, aby kontrolór uľahčil predkladanie alternatívnych ponúk v prípade, že existuje nezanedbateľné riziko oneskorenia vyplývajúce z konania založeného na práve hospodárskej súťaže alebo z negatívneho rozhodnutia orgánu na ochranu hospodárskej súťaže v súvislosti s ponukou podanou v priebehu fázy prípravy.
2. Členské štáty zabezpečia, aby kontrolór mohol dostávať informácie o uplatniteľných postupoch v oblasti práva hospodárskej súťaže a o ich výsledkoch, ktoré môžu ovplyvniť načasovanie alebo úspešný výsledok ponuky, najmä poskytnutím informácií uchádzačmi alebo prípadne udelením výnimky týkajúcej sa výmeny informácií s orgánmi na ochranu hospodárskej súťaže. V tejto súvislosti je kontrolór povinný dodržiavať úplnú dôvernosť.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, že ponuka zahŕňa nezanedbateľné riziko oneskorenia, ako sa uvádza v odseku 1, smelo k tejto ponuke neprihliadať za predpokladu, že platia obidve tieto podmienky:
- a) takáto ponuka nie je jedinou existujúcou ponukou;
 - b) oneskorením pri uzavretí predaja pre-pack podniku s dotknutým uchádzačom by vznikla škoda pre podnik dlžníka alebo jeho časť.

Hlava V

POVINNOSŤ ŠTATUTÁRNYCH ORGÁNOV ŽIADAŤ O ZAČATIE INSOLVENČNÉHO KONANIA A OBČIANSKOPRÁVNA ZODPOVEDNOSŤ

Článok 36

Povinnosť žiadať o začatie insolvenčného konania

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa právnická osoba dostane do platobnej neschopnosti, boli jej štatutárne orgány povinné predložiť súdu žiadosť o začatie insolvenčného konania najneskôr tri mesiace po tom, ako sa štatutárne orgány dozvedeli alebo ako by bolo možné logicky predpokladať, že vedeli, že je právnická osoba v platobnej neschopnosti.

Článok 37

Občianskoprávna zodpovednosť štatutárnych orgánov

- 1. Členské štáty zabezpečia, aby štatutárne orgány právnickej osoby v platobnej neschopnosti zodpovedali za škody, ktoré vznikli veriteľom v dôsledku nesplnenia ich povinnosti stanovenej v článku [36](#).
- 2. Odsekom 1 nie sú dotknuté vnútroštátne pravidlá týkajúce sa občianskoprávnej zodpovednosti za porušenie povinnosti štatutárnych orgánov podať žiadosť o začatie insolvenčného konania podľa článku [36](#), ktoré sú voči štatutárnym orgánom prísnejšie.

Hlava VI

LIKVIDÁCIA MIKROPODNIKOV V PLATOBNEJ NESCHOPNOSTI

Kapitola 1

Všeobecné pravidlá

Článok 38

Pravidlá likvidácie mikropodnikov

1. Členské štáty zabezpečia, aby mikropodniky mali v prípade platobnej neschopnosti prístup k zjednodušenému likvidačnému konaniu, ktoré je v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.
2. Mikropodnik sa považuje za platobne neschopný na účely zjednodušeného likvidačného konania, ak vo všeobecnosti nie je schopný splácať svoje dlhy v čase ich splatnosti. Členské štáty stanovujú podmienky, za ktorých sa mikropodnik vo všeobecnosti považuje za neschopný splácať svoje dlhy v čase ich splatnosti, a zabezpečia, aby boli tieto podmienky pre dotknutý príslušný mikropodnik jasné, jednoduché a ľahko zistiteľné.
3. Začatie a vedenie zjednodušeného likvidačného konania nemožno zamietnuť z dôvodu, že dlžník nemá žiadny majetok alebo jeho majetok nepostačuje na pokrytie nákladov zjednodušeného likvidačného konania.
4. Členské štáty zabezpečia, aby náklady na zjednodušené likvidačné konanie boli v situáciách uvedených v odseku 3 pokryté.

Článok 39

Správca

Členské štáty zabezpečia, aby v zjednodušenom likvidačnom konaní mohol byť správca vymenovaný len vtedy, ak sú splnené obidve tieto podmienky:

- a) dlžník, veriteľ alebo skupina veriteľov o takého vymenovanie požiadajú;
- b) náklady na zásah správcu možno financovať z konkurznej podstaty alebo ich môže hrať strana, ktorá požiadala o vymenovanie.

Článok 40

Komunikačné prostriedky

Členské štáty zabezpečia, aby sa v zjednodušenom likvidačnom konaní všetka komunikácia medzi príslušným orgánom a prípadne správcom na jednej strane a účastníkmi takéhoto konania na druhej strane uskutočňovala elektronickými prostriedkami v súlade s článkom 28 smernice (EÚ) 2019/1023.

Kapitola 2

Začatie zjednodušeného likvidačného konania

Článok 41

Žiadosť o začatie zjednodušeného likvidačného konania

1. Členské štáty zabezpečia, aby mikropodniky v platobnej neschopnosti mohli podať žiadosť o začatie zjednodušeného likvidačného konania príslušnému orgánu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby každý veriteľ mikropodniku v platobnej neschopnosti mohol podať žiadosť o začatie zjednodušeného likvidačného konania mikropodniku príslušnému orgánu. Dotknutému mikropodniku sa poskytne možnosť odpovedať na žiadosť prostredníctvom námietky alebo súhlasu.
3. Členské štáty zabezpečia, aby mikropodniky mohli podať žiadosť o začatie zjednodušeného likvidačného konania použitím vzorového formulára.

4. Vzorový formulár uvedený v odseku 3 umožňuje okrem iného zahrnúť tieto informácie:
- a) ak je mikropodnik právnická osoba, názov dlžníka, registračné číslo, registrované sídlo alebo poštová adresa, ak je iná ako adresa sídla;
 - b) ak je mikropodnik podnikateľ, meno dlžníka, registračné číslo, ak existuje, a poštová adresa alebo, ak je adresa dlžníka chránená, miesto a dátum narodenia dlžníka;
 - c) zoznam majetku mikropodniku;
 - d) meno, adresa alebo iné kontaktné údaje veriteľov mikropodniku, ako sú mikropodniku v čase podania žiadosti známe;
 - e) zoznam pohľadávok voči mikropodniku a pre každú pohľadávku jej suma s uvedením istiny a prípadne úroku, ako aj dátum, ku ktorému pohľadávka vznikla, a dátum jej splatnosti, ak je odlišný;
 - f) skutočnosť, či sa v súvislosti s pohľadávkou tvrdí, že je zabezpečená vecným právom alebo výhradou vlastníckeho práva, a ak áno, na ktorý majetok sa vzťahuje záložný nárok.
5. Komisia stanoví vzorový formulár uvedený v odseku 3 prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 69 ods. 2.
6. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že žiadosť o začatie zjednodušeného likvidačného konania podáva veriteľ a mikropodnik vyjadril súhlas so začatím konania, bol mikropodnik povinný predložiť informácie uvedené v odseku 4 spolu s odpoveďou uvedenou v odseku 2 tohto článku v prípade, že sú k dispozícii.
7. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že žiadosť o začatie zjednodušeného likvidačného konania podáva veriteľ a príslušný orgán takéto konanie začne napriek tomu, že mikropodnik žiadosť namietol alebo na ňu neodpovedal, bol mikropodnik povinný predložiť informácie uvedené v odseku 4 tohto článku najneskôr do dvoch týždňov od doručenia oznámenia o začatí konania.

Článok 42

Rozhodnutie o žiadosti o začatie zjednodušeného likvidačného konania

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán prijal rozhodnutie o žiadosti o začatie zjednodušeného likvidačného konania najneskôr do dvoch týždňov od prijatia žiadosti.
2. Začatie zjednodušeného likvidačného konania možno zamietnuť len vtedy, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:
 - a) dlžník nie je mikropodnik;
 - b) dlžník nie je v platobnej neschopnosti podľa článku 38 ods. 2 tejto smernice;
 - c) príslušný orgán, ktorému bola žiadosť podaná, nemá právomoc vo veci rozhodovať;
 - d) členský štát, v ktorom bola žiadosť podaná, nemá medzinárodnú súdnu právomoc vo veci rozhodovať.

3. Členské štáty zabezpečia, aby mikropodnik alebo ktorýkoľvek veriteľ mikropodniku mohol proti rozhodnutiu o žiadosti o začatie zjednodušeného likvidačného konania podať na súd opravný prostriedok. Opravný prostriedok nemá odkladný účinok na začatie zjednodušeného likvidačného konania a súd sa ním bude bezodkladne zaoberať.

Článok 43

Dlžník s právom nakladať s majetkom

1. Členské štáty zabezpečia, aby si za podmienok stanovených v odsekoch 2, 3 a 4 dlžníci prístupujúci k zjednodušenému likvidačnému konaniu zachovali kontrolu nad svojím majetkom a každodennou prevádzkou svojho podniku.
2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade vymenovania správcu príslušný orgán v rozhodnutí o vymenovaní uviedol, či práva a povinnosti týkajúce sa správy majetku dlžníka a nakladania s ním prechádzajú na správcu.
3. Členské štáty uvedú okolnosti, za ktorých môže príslušný orgán výnimočne rozhodnúť o odňatí práva dlžníka spravovať svoj majetok a nakladať s ním. Takéto rozhodnutie sa musí zakladať na individuálnom posúdení so zreteľom na všetky relevantné skutkové a právne okolnosti.
4. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, že dlžník už nemá právo spravovať svoj majetok a nakladať s ním a nie je vymenovaný žiadny správca, uplatnil jeden z týchto postupov:
 - a) každé rozhodnutie dlžníka v tejto veci musí schváliť príslušný orgán alebo
 - b) príslušný orgán zverí právo spravovať majetok dlžníka a nakladať s ním veriteľovi.

Článok 44

Prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov

1. Členské štáty zabezpečia, aby dlžníci mohli využiť prerušenie jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, po rozhodnutí príslušného orgánu o začatí zjednodušeného likvidačného konania a až do ukončenia tohto konania.
2. Členské štáty môžu stanoviť, aby príslušný orgán na žiadosť dlžníka alebo veriteľa vylúčil pohľadávku z rozsahu prerušenia jednotlivých konaní, v ktorých dochádza k vymáhaniu nárokov, ak sú splnené obidve tieto podmienky:
 - a) nie je pravdepodobné, že by vymáhanie nárokov ohrozilo oprávnené očakávanie kolektívu veriteľov a
 - b) prerušenie by viedlo k nespravodlivému poškodeniu veriteľa uvedenej pohľadávky.

Článok 45

Zverejnenie začatia zjednodušeného likvidačného konania

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa informácie o začatí zjednodušeného likvidačného konania uverejňovali v insolvenčnom registri uvedenom v článku 24 nariadenia (EÚ) 2015/848, a to čo najskôr po začatí konania.

2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán bezodkladne informoval dlžníka a všetkých známych veriteľov o začatí zjednodušeného likvidačného konania prostredníctvom individuálnych oznámení.

Oznámenie obsahuje najmä:

- a) zoznam pohľadávok voči dlžníkovi, ako ich uvádza dlžník;
- b) výzvu veriteľovi, aby najneskôr do 30 dní od doručenia oznámenia prihlásil akékoľvek pohľadávky, ktoré nie sú uvedené v zozname uvedenom v písmene a), alebo aby opravil akékoľvek nesprávne vyhlásenie o uvedených pohľadávkach;
- c) vyhlásenie v tom zmysle, že bez toho, aby sa vyžadoval ďalší úkon veriteľa, sa pohľadávky na zozname uvedenom v písmene a) budú považovať za prihlásené dotknutým veriteľom.

Kapitola 3

Zoznam pohľadávok a stanovenie konkurznej podstaty

Článok 46

Prihlasovanie a schvaľovanie pohľadávok

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa pohľadávky voči dlžníkovi považovali za prihlásené bez toho, aby sa vyžadoval akýkoľvek ďalší úkon zo strany dotknutých veriteľov, ak dlžník tieto pohľadávky uvádza v jednom z týchto podaní:
 - a) vo svojej žiadosti o začatie zjednodušeného likvidačného konania;
 - b) vo svojej odpovedi na žiadosť o začatie takéhoto konania, ktorú podal veriteľ;
 - c) vo svojom podaní podľa článku 41 ods. 7.
2. Členské štáty zabezpečia, aby každý veriteľ mohol prihlásiť pohľadávky, ktoré neboli uvedené v podaniach uvedených v odseku 1, alebo zaslať námietku alebo vyjadriť obavu v súvislosti s pohľadávkami uvedenými v jednom z týchto podaní, a to do 30 dní odo dňa uverejnenia dátumu začatia zjednodušeného likvidačného konania v insolvenčnom registri alebo, v prípade známeho veriteľa, od prijatia individuálneho oznámenia uvedeného v článku 45 podľa toho, čo nastane neskôr.
3. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, že veriteľ v lehote uvedenej v odseku 2 nevzniesie žiadne námietky alebo nevyjadrí žiadne obavy, pohľadávka zahrnutá v podaniach uvedených v odseku 1 považovala za nespornú a s konečnou platnosťou sa schválila tak, ako je v nej uvedené.
4. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo správca, ak je vymenovaný, mohol priznať alebo zamietnuť schvaľovanie pohľadávok prihlásených veriteľom, a to popri pohľadávkach uvedených v odseku 1, v súlade s odsekom 2 a príslušnými kritériami vymedzenými vo vnútroštátnom práve.
5. Členské štáty zabezpečia, aby sa spornými pohľadávkami bezodkladne zaoberal buď príslušný orgán, alebo súd. Príslušný orgán môže rozhodnúť o pokračovaní zjednodušeného likvidačného konania v súvislosti s nespornými pohľadávkami.

Článok 47

Odporovacie žaloby

Členské štáty zabezpečia, aby sa v zjednodušenom likvidačnom konaní uplatňovali pravidlá týkajúce sa odporovacích žalôb takto:

- a) vedenie a presadzovanie vedenia odporovacích žalôb nie je povinné, ale ponecháva sa na úvahu veriteľov alebo prípadne správcu;
- b) akékoľvek rozhodnutie veriteľov nezačať odporovacie žaloby nemá vplyv na zodpovednosť dlžníka podľa občianskeho či trestného práva, ak sa neskôr zistí, že informácie oznámené dlžníkom o aktívach alebo pasívach boli zatajené alebo sfalšované;
- c) príslušný orgán môže zmeniť zjednodušené likvidačné konanie na štandardné insolvenčné konanie, ak by vedenie odporovacieho konania v zjednodušenom likvidačnom konaní nebolo možné z dôvodu významu pohľadávok, ktoré sú predmetom odporovacieho konania, vo vzťahu k hodnote konkurznej podstaty a z dôvodu predpokladanej dĺžky odporovacieho konania.

Článok 48

Stanovenie konkurznej podstaty

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo správca, ak je vymenovaný, určil konečný zoznam majetku, ktorý tvorí konkurznú podstatu, a to na základe zoznamu majetku, ktorý predložil dlžník, ako sa uvádza v článku 41 ods. 4 písm. c), a na základe príslušných dodatočných informácií prijatých neskôr.
2. Majetok tvoriaci konkurznú podstatu zahŕňa majetok vo vlastníctve dlžníka v čase začatia zjednodušeného likvidačného konania, majetok nadobudnutý po podaní žiadosti o začatie takéhoto konania a majetok získaný prostredníctvom odporovacích žalôb alebo iných žalôb.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo správca, ak bol vymenovaný, v prípade, že dlžníkom je podnikateľ, špecifikoval, ktorý majetok je vylúčený z konkurznej podstaty, a preto si ho môže dlžník ponechať.

Kapitola 4

Speňaženie majetku a rozdelenie výťažku

Článok 49

Rozhodnutie o postupe, ktorý sa má použiť

1. Členské štáty zabezpečia, aby v zjednodušenom likvidačnom konaní po stanovení konkurznej podstaty a určení zoznamu pohľadávok voči dlžníkovi príslušný orgán:
 - a) pristúpil k speňaženiu majetku a rozdeleniu výťažku alebo
 - b) rozhodol o ukončení zjednodušeného likvidačného konania bez speňaženia majetku v súlade s odsekom 2.

2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán mohol rozhodnúť o okamžitom ukončení zjednodušeného likvidačného konania bez speňazenia majetku, len ak je splnená niektorá z týchto podmienok:
 - a) konkurzná podstata neobsahuje žiaden majetok;
 - b) majetok tvoriaci konkurznú podstatu má takú nízku hodnotu, že by neodôvodňoval náklady alebo čas potrebný na jeho predaj a rozdelenie výťažku;
 - c) zdanlivá hodnota zaťažených aktív je nižšia ako suma dlhu voči zabezpečenému veriteľovi a príslušný orgán považuje za opodstatnené tomuto zabezpečenému veriteľovi umožniť prevziať majetok.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán v prípadoch, keď pristúpi k speňazeniu majetku dlžníka, ako sa uvádza v odseku 1 písm. a), stanovil aj spôsob speňazenia tohto majetku. Iný spôsob ako predaj majetku dlžníka prostredníctvom elektronickej verejnej dražby sa môže vybrať iba vtedy, ak sa jeho použitie považuje za vhodnejšie vzhľadom na povahu majetku alebo okolnosti konania.

Článok 50

Systémy elektronickej aukcie na predaj majetku dlžníka

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa na ich území vytvorila a fungovala aspoň jedna elektronická aukčná platforma na účely predaja majetku tvoriaceho konkurznú podstatu v zjednodušenom likvidačnom konaní.

Členské štáty môžu stanoviť, že na účely predaja majetku dlžníka môžu používatelia takisto predkladať ponuky na kúpu podniku dlžníka s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa elektronické aukčné platformy uvedené v odseku 1 používali vždy, keď sa prostredníctvom aukcie speňazuje podnik dlžníka alebo jeho majetok, ktoré sú predmetom zjednodušeného likvidačného konania.
3. Členské štáty môžu rozšíriť používanie systémov elektronickej aukcie uvedených v odseku 1 na predaj podniku dlžníka alebo jeho majetok, ktoré sú predmetom iných druhov insolvenčných konaní začatých na ich území.
4. Členské štáty zabezpečia, aby elektronické aukčné platformy uvedené v odseku 1 boli prístupné všetkým fyzickým a právnickým osobám s bydliskom alebo miestom registrácie na ich území alebo na území iného členského štátu. Prístup do aukčného systému môže podliehať elektronickej identifikácii používateľa, pričom v takom prípade osoby s bydliskom alebo miestom registrácie v inom členskom štáte môžu používať svoje vnútroštátne schémy elektronickej identifikácie v súlade s nariadením (EÚ) č. 910/2014⁴¹.

Článok 51

Prepojenie systémov elektronickej aukcie

⁴¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

1. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov vytvorí systém prepojenia vnútroštátnych systémov elektronickej aukcie, ako sa uvádza v článku 50. Systém pozostáva z vnútroštátnych systémov elektronickej aukcie prepojených prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície, ktorý slúži ako centrálny elektronický prístupový bod v systéme. Systém obsahuje informácie vo všetkých úradných jazykoch Únie o všetkých aukčných procesoch zverejnených na vnútroštátnych elektronických aukčných platformách, umožňuje vyhľadávanie medzi týmito aukčnými procesmi a poskytuje hypertextové odkazy vedúce na stránky vnútroštátnych systémov, na ktorých možno ponuky priamo predkladať.
2. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov určí technické špecifikácie a postupy potrebné na zabezpečenie prepojenia vnútroštátnych systémov elektronickej aukcie členských štátov, pričom stanoví:
 - a) technické špecifikácie, ktoré vymedzujú metódy elektronickej komunikácie a výmeny informácií na základe určenej špecifikácie rozhrania systému vzájomného prepojenia systémov elektronickej aukcie;
 - b) technické opatrenia na zabezpečenie minimálnych bezpečnostných noriem v oblasti informačných technológií na komunikáciu a šírenie informácií v rámci systému prepojenia systémov elektronickej aukcie;
 - c) minimálny súbor informácií, ktorý sa sprístupní prostredníctvom centrálnej platformy;
 - d) minimálne kritériá na prezentáciu zverejnených aukčných procesov prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície;
 - e) minimálne kritériá na vyhľadávanie zverejnených aukčných procesov prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície;
 - f) minimálne kritériá na nasmerovanie používateľov na platformu vnútroštátneho aukčného systému členského štátu, kde môžu predkladať svoje ponuky priamo vo zverejnených aukčných procesoch;
 - g) prostriedky a technické požiadavky na dostupnosť služieb, ktoré poskytuje systém vzájomného prepojenia;
 - h) používanie európskeho jedinečného identifikačného znaku uvedeného v článku 16 ods. 1 smernice (EÚ) 2017/1132⁴²;
 - i) bližšie určenie osobných údajov, ku ktorým možno získať prístup;
 - j) záruky v oblasti ochrany údajov.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 69 ods. 2, a to do [jedného roka po lehote na transpozíciu].

Článok 52

Náklady na vytvorenie a vzájomné prepojenie systémov elektronickej aukcie

1. Vytvorenie, údržba a budúci vývoj systému vzájomného prepojenia systémov elektronickej aukcie uvedených v článku 50 sa financujú zo všeobecného rozpočtu Únie.

⁴² Článok 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúcej sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností.

2. Každý členský štát znáša náklady spojené s vytvorením a prispôsobením svojich vnútroštátnych systémov elektronickej aukcie na účely zabezpečenia ich interoperability s Európskym portálom elektronickej justície, ako aj náklady na správu, prevádzku a údržbu týchto systémov. Tým nie je dotknutá možnosť žiadať v rámci finančných programov Únie o granty na podporu týchto činností.

Článok 53

Povinnosti Komisie v súvislosti so spracúvaním osobných údajov v systéme prepojenia elektronických aukčných platforiem

1. Komisia vykonáva svoje povinnosti prevádzkovateľa podľa článku 3 bodu 8 nariadenia (EÚ) 2018/1725 v súlade so svojimi príslušnými povinnosťami vymedzenými v tomto článku.
2. Komisia stanovuje potrebné politiky a uplatňuje potrebné technické riešenia s cieľom plniť svoje povinnosti v rámci funkcie prevádzkovateľa.
3. Komisia zavádza technické opatrenia potrebné na zaistenie bezpečnosti osobných údajov počas ich prenosu, najmä pokiaľ ide o dôvernoscť a integritu každého prenosu na Európsky portál elektronickej justície a z tohto portálu.
4. Pokiaľ ide o informácie zo vzájomne prepojených vnútroštátnych aukčných systémov, na Európskom portáli elektronickej justície sa neuchovávajú žiadne osobné údaje týkajúce sa dotknutých osôb. Všetky takéto údaje sa uchovávajú vo vnútroštátnych aukčných systémoch, ktoré prevádzkujú členské štáty alebo iné subjekty.

Článok 54

Predaj majetku v elektronickej aukcii

1. Členské štáty zabezpečia, aby bola elektronickej aukcia majetku tvoriaceho konkurznú podstatu v zjednodušenom likvidačnom konaní zverejnená v dostatočnom časovom predstihu na elektronickej aukčnej platforme uvedenej v článku [50](#).
2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán alebo prípadne správca prostredníctvom individuálnych oznámení informoval všetkých známych veriteľov o predmete, čase a dátume elektronickej aukcie, ako aj o požiadavkách účasti na tejto aukcii.
3. Členské štáty zabezpečia, aby sa na elektronickej aukcii a ponuke mohla zúčastniť ktorákoľvek zainteresovaná osoba vrátane existujúcich akcionárov alebo štatutárnych orgánov dlžníka.
4. Ak existujú ponuky na nadobudnutie podniku dlžníka s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti, ako aj na jednotlivé položky majetku tvoriace konkurznú podstatu, veritelia rozhodnú, ktorej z alternatív dajú prednosť.

Článok 55

Rozhodnutie o ukončení zjednodušeného likvidačného konania

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán po rozdelení výťažku z predaja podniku alebo majetku dlžníka prijal rozhodnutie o ukončení zjednodušeného likvidačného konania najneskôr do dvoch týždňov od ukončenia rozdelenia výťažku.

2. Členské štáty zabezpečia, aby rozhodnutie o ukončení zjednodušeného likvidačného konania obsahovalo bližšie určenie lehoty vedúcej k oddĺženiu podnikateľa alebo tých zakladateľov, vlastníkov alebo spoločníkov dlžníka, ktorým je mikropodnik s neobmedzeným ručením, ktorí osobne zodpovedajú za dlhy dlžníka.

Kapitola 5

Oddĺženie podnikateľov v zjednodušenom likvidačnom konaní

Článok 56

Prístup k oddĺženiu

Členské štáty zabezpečia, aby v zjednodušenom likvidačnom konaní boli podnikatelia – dlžníci, ako aj tí zakladatelia, vlastníci alebo spoločníci dlžníka, ktorým je mikropodnik s neobmedzeným ručením, ktorí sú osobne zodpovední za dlhy mikropodniku, úplne oddĺžení v súlade s hlavou III smernice (EÚ) 2019/1023.

Článok 57

Nakladanie s osobnými zárukami poskytnutými na dlhy súvisiace s podnikaním

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa začalo insolvenčné konanie alebo konanie, v ktorom dochádza k individuálnemu vymáhaniu nárokov, v súvislosti s osobnou zárukou poskytnutou na prevádzkové potreby mikropodniku, ktorý je dlžníkom v zjednodušenom likvidačnom konaní voči ručiteľovi, ktorý v prípade, že dotknutý mikropodnik je právnická osoba, je zakladateľ, vlastník alebo spoločník tejto právnickej osoby, alebo v prípade, že dotknutý mikropodnik je podnikateľ, je rodinným príslušníkom tohto podnikateľa, konanie o osobnej záruke bolo buď koordinované, alebo skonsolidované so zjednodušeným likvidačným konaním.

Hlava VII

VÝBOR VERITEĽOV

Kapitola 1

Zriadenie výboru veriteľov a jeho členovia

Článok 58

Zriadenie výboru veriteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa výbor veriteľov zriadil len vtedy, ak o tom rozhodne valné zhromaždenie veriteľov.
2. Odchyľne od odseku [1](#) môžu členské štáty stanoviť, že pred začatím insolvenčného konania možno zriaďiť výbor veriteľov po podaní žiadosti o začatie insolvenčného konania, ak jeden alebo viacerí veritelia predložia súdu žiadosť o zriadenie takéhoto výboru.

Členské štáty zabezpečia, aby prvé valné zhromaždenie veriteľov rozhodlo o pokračovaní a zložení výboru veriteľov zriadeného v súlade s prvým pododsekom.

3. Členské štáty môžu vo vnútroštátnom práve vylúčiť možnosť zriadiť výbor veriteľov v insolvenčnom konaní, ak celkové náklady na účasť takéhoto výboru nie sú odôvodnené vzhľadom na nízky ekonomický význam konkurznej podstaty, nízky počet veriteľov alebo vzhľadom na skutočnosť, že dlžníkom je mikropodnik.

Článok 59

Vymenúvanie členov výboru veriteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby členovia výboru veriteľov boli vymenovaní buď na valnom zhromaždení veriteľov, alebo rozhodnutím súdu do 30 dní odo dňa začatia konania uvedeného v článku 24 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) 2015/848.
2. Ak sú členovia výboru veriteľov vymenovaní na valnom zhromaždení veriteľov, členské štáty zabezpečia, aby súd potvrdil vymenovanie do piatich dní odo dňa oznámenia vymenovania súdu.
3. Členské štáty zabezpečia, aby vymenovaní členovia výboru veriteľov verne odrážali rôzne záujmy veriteľov alebo ich skupín.
4. Členské štáty zabezpečia, aby do výboru veriteľov bolo možné vymenovať aj veriteľov, ktorých pohľadávky boli schválené len predbežne, a cezhraničných veriteľov.
5. Členské štáty zabezpečia, aby každá zainteresovaná strana mohla na súde napadnúť vymenovanie jedného alebo viacerých členov výboru veriteľov z dôvodu, že vymenovanie nebolo vykonané v súlade s rozhodným právom.

Článok 60

Povinnosť veriteľov ako členov výboru veriteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby členovia výboru veriteľov zastupovali výhradne kolektívny záujem veriteľov a konali nezávisle od správcu.
Odchyľne od predchádzajúceho pododseku môžu členské štáty zachovať vnútroštátne ustanovenia, ktoré umožňujú zriadiť viacero výborov veriteľov zastupujúcich rôzne skupiny veriteľov v tom istom insolvenčnom konaní. V tomto prípade členovia výboru veriteľov zastupujú výlučne záujmy veriteľov, ktorí ich vymenovali.
2. Výbor veriteľov má povinnosti voči všetkým veriteľom, ktorých zastupuje.

Článok 61

Počet členov

Členské štáty zabezpečia, aby počet členov, ktorí tvoria výbor veriteľov, bol najmenej traja a najviac sedem.

Článok 62

Odvolanie člena a jeho nahradenie

1. Členské štáty stanovujú pravidlá, ktorými sa bližšie určujú dôvody na odvolanie a nahradenie členov výboru veriteľov, ako aj súvisiace postupy. Tieto pravidlá

zohľadňujú aj situáciu, keď členovia výboru veriteľov odstúpia alebo nie sú schopní vykonávať požadované funkcie, napríklad v prípade vážnej choroby alebo úmrtia.

2. Medzi dôvody na odvolanie patrí prinajmenšom podvodné alebo hrubo nedbanlivé správanie, úmyselné zavinenie alebo porušenie fiduciárnych povinností vo vzťahu k záujmom veriteľov.

Kapitola 2

Pracovné postupy a funkcia výboru veriteľov

Článok 63

Pracovné postupy výboru veriteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby výbor veriteľov stanovil protokol pracovných postupov do 15 pracovných dní od vymenovania členov. Ak výbor veriteľov túto povinnosť nesplní, súd je oprávnený stanoviť protokol v mene výboru veriteľov do 15 pracovných dní od uplynutia lehoty prvých 15 pracovných dní. Na prvom zasadnutí výboru veriteľov jeho členovia schvália pracovné postupy jednoduchou väčšinou prítomných členov.
2. Protokol uvedený v odseku [1](#) zahŕňa aspoň tieto skutočnosti:
 - a) oprávnenosť dochádzať na zasadnutia výboru veriteľov a zúčastňovať sa na nich;
 - b) spôsobilosť voliť a potrebné kvórum;
 - c) konflikt záujmov;
 - d) dôvernosť informácií.
3. Členské štáty zabezpečia, aby protokol uvedený v odseku [1](#) bol k dispozícii všetkým veriteľom, súdu a správcovi.
4. Členské štáty zabezpečia, aby členovia výboru veriteľov mali možnosť zúčastňovať sa a hlasovať buď osobne, alebo elektronickými prostriedkami.
5. Členské štáty zabezpečia, aby členov výboru veriteľov mohla zastupovať strana, ktorej bola udelená plná moc.
6. Komisia stanoví štandardný protokol prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 69 ods. [2](#).

Článok 64

Úloha, práva, povinnosti a právomoci výboru veriteľov

1. Členské štáty zabezpečia, aby úlohou výboru veriteľov bolo zabezpečiť, aby sa pri vedení insolvenčného konania chránili záujmy veriteľov a aby sa na ňom zúčastnili jednotliví veritelia.

Na tento účel členské štáty zabezpečia, aby mal výbor veriteľov aspoň tieto práva, povinnosti a právomoci:

 - a) právo kedykoľvek vypočuť správcu;

- b) právo zúčastniť sa na insolvenčnom konaní a na vypočutie v insolvenčnom konaní;
 - c) povinnosť vykonávať dohľad nad správcom, a to aj prostredníctvom konzultácií so správcom a informovaním správcu o vôli veriteľov;
 - d) právomoc kedykoľvek počas insolvenčného konania požiadať dlžníka, súd alebo správcu o relevantné a potrebné informácie;
 - e) povinnosť poskytovať informácie veriteľom zastúpeným výborom veriteľov a právo dostávať informácie od týchto veriteľov;
 - f) právo dostávať oznámenia a právo, aby sa s veriteľmi viedli konzultácie o záležitostiach, na ktorých majú záujem veritelia zastúpení výborom veriteľov, vrátane predaja majetku mimo bežnej podnikateľskej činnosti;
 - g) právomoc požiadať o externé poradenstvo vo veciach, na ktorých majú záujem veritelia zastúpení výborom veriteľov.
2. Ak členské štáty zveria výboru veriteľov právomoc schvaľovať určité rozhodnutia alebo právne úkony, jasne stanovia záležitosti, pri ktorých sa takýto súhlas vyžaduje.

Článok 65

Výdavky a odmeny

1. Členské štáty stanovujú, kto znáša náklady, ktoré vznikli výboru veriteľov pri výkone jeho úlohy uvedenej v článku [64](#).
2. Ak sa výdavky uvedené v odseku 1 hradia z konkurznej podstaty, členské štáty zabezpečia, aby výbor veriteľov viedol záznamy o takýchto výdavkoch a súd mal právomoc neoprávnené a neprimerané výdavky obmedziť.
3. Ak členské štáty umožnia odmeňovanie členov výboru veriteľov a takéto odmeny sa hradia z konkurznej podstaty, zabezpečia, aby odmena zodpovedala funkcii, ktorú členovia vykonávajú, a aby o tom výbor veriteľov viedol evidenciu.

Článok 66

Zodpovednosť

Členovia výboru veriteľov sú oslobodení od osobnej zodpovednosti za svoje konanie v postavení členov výboru, pokiaľ sa nedopustili podvodného alebo hrubo nedbanlivého správania, úmyselného zavinenia alebo porušenia fideuciárnych povinností vo vzťahu k veriteľom, ktorých zastupujú.

Článok 67

Odvolanie

1. Ak členské štáty zveria výboru veriteľov právomoc schvaľovať určité rozhodnutia alebo transakcie, stanovujú aj právo odvolať sa proti takémuto schváleniu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby bolo odvolacie konanie účinné a rýchle.

Hlava VIII

OPATRENIA NA ZVÝŠENIE TRANSPARENTNOSTI

VNÚTROŠTÁTNYCH PRÁVNÝCH PREDPISOV V OBLASTI PLATOBNEJ NESCHOPNOSTI

Článok 68

Informačný prehľad s kľúčovými informáciami

1. Členské štáty poskytnú v rámci Európskeho portálu elektronickej justície informačný prehľad s kľúčovými informáciami o určitých prvkoch vnútroštátneho práva v oblasti insolvenčného konania.
2. Obsah informačného prehľadu s kľúčovými informáciami uvedeného v odseku [1](#) musí byť presný, jasný a nezavádzajúci a skutočnosti sa v ňom musia uvádzať vyváženým a verným spôsobom. Musí byť v súlade s ostatnými informáciami o insolvenčnom alebo konkurznom práve, ktoré sa poskytujú v rámci Európskeho portálu elektronickej justície v súlade s článkom 86 nariadenia (EÚ) 2015/848.
3. Informačný prehľad s kľúčovými informáciami:
 - a) sa vypracúva a predkladá Komisii v úradnom jazyku Únie do [6 mesiacov po uplynutí lehoty na transpozíciu tejto smernice];
 - b) má maximálny rozsah päť strán formátu A4 po vytlačení, pričom sa použijú znaky čitateľnej veľkosti;
 - c) je napísaný jasným, netechnickým a zrozumiteľným jazykom.
4. Informačný prehľad s kľúčovými informáciami obsahuje tieto časti v tomto poradí:
 - a) podmienky začatia insolvenčného konania;
 - b) pravidlá upravujúce prihlasovanie, overovanie a schvaľovanie pohľadávok;
 - c) pravidlá, ktorými sa riadi poradie pohľadávok veriteľov a rozdeľovania výťažku zo speňazenia majetku vyplývajúceho z insolvenčného konania;
 - d) priemerná nahlásená dĺžka insolvenčného konania, ako sa uvádza v článku 29 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2019/1023⁴³.
5. Časť uvedená v odseku 4 písm. [a\)](#) obsahuje:
 - a) zoznam osôb, ktoré môžu požiadať o začatie insolvenčného konania;
 - b) zoznam podmienok, ktoré môžu vyvolať začatie insolvenčného konania;
 - c) informácie o tom, kde a ako možno podať žiadosť o začatie insolvenčného konania;
 - d) informácie o tom, ako a kedy sa dlžníkovi oznámi začatie insolvenčného konania.
6. Časť uvedená v odseku 4 písm. [b\)](#) obsahuje:
 - a) zoznam osôb, ktoré môžu prihlásiť pohľadávku;
 - b) zoznam podmienok na prihlásenie pohľadávky;
 - c) lehotu na prihlásenie pohľadávky;

⁴³ SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/1023 z 20. júna 2019 o rámcach preventívnej reštrukturalizácie, o oddĺžení a diskvalifikácii a o opatreniach na zvýšenie účinnosti reštrukturalizačných, konkurzných a oddľžovacích konaní a o zmene smernice (EÚ) 2017/1132.

- d) miesto, kde možno nájsť formulár na prihlásenie pohľadávky, ak je to relevantné;
 - e) spôsob a miesto prihlásenia pohľadávky;
 - f) spôsob overenia a potvrdenia pohľadávky.
7. Časť uvedená v odseku 4 písm. [c\)](#) obsahuje:
- a) stručný opis spôsobu usporiadania práv a pohľadávok veriteľov;
 - b) stručný opis rozdelenia výťažku.
8. Členské štáty aktualizujú informácie uvedené v odseku 4 do jedného mesiaca od nadobudnutia účinnosti príslušných zmien vnútroštátneho práva. Informačný prehľad s kľúčovými informáciami obsahuje toto vyhlásenie: „Tento informačný prehľad s kľúčovými informáciami je správny k [dátumu podania informácií Komisii alebo k dátumu aktualizácie]“.
- Komisia zabezpečí, aby sa tento informačný prehľad s kľúčovými informáciami preložil do angličtiny, francúzštiny a nemčiny alebo, ak je informačný prehľad s kľúčovými informáciami vypracovaný v jednom z týchto jazykov, do ostatných dvoch jazykov, a sprístupní ho verejnosti na Európskom portáli elektronickej justície v časti venovanej platobnej neschopnosti/konkurzu za každý členský štát.
9. Komisia je splnomocnená upraviť formát informačného prehľadu s kľúčovými informáciami alebo rozšíriť alebo zúžiť rozsah technických informácií, ktoré sa v ňom uvádzajú, a to prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 69 ods. [2](#).

Hlava IX

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 69

Výbor

1. Komisii pomáha výbor pre reštrukturalizáciu a platobnú neschopnosť (ďalej len „výbor“) uvedený v článku 30 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 70

Preskúmanie

Komisia do [piatich rokov po uplynutí lehoty na transpozíciu tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tejto smernice a o jej vplyve.

Článok 71

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [dvoch rokov od

nadobudnutia účinnosti]. Bezodkladne informujú Komisiu o znení týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 72

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť [...] dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 73

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predsedníčka
[...]*

*Za Radu
predseda
[...]*